

Bruxelles, den 18. december 2023
(OR. en)

16658/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0079(COD)**

**CODEC 2464
COMPET 1261
IND 685
MI 1119
POLCOM 311
WTO 195
RELEX 1469
RECH 557
PE 158**

ORIENTERENDE NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020
– Resultat af Europa-Parlamentets førstebehandling
(den 11.-14. december 2023 i Strasbourg)

I. INDLEDNING

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 294 i TEUF og den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure¹ har der fundet en række uformelle kontakter sted mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen for at nå til enighed om denne sag ved førstebehandlingen.

I denne forbindelse fremsatte formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE), Cristian-Silviu BUȘOI (EPP, RO), på vegne af ITRE et kompromisændringsforslag (ændringsforslag nr. 26) til ovennævnte forslag til forordning, som Nicola BEER (Renew, DE) havde udarbejdet et udkast til betænkning om. Der var opnået enighed om dette ændringsforslag under ovennævnte uformelle kontakter. Der blev ikke fremsat andre ændringsforslag.

¹ EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.

II. AFSTEMNING

Ved afstemningen den 12. december 2023 vedtog plenarforsamlingen kompromisændringsforslaget (ændringsforslag 26) til ovennævnte forslag til forordning. Med forbehold af jurist-lingvisternes endelige udformning af teksten udgør Kommissionens således ændrede forslag Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning, som er indeholdt i dets lovgivningsmæssige beslutning, jf. bilaget til denne note².

Den svarer til, hvad institutionerne tidligere var blevet enige om. Når jurist-lingvisterne har gennemgået teksten, skulle Rådet derfor kunne godkende Europa-Parlamentets holdning.

Retsakten vil derefter blive vedtaget med den ordlyd, der svarer til Parlamentets holdning.

² Udgaven af Parlamentets holdning i den lovgivningsmæssige beslutning er forsynet med angivelse af de ændringer, der er foretaget i Kommissionens forslag. Tilføjelser til Kommissionens tekst er fremhævet med *fed skrift og kursiv*. Udgået tekst er markeret med "■".

P9_TA(2023)0454

Ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2023 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (COM(2023)0160 – C9-0061/2023 – 2023/0079(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2023)0160),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0061/2023),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 12. juli 2023 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
- der henviser til udtalelse af 5. juli 2023 fra Regionaludviklingsudvalget²,
- der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. november 2023 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,

¹ EUT C 349 af 29.9.2023, s. 142.

² EUT C, C/2023/252 af 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/252/oj>

- der henviser til udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udenrigsudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget og Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0260/2023),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling³;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

³ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 14. september 2023 (Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0325).

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2023 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/... om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020*

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

* TEKSTEN ER ENDNU IKKE ENDELIGT UDFORMET AF JURIST-LINGVISTERNE.
1 EUT C 349 af 29.9.2023, s. 142.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Adgang til råstoffer er afgørende for Unionens økonomi og det indre markeds funktion. En række råstoffer uden for energi- og landbrugssektoren anses for at være kritiske på grund af deres store økonomiske betydning og deres eksponering for en høj forsyningsrisiko, hvilket i reglen skyldes, at udbuddet er koncentreret på et fåtal af tredjelande. I betragtning af den centrale rolle, som mange af disse kritiske råstoffer spiller for gennemførelsen af den grønne og den digitale omstilling, og i lyset af, at de anvendes til forsvars- og rumapplikationer, vil efterspørgslen stige eksponentielt i de kommende årtier. Samtidig vokser risikoen for forsyningsafbrydelser på baggrund af tiltagende geopolitiske spændinger og konkurrencen om ressourcerne. Derudover kan den øgede efterspørgsel efter kritiske råstoffer føre til negative miljømæssige og sociale virkninger, hvis den ikke forvaltes korrekt. ■

- I**
- (2) *I betragtning af kompleksiteten og den tværnationale karakter af værdikæder for kritiske råstoffer risikerer ukoordinerede nationale foranstaltninger med henblik på at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer at underminere det indre markeds funktion. Kritiske råstoffer udvindes ofte i bestemte lande eller regioner, afhængigt af den geografiske fordeling af de relevante reserver, transporteres til videre forarbejdning andre steder og sælges derefter i hele det indre marked til brug i relevante produkter. I forarbejdningsfasen importeres og eksporteres kritiske råstoffer ofte flere gange inden for det indre marked, inden de når frem til en endelig anvendelse. Tilsvarende kan genanvendelse af relevante produkter, når de er udtjente, med henblik på nyttiggørelse af kritiske råstoffer finde sted i et andet land eller en anden region, end hvor relevant affald indsamles, og de deraf følgende sekundære materialer vil sandsynligvis blive geneksporteret med henblik på yderligere forarbejdning og anvendelse.*

Kritiske råstoffer er endvidere nødvendige i begyndelsen af mange industrielle værdikæder og er ofte uundværlige input for en bred vifte af strategiske sektorer, herunder vedvarende energi, den digitale industri og luft- og rumfartssektoren samt forsvarssektoren. De spiller derfor en afgørende rolle med hensyn til at understøtte økonomiske aktiviteter på det indre marked, og afbrydelser i forsyningen af kritiske råstoffer kan have betydelige grænseoverskridende virkninger mellem medlemsstaterne.

- (3) På denne baggrund risikerer ukoordinerede foranstaltninger fra medlemsstaternes side at forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, f.eks. ved at pålægge markedsoperatører forskellig regulering, give forskellige niveauer af adgang til overvågningen af forsyningsrisici, yde forskellig støtte til nationale projekter eller ved at skabe hindringer for grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne med kritiske råstoffer eller relaterede varer og dermed skabe hindringer for et velfungerende indre marked. Desuden er medlemsstaternes individuelle foranstaltninger muligvis ikke tilstrækkelige til effektivt at forhindre, at forsyningsafbrydelser af kritiske råstoffer finder sted, eller de kan være mindre effektive med hensyn til at nå dette mål.*

- (4) *For at beskytte det indre markeds funktion bør der derfor skabes en fælles EU-ramme for at sikre adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og for at beskytte Unionens økonomiske modstandsdygtighed og åbne strategiske autonomi.*
- (5) For det første *bør denne ramme definere de råstoffer, der betragtes som strategiske og kritiske, og styrke modstandsdygtigheden i forsyningskæderne for disse materialer i Unionen*, herunder ved at *udpege og støtte strategiske projekter, og ved at gøre en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer*. For det *andet* er der behov for at træffe foranstaltninger således, at Unionens evne til at overvåge og afbøde eksisterende og fremtidige forsyningsrisici styrkes. For det *tredje* bør rammen indeholde foranstaltninger med henblik på at øge cirkulariteten og bæredygtigheden af de kritiske råstoffer, der forbruges i Unionen.

- (6) For at sikre, at foranstaltningerne i forordningen fokuserer på de mest relevante materialer, bør der udarbejdes en liste over strategiske råstoffer og en liste over kritiske råstoffer. Disse lister bør være ***baseret på klare metoder, hvis anvendelse Kommissionen bør kommunikere åbent og gennemsigtigt om.*** Disse lister bør også tjene til at vejlede og koordinere medlemsstaternes bestræbelser på at medvirke til at virkeliggøre målene i denne forordning. Listen over strategiske råstoffer bør indeholde råstoffer af stor strategisk betydning ***for det indre markeds funktion***, idet der tages hensyn til deres anvendelse i strategiske teknologier, der understøtter den grønne og den digitale omstilling, eller til anvendelser i forsvars- og ***luft- og rumfartsapplikationer***. De er kendetegnet ved et potentielt betydeligt efterslæb mellem det globale udbud og den forventede efterspørgsel, og for hvilke det er relativt vanskeligt at øge produktionen, f.eks. på grund af lange gennemførelsestider for nye projekter, der øger forsyningskapaciteten.

Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør listen over strategiske råstoffer gennemgås regelmæssigt og om nødvendigt ajourføres. For at sikre, at bestræbelserne på at øge Unionens kapacitet i hele værdikæden, styrke Unionens kapacitet til at overvåge og afbøde forsyningsrisici og øge diversificeringen af udbuddet er målrettet de materialer, for hvilke behovet er størst, bør *visse* relevante foranstaltninger kun finde anvendelse på listen over strategiske råstoffer. ***Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at oprette yderligere lister baseret på specifikke nationale behov og handle i overensstemmelse hermed på nationalt plan.***

- (7) Listen over kritiske råstoffer bør indeholde alle strategiske råstoffer samt alle andre råstoffer af stor betydning for Unionens samlede økonomi, og for hvilke der er en høj risiko for forsyningsafbrydelser, **der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked. Ud over de strategiske teknologier kan også andre sektorer stå over for høje forsyningsrisici i fremtiden.** Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør Kommissionen i forlængelse af den gængse praksis regelmæssigt foretage en vurdering ud fra data for produktion, handel, anvendelse, genanvendelse og substitution af en bred vifte af råstoffer for at ajourføre listerne over henholdsvis kritiske og strategiske råstoffer, for at afspejle udviklingen i den økonomiske betydning og den forsyningsrisiko, som kendetegner disse råstoffer **på det indre marked.** Listen over kritiske råstoffer bør omfatte de råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdierne for økonomisk betydning såvel som forsyningsrisiko, uden at de relevante råstoffer rangordnes med hensyn til kritikalitet. Denne vurdering bør baseres på et gennemsnit af de senest tilgængelige data for en femårsperiode. Foranstaltningerne i denne forordning vedrørende **det centrale kontaktpunkt**, planlægning, efterforskning, overvågning, cirkularitet og bæredygtighed bør gælde for alle kritiske råstoffer.

- (8) *Listerne over strategiske og kritiske råstoffer bør anvende etablerede betegnelser for de omfattede råstoffer. For så vidt angår listen over strategiske råstoffer bør betegnelserne, hvor det er relevant, henviser til den kvalitet, som et råstof skal raffineres til for at kunne anvendes til fremstilling af strategiske teknologier. Henvisninger til kritiske og strategiske råstoffer bør forstås som henvisninger til hele værdikæden for disse råstoffer, herunder i uforarbejdet form og i alle faser af forarbejdningen, der, hvor det er relevant, fører til den angivne kvalitet. Der bør foretages en ekstraordinær præcisering for aluminiumsværdikæden med angivelse af bauxit, dens vigtigste malm, og aluminiumoxid, dets mellemliggende forarbejdningsform, ud over aluminium. Kritiske og strategiske råstoffer udvindes, forarbejdes eller genanvendes i mange tilfælde som biprodukter fra andre vigtige udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelsesprocesser. Råstoffers biproduktkarakter bør derfor ikke påvirke deres optagelse på listen, eller hvorvidt de er omfattet af de relevante bestemmelser i hele forordningen.*

- (9) *Det er nødvendigt at indføre passende foranstaltninger for at fastlægge en fælles tilgang til strategiske projekter i Unionen, der beskæftiger sig med udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer, eller som bidrager til produktionen af relevante erstatningsmaterialer. Disse projekter bør sammen med medlemsstaternes indsats bidrage til at øge kapaciteten til at sikre en sikker forsyning af strategiske råstoffer. Andre foranstaltninger, navnlig vedrørende efterforskning eller cirkularitet, bør også bidrage til at styrke værdikædens forskellige led.*

- (10) *For at mindske Unionens voksende risiko for forsyningsafbrydelser, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, bør Kommissionen og medlemsstaterne styrke de forskellige led i værdikæden for strategiske råstoffer for at bidrage til at nå de benchmarks, der vedrører Unionens kapacitet og diversificering af forsyningen. Sådanne benchmarks bør bidrage til at styre bestræbelserne på at styrke Unionens kapacitet i alle led af værdikæden for strategiske råstoffer, herunder udvinding, forarbejdning og genanvendelse, og øge diversificeringen af eksterne forsyninger af strategiske råstoffer. Målet bør være at øge kapaciteten for hvert strategisk råstof i hvert led af værdikæden, samtidig med at det tilstræbes at nå overordnede kapacitetsbenchmarks på EU-plan for udvinding, forarbejdning og genanvendelse af strategiske råstoffer. For det første bør Unionen øge udnyttelsen af sine egne geologiske ressourcer af strategiske råstoffer og opbygge kapacitet, så den kan udvinde de fornødne materialer til at producere mindst 10 % af Unionens forbrug af strategiske råstoffer. Da udvindingskapaciteten i høj grad afhænger af, hvorvidt Unionen har adgang til geologiske ressourcer, afhænger opfyldelsen af dette benchmark af, at en sådan adgang er mulig. For det andet bør Unionen for at opbygge en sammenhængende værdikæde og forebygge flaskehalse i mellemliggende led derudover øge sin forarbejdningskapacitet i den samlede værdikæde og være i stand til at producere mindst 40 % af sit årlige forbrug af strategiske råstoffer. For det tredje forventes det, at en voksende andel af Unionens forbrug af strategiske råstoffer i de kommende årtier vil kunne dækkes af sekundære råstoffer, hvilket vil styrke både sikkerheden og bæredygtigheden af Unionens råstofforsyning. Unionens genanvendelseskapacitet bør derfor kunne producere mindst 25 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer og kan genanvende betydeligt stigende mængder af hvert strategisk råstof i affald. Der bør fastsættes et yderligere affaldsbaseret benchmark for affaldsstrømme og strategiske råstoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til at anslå Unionens genanvendelseskapacitet som en andel af de strategiske råstoffer i disse affaldsstrømme. Ledsagende bestræbelser på at forbedre ressourceeffektiviteten gennem forskning og innovation, substitution, bevidstgørelse og andre relevante foranstaltninger vil også gøre det lettere at nå disse benchmarks.*

Disse benchmarks vedrører tidshorisonten 2030 i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

2021/1119², og de digitale mål i henhold til *Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481*³, som de understøtter. Desuden vil kvalitetsjob, herunder kompetenceudvikling og jobskifte, modvirke risici på det sektorspecifikke arbejdsmarked og bidrage til at sikre EU's konkurrenceevne. *Kommissionen og medlemsstaterne bør også tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet for at dæmpe den forventede stigning i forbruget af kritiske råstoffer i Unionen under passende referencefremskrivninger. I forbindelse med forberedelsen af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF*⁴ bør Kommissionen overveje, hvordan krav til miljøvenligt design kan bidrage til opfyldelsen af Unionens prioriteter i denne forordning.

² *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).*

³ *Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4).*

⁴ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).*

- (11) Med hensyn til forsyningen er Unionen for nogle råstoffers vedkommende næsten fuldt afhængig af et enkelt land. En sådan afhængighed *skaber* en høj risiko for forsyningsafbrydelser, *der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked*. For at begrænse en sådan potentiel risiko og øge Unionens økonomiske modstandsdygtighed bør der gøres en indsats for at sikre, at *Unionen* senest i 2030 ikke længere er afhængig af et enkelt tredjeland for mere end 65 % af sin forsyning med strategiske råstoffer; det gælder uforarbejdede og på alle stadier af forarbejdningen, idet der dog tages særligt hensyn til lande, med hvilke Unionen har etableret et strategisk partnerskab, *en frihandelsaftale eller andre former for samarbejde, der dækker* råstoffer, *idet de giver* større sikkerhed i henseende til forsyningsrisici.
- (12) ■ For at sikre, at benchmarkene opfyldes i tide, bør Kommissionen med hjælp fra Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer ("udvalget") spore og rapportere om fremskridt hen imod opfyldelsen af benchmarkene *og en afdæmpning af efterspørgslen*. Fremgår det af rapporterne, at fremskridtene hen imod opfyldelsen af benchmarkene *og en afdæmpning af efterspørgsel* generelt er utilstrækkelige, bør Kommissionen vurdere gennemførligheden og proportionaliteten af yderligere foranstaltninger. Manglende fremskridt med hensyn til et enkelt eller en lille gruppe af strategiske råstoffer bør i princippet ikke udløse et behov for en yderligere EU-indsats.

- (13) ■ Kommissionen bør med bistand fra udvalget udpege strategiske projekter i Unionen, som påtænker at iværksætte udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer *eller produktion og opskalering af materialer, der kan erstatte strategiske råstoffer i strategiske teknologier*. En virkningsfuld støtte til strategiske projekter har potentiale til at forbedre adgangen til materialer for downstreamsektorer, skabe økonomiske muligheder i værdikæden som helhed, herunder for SMV'er, og bidrage til jobskabelse. For at sikre udviklingen af strategiske projekter i hele Unionen bør sådanne projekter derfor drage fordel af strømlinede og forudsigelige tilladelsesprocedurer og bistand til at få adgang til finansiering, *der kunne inspirere til forbedringer i andre tilladelsesprocedurer og i adgangen til finansiering for kritiske råstoffer eller andre råstoffer*. ■ For at målrette støtten og sikre dens merværdi bør projekterne, inden de modtager en sådan støtte, vurderes i forhold til et sæt kriterier. *Råstofprojekter, hvor strategiske råstoffer er et biprodukt, herunder f.eks. jernholdigt skrot, bør også være berettiget til en sådan støtte, hvis de opfylder alle relevante kriterier. For at blive anerkendt som* strategiske projekter i Unionen bør *projekter* styrke Unionens forsyningsikkerhed for strategiske råstoffer.

Projekterne bør også påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed, *herunder den forventede mængde strategiske råstoffer eller erstatningsmaterialer, hvormed de øger Unionens kapacitet, bortset fra materialer, der produceres til forskningsformål. Projekterne bør desuden* gennemføres på en miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. De bør også give grænseoverskridende fordele ud over den pågældende medlemsstat, *herunder afsmittende virkninger længere nede i værdikæden.* Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt i en afgørelse. Da en hurtig anerkendelse er afgørende for på en virkningsfuld måde at støtte Unionens forsyningssikkerhed, bør vurderingsprocessen forblive smidig og ikke være unødvendigt byrdefuld.

- (14) *Ved vurderingen af, om et projekt i et tredjeland opfylder kriteriet om forsyningsikkerhed, bør der navnlig for OLT'er tages hensyn deres status i henhold til EU-retten. Medlemsstaternes oversøiske lande og territorier bidrager til Unionens sikre adgang til en bæredygtig forsyning af kritiske og strategiske råstoffer, navnlig inden for rammerne af strategiske partnerskaber.*
- (15) **■** Kommissionen bør med støtte fra udvalget udpege strategiske projekter i tredjelande *eller i de oversøiske lande og territorier*, som påtænker at iværksætte udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer *eller produktion af materialer, der kan erstatte strategiske råstoffer i strategiske teknologier*. For at sikre, at sådanne strategiske projekter gennemføres på en virksomhedsfuld måde, bør de drage fordel af bedre adgang til finansiering, *f.eks. gennem adgang til risikobegrænsende investeringsmekanismer*. For at sikre projekternes merværdi bør de vurderes i forhold til et sæt kriterier. Som det er tilfældet for projekter i Unionen bør strategiske projekter i tredjelande styrke Unionens forsyningsikkerhed med hensyn til strategiske råstoffer, påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed. *Både projekter i Unionen og i tredjelande eller OLT'er skal overholde samme niveau af social og miljømæssig bæredygtighed.*

For projekter i vækstøkonomier og udviklingsøkonomier bør projektet være til gensidig gavn for Unionen og det medvirkende tredjeland og tilføre merværdi i det pågældende land, idet der også tages hensyn til overensstemmelsen med Unionens fælles handelspolitik. En sådan værdi kan udledes, hvis projektet bidrager til mere end ét led i værdikæden, og hvis projektet skaber vidtrækkende økonomiske og sociale fordele, herunder jobskabelse i overensstemmelse med internationale standarder. Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt i en afgørelse.

- (16) For at sikre bæredygtigheden af den øgede produktion af **kritiske** råstoffer bør nye **projekter vedrørende kritiske råstoffer** planlægges og gennemføres på en bæredygtig måde, der dækker alle de bæredygtighedsaspekter, der er fremhævet i EU's principper for bæredygtige råstoffer⁵, herunder sikring af miljøbeskyttelse, **forebyggelse og minimering af socialt negative indvirkninger ved anvendelse af socialt ansvarlig praksis**, herunder respekt for menneskerettighederne såsom kvinders rettigheder, og gennemsigtig forretningspraksis. Projekterne bør også sikre engagement i god tro samt fyldestgørende og meningsfulde og **rimelige** høringer af **relevante interessenter såsom** lokalsamfund og oprindelige folk. **Der bør lægges særlig vægt på respekt for menneskerettighederne, når et projekt indebærer potentiel genbosætning.** For at give projektivrksættere en klar og effektiv måde at opfylde dette kriterium på bør overholdelse af relevant EU- **eller national** lovgivning, internationale standarder, retningslinjer og principper, **eventuelt**, eller deltagelse i en certificeringsordning, der er anerkendt i henhold til denne forordning, anses for tilstrækkelig.

⁵ **Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for det Indre Marked, Erhvervs politik, Iværksætteri og SMV'er, EU-principper for bæredygtige råstoffer, Publikationskontoret, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/27875>.**

- (17) *I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet kan Kommissionen ikke tildele et projekt vedrørende dybhavsminedrift strategisk status, før dybhavsminedriftens indvirkning på havmiljøet, biodiversiteten og menneskelige aktiviteter er blevet tilstrækkeligt undersøgt, risiciene er kendte, og teknologier og operationel praksis kan påvise, at miljøet ikke lider alvorlig skade.*

(18) Enhver iværksætter af et strategisk råstofprojekt bør kunne ansøge Kommissionen om at få anerkendt projektet som et strategisk projekt. Ansøgningen bør indeholde *relevante* dokumenter og beviser vedrørende kriterierne. For bedre at kunne vurdere den sociale, miljømæssige og økonomiske rentabilitet, projektets gennemførlighed og tiltroen til skønnene bør projektiværksætteren også forelægge en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer, åbne mulighed for en objektiv validering og underbygge denne klassificering med relevant dokumentation. En tidsplan for projektet bør også vedlægges ansøgningen med henblik på at vurdere, hvornår projektet vil kunne bidrage til at opfylde benchmarkene for EU-intern kapacitet eller for diversificering. Da offentlighedens accept af mineprojekter er afgørende for deres gennemførelse på en virkningsfuld måde, bør projektiværksætteren også forelægge en plan med foranstaltninger, der skal lette offentlighedens accept. Der bør lægges særlig vægt på arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre tilsynsaktører. Projektiværksætteren bør også forelægge en forretningsplan med oplysninger om projektets finansielle rentabilitet og et overblik over *finansieringen, ejerskabsstrukturen* og de allerede sikrede aftagningsaftaler samt skøn over den potentielle jobskabelse og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft, herunder opkvalificering og omskoling.

For at harmonisere ansøgningsprocessen bør Kommissionen udarbejde en fælles skabelon for ansøgninger.

- (19) *For projekter med potentiale til at påvirke oprindelige folk bør ansøgningen desuden også omfatte en plan, der indeholder foranstaltninger til meningsfuld høring af berørte oprindelige folk, forebyggelse og minimering af negative indvirkninger på oprindelige folk og, hvor det er relevant, rimelig kompensation. Hvis disse begreber er omfattet af den nationale ret, der finder anvendelse på projektet, kan planen i stedet beskrive disse foranstaltninger.*

For projekter i tredjelande, der omfatter udvinding, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF⁶, bør projektiværksætteren også fremlægge en plan for forbedring af miljøtilstanden på de berørte lokaliteter efter udvindingens ophør. Hvis projektet er beliggende i et beskyttet område, bør projektiværksætteren vurdere teknisk hensigtsmæssige alternative placeringer og beskrive dem i en plan, herunder hvorfor de ikke anses for egnede til projektets placering.

⁶ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).*

- (20) *For at strukturere processen bør Kommissionen tilrettelægge en åben indkaldelse med regelmæssige skæringsdatoer, der svarer til udvalgets mødedatoer, for at projektiværksættere kan ansøge om status som strategiske projekter. For at skabe klarhed for projektiværksættere med hensyn til deres ansøgninger om strategiske projekter bør Kommissionen overholde tidsfristerne for sin beslutning om, hvorvidt et projekt skal udpeges som strategisk. For at tage højde for særligt komplekse sager eller et generelt stort antal ansøgninger på samme skæringsdato bør Kommissionen kunne forlænge denne frist én gang. Den bør dele sin vurdering med udvalget forud for sit møde og tage hensyn til udvalgets udtalelse i sin beslutning om, hvorvidt der skal tildeles status som strategisk projekt.*

- (21) Da samarbejdet mellem den medlemsstat, på hvis område et strategisk projekt vil blive gennemført, er nødvendigt for at sikre en virksomhedsfuld gennemførelse heraf, bør denne medlemsstat have ret til at gøre indsigelse mod og dermed forhindre, at et projekt mod medlemsstatens vilje får status som et strategisk projekt. Den relevante medlemsstat bør i forbindelse med sin indsigelse give en velunderbygget begrundelse for sit afslag med henvisning til de gældende kriterier. På samme måde bør Unionen ikke give status som et strategisk projekt til projekter, der gennemføres af et tredjeland, **herunder oversøiske lande og territorier (OLT'er)**, mod dets regerings vilje, og Unionen bør derfor afholde sig fra at støtte projekter, mod hvilke et tredjelands regering gør indsigelse.

- (22) For at forhindre misbrug **bør anerkendelsen af et strategisk projekt, hvor det er berettiget, kunne ophæves af Kommissionen efter høring af udvalget og den ansvarlige projektiværksætter**, hvis projektet ikke længere opfylder betingelserne, eller anerkendelsen var baseret på en ansøgning med ukorrekte oplysninger, **der er relevante for vurderingen af udvælgelseskriterierne. For at tiltrække langsigtede investeringer og sikre retlig forudsigelighed bør et strategisk projekt i tilfælde af ajourføringer af listen over strategiske råstoffer i bilag I stadig bevare sin status i en rimelig periode.**
- (23) Strategiske projekter anses for at være af almen interesse i lyset af deres betydning for forsyningssikkerheden **og beskyttelsen af det indre markeds funktion** med hensyn til strategiske råstoffer. Sikring af forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer har afgørende betydning for en vellykket grøn og digital omstilling samt for forsvars- og **luft- og rumfartssektorens** modstandsdygtighed. For at bidrage til forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen kan medlemsstaterne i nationale tilladelsesprocedurer yde bistand for at fremskynde virkeliggørelsen af strategiske projekter i overensstemmelse med EU-retten.

- (24) Nationale processer for udstedelse af tilladelse sikrer, at projekter vedrørende *kritiske* råstoffer er sikre, og at de opfylder miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige krav. I Unionens miljølovgivning fastsættes fælles betingelser for processen for og indholdet af nationale processer for udstedelse af tilladelse, hvorved der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau og mulighed for en bæredygtig udnyttelse af Unionens potentiale i hele råstofværdikæden. Tildelingen af status som et strategisk projekt bør derfor ikke berøre gældende betingelser for tilladelsen af de relevante projekter, herunder de betingelser, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁷, Rådets direktiv 92/43/EØF⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU¹⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹² og direktiv 2006/21/EF.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁸ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (25) Samtidig undergraver uforudsigeligheden, kompleksiteten og til tider den alt for lange varighed af de nationale processer for udstedelse af tilladelse den investeringssikkerhed, der er nødvendig af hensyn til en virkningsfuld udvikling af strategiske råstofprojekter.
- Strukturen og varigheden af en tilladelsesproces for relevante projekter kan også variere meget fra medlemsstat til medlemsstat.*** For at sikre og fremskynde deres virkningsfulde gennemførelse bør medlemsstaterne derfor anvende strømlinede og forudsigelige ***tilladelsesprocedurer*** for strategiske projekter. Til dette formål bør strategiske projekter, ***hvor sådanne findes,*** tillægges prioriteret status på nationalt plan for at sikre en hurtig administrativ behandling og hastebehandling i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører dem. Denne forordning bør ikke forhindre de kompetente myndigheder i at strømline tilladelser til andre projekter i værdikæden for kritiske råstoffer, som ikke er strategiske projekter.

- (26) Myndigheder med ansvar for at udstede tilladelser bør betragte strategiske projekter som værende af almen interesse i betragtning af deres rolle i at sikre Unionens forsyningssikkerhed med strategiske råstoffer og deres bidrag til Unionens åbne strategiske autonomi samt den grønne og den digitale omstilling. Strategiske projekter med negative miljøvirkninger kan, i det omfang de falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2000/60/EF, **■** direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF *eller i forordning ... [forordningen om naturgenopretning som foreslået i COM(2022)0304]* opnå tilladelse, hvis myndigheden med ansvar for at udstede tilladelser på grundlag af sin vurdering i hvert enkelt tilfælde konkluderer, at den almene interesse, som projektet tjener, må gives forrang for denne påvirkning, forudsat at alle relevante betingelser i disse *retsakter* er opfyldt. **■** Vurderingen fra sag til sag bør tage *behørigt* hensyn til udvindingsstedernes geologiske karakteristika, hvilket sætter grænser for beslutningerne om placering *som følge af manglende alternative placeringer til sådanne steder.*

- (27) For at mindske tilladelsesprocessens kompleksitet og øge effektiviteten og gennemsigtigheden heraf bør projektiværksættere af projekter angående kritiske råstoffer kunne interagere med *et centralt kontaktpunkt*, som er ansvarligt for at lette og koordinere hele processen for udstedelse af tilladelse. *Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette eller udpege et eller flere centrale kontaktpunkter, samtidig med at det sikres, at projektiværksættere kun skal interagere med et enkelt centralt kontaktpunkt. Det bør være op til medlemsstaterne at afgøre, om et centralt kontaktpunkt også er en myndighed, der træffer afgørelser om udstedelse af tilladelser, eller ej.* For at sikre en effektiv varetagelse af deres ansvar bør medlemsstaterne forsyne deres *centrale kontaktpunkter* med tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer. *Desuden bør initiativtageren have mulighed for at kontakte en relevant administrativ enhed inden for det centrale kontaktpunkt for at sikre, at den har en tilgængelig kontakt.*

(28) *Det bør være op til medlemsstaterne i lyset af deres interne organisation at vælge, om de vil oprette eller udpege deres centrale kontaktpunkter på lokalt, regionalt eller nationalt plan eller ethvert andet relevant administrativt plan. Desuden bør medlemsstaterne på det administrative plan, de har valgt, kunne oprette eller udpege forskellige centrale kontaktpunkter, der kun fokuserer på projekter vedrørende kritiske råstoffer i et bestemt led i værdikæden, nemlig udvinding, forarbejdning eller genanvendelse. Samtidig bør projektiværksættere let kunne udpege det centrale kontaktpunkt, der er ansvarligt for deres projekt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at der inden for det geografiske område, der svarer til det administrative plan, hvorpå de har valgt at oprette eller udpege deres centrale kontaktpunkter, ikke er mere end ét centralt kontaktpunkt, som er ansvarligt for hvert relevant led i værdikæden. Da mange projekter vedrørende kritiske råstoffer dækker mere end ét led i værdikæden, bør medlemsstaterne for at undgå forvirring sikre, at der rettidigt udpeges et centralt kontaktpunkt for sådanne projekter.*

- (29) For at sikre klarhed om, hvorvidt strategiske projekter opnår tilladelse, og for at mindske virkningsfuldheden af potentielt uberettigede retssager, uden at dette undergraver en effektiv domstolsprøvelse, bør medlemsstaterne sikre, at enhver tvist vedrørende proces for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter løses rettidigt. Til dette formål bør **medlemsstaterne** sørge for, at ansøgere og projektivrksættere har adgang til en enkel tvistbilæggelsesprocedure, og at strategiske projekter behandles hurtigt i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer angående projekterne, **hvis og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling.**

- (30) For at give borgere og virksomheder mulighed for direkte at få gavn af fordelene ved det indre marked uden at pådrage sig en unødvendig yderligere administrativ byrde fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹³, hvorved den fælles digitale portal blev oprettet, generelle regler for online levering af oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion. De oplysningskrav og procedurer, der er omfattet af nærværende forordning, bør opfylde kravene i forordning (EU) 2018/1724. Det bør navnlig sikres, at projektivrærksættere for strategiske projekters vedkommende kan få adgang til og gennemføre alle procedurer vedrørende processen for udstedelse af tilladelse helt online i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i og bilag II til forordning (EU) 2018/1724.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- (31) For at give projektiværksættere og andre investorer den fornødne sikkerhed og vished med henblik på at styrke udviklingen af strategiske projekter bør medlemsstaterne sørge for, at processen for udstedelse af tilladelse i forbindelse med sådanne projekter ikke overskrider en forud fastsat frist. For strategiske projekter, der udelukkende omfatter forarbejdning eller genanvendelse, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige 15 *måneder*. For strategiske projekter, der omfatter udvinding, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse **■** ikke overstige 27 *måneder* i betragtning af de potentielle virkninger kompleksitet og rækkevidde. *Udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til direktiv 2011/92/EU er imidlertid projektiværksætterens ansvar og bør ikke være en del af de tidsfrister, som medlemsstaterne er bundet af. Med henblik herpå bør det centrale kontaktpunkt meddele den dato, hvor projektiværksætteren skal forelægge miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og en eventuel periode mellem den meddelte dato og den faktiske forelæggelse af rapporten bør ikke medregnes i tidsplanen. Det samme princip bør gælde, når det centrale kontaktpunkt efter de krævede høringer underretter initiativtageren om muligheden for at fremlægge yderligere oplysninger med henblik på at færdiggøre miljøkonsekvensvurderingsrapporten.*

Desuden bør medlemsstaterne i særlige tilfælde, der vedrører det foreslåede projekts art, kompleksitet, gennemførelsessted eller omfang, kunne forlænge tidsfristerne. Sådanne særlige tilfælde kan omfatte uforudsete omstændigheder, der udløser et behov for at supplere eller færdiggøre miljøvurderinger i forbindelse med projektet.

- (32) *For på en virkningsfulde måde at overholde disse frister bør medlemsstaterne sikre, at de ansvarlige myndigheder råder over tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkeligt personale. Gennem instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved forordning (EU) 2021/240¹⁴, bør Kommissionen efter anmodning bistå medlemsstaterne med at udforme, udvikle og gennemføre reformer, herunder styrkelse af den administrative kapacitet i forbindelse med nationale tilladelsesprocedurer såsom det centrale kontaktpunkt.*

¹⁴ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).*

- (33) De miljøvurderinger og -godkendelser, der kræves i henhold til EU-retten, herunder i forbindelse med vand, **jord**, levesteder og fugle, er en uadskillelig del af processen for udstedelse af tilladelse til et råstofprojekt og en væsentlig sikkerhedsforanstaltning for at sikre, at negative miljøvirkninger forebygges eller minimeres. For at sikre, at processerne for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter er forudsigelige og rettidige, bør ethvert potentiale for at strømline de påkrævede vurderinger og godkendelser udnyttes, dog uden at dette sænker miljøbeskyttelsesniveauet **eller kvaliteten af vurderingerne**. Med henblik herpå bør det sikres, at de nødvendige **vurderinger** samles **gennem en fælles eller koordineret procedure** for at undgå unødvendig overlappning. Det bør **endvidere** sikres, at projektiværksættere og ansvarlige myndigheder inden gennemførelsen udtrykkeligt når til enighed om omfanget af **den samlede** vurdering for at undgå en unødvendig opfølgning. **Endelig bør det sikres, at projektiværksættere i forbindelse med disse procedurer samarbejder med en enkelt myndighed.**

- (34) Konflikter om arealanvendelse kan skabe hindringer for udbredelsen af projekter vedrørende kritiske råstoffer. Veludformede planer, herunder fysiske planer og zoneinddeling, der tager hensyn til potentialet for at gennemføre projekter vedrørende kritiske råstoffer, og hvis potentielle miljøvirkninger vurderes, kan potentielt bidrage til at skabe balance mellem almene goder og interesser, mindske risikoen for konflikter og fremskynde en bæredygtig udbredelse af projekter vedrørende *kritiske* råstoffer i Unionen. De ansvarlige nationale, regionale og lokale myndigheder bør derfor overveje at medtage bestemmelser for projekter vedrørende *kritiske* råstoffer, når de udarbejder relevante planer. *Dette berører ikke eksisterende krav om vurdering af sådanne planers potentielle miljøvirkninger og den krævede kvalitet af sådanne vurderinger.*

- (35) I Unionen har projekter vedrørende kritiske råstoffer ofte vanskeligt ved at få adgang til finansiering. Markederne for kritiske råstoffer er ofte kendetegnet ved store prisudsving, lange leveringstider, høj koncentration og manglende gennemsigtighed. Desuden kræver finansiering til sektoren et højt niveau af ekspertviden, som de finansielle institutioner sjældent råder over. For at overvinde disse faktorer og bidrage til at sikre en stabil og pålidelig forsyning med strategiske råstoffer bør medlemsstaterne og Kommissionen bistå med adgang til finansiering og administrativ støtte.

- (36) *En stærk europæisk værdikæde er nødvendig for at sikre forsyningsikkerheden med henblik på at beskytte det indre markeds funktion, og øget kapacitet kan kun opnås med tilstrækkelige finansielle midler, hvoraf en del kan komme fra eksisterende EU-fonde. Projekter vedrørende kritiske råstoffer, herunder strategiske projekter, kan være berettiget til støtte fra sådanne fonde, hvis kravene i de respektive programmer er opfyldt, f.eks. vedrørende geografisk placering, miljø eller deres bidrag til innovation. De relevante fonde omfatter programmer under samhørighedspolitikken, såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, hvis tildeling af tilskud til fremme af regional samhørighed kan sætte SMV'er i stand til at udvikle innovative projekter, f.eks. i forbindelse med reduktion af energiforbruget i forbindelse med forarbejdning af råstoffer. Fonden for Retfærdig Omstilling kan også anvendes til at støtte denne type projekter, i det omfang de bidrager til at reducere de sociale og økonomiske omkostninger som følge af den grønne omstilling. Desuden kan genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dens kapitel om RePowerEU, som fokuserer på energisikkerhed og diversificering af energiforsyningen, mobiliseres for at støtte projekter, der f.eks. er involveret i genanvendelse eller nyttiggørelse af råstoffer.*

Innovationsfonden, hvis mål navnlig er at fremme rene og innovative teknologier på markedet, kan yde tilskud, f.eks. for at muliggøre udvikling af genanvendelseskapacitet for råstoffer i forbindelse med lavemissionsteknologier. InvestEU er endvidere Unionens flagskibsprogram til fremme af investeringer, navnlig i den grønne og den digitale omstilling, ved at yde finansiering og teknisk bistand. Gennem anvendelsen af blandingsmekanismer bidrager InvestEU til at tiltrække yderligere offentlig og privat kapital. Kommissionen vil samarbejde med InvestEU-gennemførelsespartnerne **■** for at opskalere støtten **■** og investeringer *i relevante projekter* i overensstemmelse med de fælles mål, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/523¹⁵ og i nærværende forordning. **Endelig kan projekter i tredjelande, der bidrager til diversificering af Unionens forsyning, støttes gennem relevante fonde såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus.**

■

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 64 af 26.3.2021, s. 30).

- (37) For at overvinde begrænsningerne i de nuværende ofte fragmenterede offentlige og private investeringsbestræbelser, lette integrationen og investeringsafkastet bør Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervsfremmende banker bedre koordinere og skabe synergier mellem de eksisterende finansieringsprogrammer på EU-niveau og nationalt niveau samt sikre bedre koordinering og samarbejde med erhvervslivet og centrale interessenter i den private sektor. Til dette formål bør der nedsættes en særlig undergruppe af udvalget bestående af sagkyndige fra medlemsstaterne og Kommissionen samt relevante offentlige finansielle institutioner. Denne undergruppe bør drøfte strategiske projekters individuelle finansieringsbehov og deres eksisterende finansieringsmuligheder med henblik på at forelægge projektiværksætterne et forslag til, hvordan de bedst kan få adgang til de eksisterende finansieringsmuligheder. Når udvalget drøfter og forelægger henstillinger om finansiering af strategiske projekter i tredjelande, bør det navnlig tage hensyn til Global Gateway-strategien¹⁶.

¹⁶ *Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank – Global Gateway (JOIN(2021)0030).*

- I**
- (38) Private investeringer foretaget af virksomheder, finansielle investorer og aftagere har afgørende betydning. Hvis private investeringer i sig selv er utilstrækkelige, kan en virksomhedsfuld udrulning af projekter vedrørende værdikæden for kritiske råstoffer forudsætte, at der ydes offentlig støtte, f.eks. i form af garantier, lån eller egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer. Denne offentlige støtte kan udgøre statsstøtte. En sådan støtte **bør** have en tilskyndende virkning og være nødvendig, hensigtsmæssig og forholdsmæssig. De eksisterende retningslinjer for statsstøtte, som for nylig er blevet grundigt revideret i overensstemmelse med to omstillingsmål, giver rige muligheder for at støtte investeringer i værdikæden for kritiske råstoffer med forbehold af visse betingelser.
- (39) Offentlig støtte anvendes til at afhjælpe afdækkede specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og aktionerne bør ikke overlape med eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked. Tiltag bør have en tydelig merværdi for Unionen.

- (40) Prisudsvingene på adskillige strategiske råstoffer, som forværres af begrænsede midler til at afdække dem på terminsmarkederne, skaber en hindring for, at projektiværksættere kan sikre finansiering til strategiske projekter vedrørende strategiske råstoffer, og for at downstreamforbrugere kan sikre sig stabile og forudsigelige priser på centrale input. I bestræbelserne på at mindske usikkerheden om fremtidige priser på strategiske råstoffer **og derved begrænse forsyningsrisikoen for at beskytte det indre markeds funktion** er det nødvendigt at indføre et system, hvormed både interesserede aftagere og iværksættere af strategiske projekter kan angive deres købs- eller salgstilbud, og at de bringes i kontakt med hinanden, hvis de respektive bud potentielt kan forenes.

I

- (41) Den eksisterende viden om og kortlægning af forekomsten af råstoffer i Unionen blev udviklet på et tidspunkt, hvor det ikke var en prioritet at sikre forsyningen med kritiske råstoffer med henblik på at udvikle strategiske teknologier. ***Mangel på ajourførte geologiske oplysninger om kritiske råstoffer i Unionen kan underminere udviklingen af udvindingsprojekter og dermed svække bestræbelserne på at mindske forsyningsrisikoen og beskytte det indre markeds funktion.*** For at indhente og ajourføre oplysninger om forekomster af kritiske råstoffer bør medlemsstaterne, ***hvor det er relevant i betragtning af de geologiske forhold,*** udarbejde nationale ***kortlægningsprogrammer*** for generel efterforskning af kritiske råstoffer ***og de vigtigste mineraler, som de udvindes sammen med.*** Dette bør omfatte ***foranstaltninger*** såsom ***geologisk*** kortlægning, geokemiske kampagner, geovidskabelige undersøgelser samt gennemarbejdning af eksisterende geovidskabelige datasæt. ***Dette øger sandsynligheden for at lokalisere nye forekomster, hvilket igen bør stimulere investeringer i efterforskning.***

*Efterforskningsprogrammerne bør også overveje at gøre brug af nye efterforskningsteknikker, der gør det muligt at kortlægge forekomster i større dybde, end konventionelle teknikker gør. For at lette udviklingen af udvindingsprojekter bør medlemsstaterne offentliggøre **visse grundlæggende** oplysninger, der er indhentet i forbindelse med deres respektive nationale efterforskningsprogrammer, om nødvendigt ved hjælp af den ramme for infrastruktur for geografisk information, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF¹⁷, **samtidig med at mere detaljerede oplysninger kan udleveres efter anmodning. Kommissionen kan udstede retningslinjer for at fremme et harmoniseret format for efterforskningsprogrammerne.***

¹⁷ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).*

- (42) Rumdata og -tjenester afledt af jordobservation kan støtte indsatsen for bæredygtige værdikæder for kritiske råstoffer ved at tilvejebringe en kontinuerlig informationsstrøm til gavn for aktiviteter såsom overvågning og forvaltning af mineområder, vurdering af miljømæssige og socioøkonomiske virkninger eller efterforskning efter mineralressourcer. Da jordobservation også kan tilvejebringe data om fjerntliggende og utilgængelige områder, bør medlemsstaterne så vidt muligt tage dette aspekt i betragtning, når de udarbejder og gennemfører deres nationale efterforskningsprogrammer.
- (43) Selv om det er nødvendigt at styrke Unionens værdikæde for kritiske råstoffer for at sikre øget forsyningsikkerhed, vil forsyningskæderne for kritiske råstoffer forblive globale og udsat for eksterne faktorer. Nylige eller igangværende begivenheder lige fra covid-19-krisen til den uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine har understreget, at nogle af Unionens forsyningskæder er sårbare over for afbrydelser. For at sikre, at medlemsstaterne og de europæiske industrier er i stand til at foregribe forsyningsafbrydelser og være rede til at modstå konsekvenserne heraf, bør der opstilles foranstaltninger med henblik på at **styrke** overvågningskapaciteten, koordinere strategiske lagre og styrke virksomhedernes beredskab.

(44) Medlemsstaternes kapacitet er uensartet, når det drejer sig om risikobevågenhed og -foregribelse, og ikke alle medlemsstater har udviklet særlige strukturer, der overvåger kritiske råstoffers forsyningskæder og kan informere virksomhederne om potentielle risici for forsyningsafbrydelser. Selv om nogle virksomheder har investeret i at overvåge deres forsyningskæder, har andre heller ikke kapacitet til dette. I lyset af den globale dimension af kritiske råstoffers forsyningskæder samt deres kompleksitet bør Kommissionen derfor opstille en særlig overvågningsoversigt med henblik på at vurdere forsyningsrisici for kritiske råstoffer og sikre adgangen til de indsamlede oplysninger for offentlige myndigheder og private driftsherrer og derved øge synergivirkningerne mellem medlemsstaterne. For at sikre, at Unionens værdikæder er tilstrækkeligt forberedt på potentielle forsyningsafbrydelser, ***som sandsynligvis kan forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, såsom dem, der er forårsaget af geopolitiske konflikter***, bør Kommissionen gennemføre stresstest, der vurderer de strategiske råstofforsyningskæders sårbarhed og deres eksponering for forsyningsrisici.

Medlemsstaterne bør bidrage til denne øvelse ved, når det er muligt, at gennemføre sådanne stresstest via deres nationale forsynings- og informationsagenturer, der dækker kritiske råstoffer. Udvalget bør sikre, at Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af stresstestene samordnes. Har ingen medlemsstat kapacitet til at udføre en påkrævet stresstest af et givet strategisk råstof, bør Kommissionen gennemføre den på eget initiativ.

■ Kommissionen bør også foreslå potentielle strategier, som de offentlige myndigheder og private driftsherrer kan overtage for at afbøde forsyningsrisici såsom at opbygge strategiske lagre eller yderligere diversificere deres forsyning. Med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre overvågnings- og stresstestforanstaltningerne, bør Kommissionen koordinere med udvalgets relevante stående undergruppe, og medlemsstaterne bør udpege og overvåge centrale markedsaktører ■ .

(45) Strategiske lagre er et vigtigt redskab, hvormed forsyningsafbrydelser kan afbødes, navnlig når det gælder råstoffer. Selv om det foreslåede nødinstrument for det indre marked åbner mulighed for eventuelt at etablere sådanne lagre, hvis overvågningsmekanismen for det indre marked aktiveres, har medlemsstaterne og virksomhederne ikke pligt til at opbygge ■ deres strategiske lagre forud for en forsyningsafbrydelse. Desuden findes der ingen koordineringsmekanisme for Den Europæiske Union som helhed, der gør det muligt at udarbejde en fælles vurdering og en analyse af potentielle overlapninger og synergier. Derfor bør medlemsstaterne i første omgang under hensyntagen til den aktuelle mangel på relevante oplysninger forelægge Kommissionen oplysninger *om potentielle* strategiske lagre, *og såfremt de findes,* ■ om de drives af offentlige myndigheder eller af erhvervsdrivende på medlemsstaternes vegne. Disse oplysninger bør omfatte beholdningen i de disponible lagre for hvert strategisk råstof *på et aggregeret niveau*, udsigterne for lagerbeholdningerne og de gældende regler og procedurer for disse lagre. Enhver anmodning bør være forholdsmæssig, tage hensyn til de omkostninger og den indsats, der er nødvendig for at stille dataene til rådighed, samt deres indvirkning på den nationale sikkerhed, og fastsætte tilstrækkelige frister for at udlevere de ønskede oplysninger.

Oplysninger om de erhvervsdrivendes lagre kan føjes til analysen, selv om dette ikke udgør en begæring om oplysninger herom. Kommissionen bør behandle dataene på en sikker måde og kun offentliggøre oplysninger på et aggregeret niveau. I anden omgang bør Kommissionen ud fra de indhentede oplysninger udarbejde et udkast til benchmark for, hvad der bør betragtes som et sikkert niveau for Unionens lagre, idet der tages hensyn til det samlede årlige EU-forbrug af de pågældende strategiske råstoffer. På grundlag af en sammenligning mellem de bestående lagre og de overordnede niveauer for strategiske lagre af strategiske råstoffer i hele Unionen bør udvalget i samråd med Kommissionen efterfølgende kunne afgive ikkebindende udtalelser til medlemsstaterne om, hvordan konvergensen kan øges, og tilskynde dem til at opbygge deres strategiske lagre. I den forbindelse bør udvalget overveje behovet for at opretholde incitamentet til at etablere strategiske lagre hos private *eller offentlige* driftsherrer, der anvender strategiske råstoffer.

- (46) For at *fremme* yderligere koordinering bør Kommissionen sikre den nødvendige høring forud for medlemsstaternes deltagelse i internationale fora, hvor sådanne strategiske lagre kan drøftes, navnlig via udvalgets særlige stående undergruppe. For at øge komplementariteten mellem dette forslag og andre horisontale eller emnespecifikke instrumenter bør Kommissionen ligeledes sikre, at de indsamlede og aggregerede oplysninger videregives til overvågnings- eller krisestyringsmekanismer såsom den foreslåede rådgivende gruppe for nødinstrumentet for det indre marked, den foreslåede mikrochipretsakts Europæiske Halvlederråd, HERA's bestyrelse eller Sundhedskriseudvalget.

- (47) Store virksomheder, som anvender strategiske råstoffer til at fremstille strategiske teknologier i Unionen, bør foretage en **risikovurdering** af deres forsyningskæder **■** for at sikre, at de er tilstrækkeligt forberedte til at håndtere forsyningsafbrydelser. Dermed sikres det, at virksomhederne tager hensyn til strategiske råstoffers forsyningsrisici og, **hvor det er nødvendigt**, udvikler egnede afbødningsstrategier for at styrke beredskabet i tilfælde af forsyningsafbrydelser. **Sådanne** store virksomheder **bør som led i denne risikovurdering kortlægge oprindelsen** af deres strategiske råstoffer, **analysere de faktorer, der kan påvirke deres forsyning, og vurdere deres sårbarhed over for forsyningsafbrydelser. Hvis der konstateres sårbarheder, bør de udpegede store virksomheder gøre en indsats for at afbøde dem. Denne vurdering bør baseres på data, som virksomheder har indhentet fra deres leverandører, og, hvis sådanne data ikke er tilgængelige, på data, der er offentligt tilgængelige eller offentliggøres af Kommissionen så vidt muligt.**
- Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve, at en rapport om den gennemførte risikovurdering fremsendes til virksomhedernes bestyrelse. Denne rapport bør ikke være offentlig med henblik på at tage hensyn til behovet for at beskytte handels- og forretningshemmeligheder og begrænse eksponeringen af virksomheders sårbarheder.**

Disse foranstaltninger **bør** føre til, at der tages yderligere hensyn til omkostningerne ved potentielle **forsyningsafbrydelser, uden at der foreskrives fastlagte afbødningsstrategier.**

- (48) Mange markeder for strategiske råstoffer er ikke fuldt ud gennemsigtige, og de præges af koncentration på udbudssiden, hvilket styrker sælgernes forhandlingsposition og forhøjer priserne for køberne. For at bidrage til at sænke priserne for virksomheder, der er etableret i Unionen, bør Kommissionen indføre et system, der kan aggregere efterspørgslen fra interesserede købere. **For at undgå en uforholdsmæssig påvirkning af konkurrencen på det indre marked bør Kommissionen i samråd med Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer foretage en vurdering af systemets indvirkning på markedet for hvert strategisk råstof, der føjes til systemet.** Ved udviklingen af et sådant system bør Kommissionen tage hensyn til erfaringerne fra lignende bestræbelser, navnlig med hensyn til fælles indkøb af gas som fastsat ved Rådets forordning (EU) 2022/2576¹⁸. Alle foranstaltninger inden for rammerne af denne mekanisme bør kunne forenes med EU's konkurrencelovgivning.

¹⁸ **Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, pålidelige prisbenchmarks og udveksling af gas på tværs af grænserne (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 1).**

█

(49) Bestemmelserne angående overvågning og strategiske lagre i denne forordning indebærer ingen harmonisering af nationale love og bestemmelser og træder ikke i stedet for eksisterende mekanismer. Incitamentet til overvågning og risikoberedskab bør være i overensstemmelse med de europæiske instrumenter. Derfor kan instrumenter såsom nødinstrumentet for det indre marked, der har til formål at foregribe, afbøde og reagere på kriser, der påvirker det indre markeds funktion, eller Rådets forordning (EU) 2022/2372¹⁹ om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan stadig finde anvendelse på kritiske og strategiske råstoffer i tilfælde af en krise eller en trussel, i det omfang disse materialer er omfattet af sådanne instrumenters anvendelsesområde.

█ **Kommissionen** bør sikre komplementaritet og sammenhæng mellem nærværende forordning og kriseinstrumenter gennem udveksling af oplysninger *mellem de respektive rådgivende organer og forvaltningsorganer, der er oprettet ved disse kriseinstrumenter.*

¹⁹ *Rådets forordning (EU) 2022/2372 af 24. oktober 2022 om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan (EUT 314 af 6.12.2022, s. 64).*

(50) De fleste kritiske råstoffer er metaller, som i princippet kan genanvendes i det uendelige om end med forringede kvaliteter i nogle tilfælde. Dette giver mulighed for et skift i retning af en ægte cirkulær økonomi i forbindelse med den grønne omstilling **og samtidig øge tilgængeligheden af kritiske råstoffer og dermed bidrage til at sikre forsyningsikkerheden.** Efter en indledende fase med hurtig vækst i efterspørgslen efter kritiske råstoffer til nye teknologier, hvor primær udvinding og forarbejdning stadig vil være hovedkilden, bør genanvendelse ■ stadig mindske behovet for primær udvinding og de dermed forbundne virkninger. **Dette bør ske, samtidig med at der opretholdes en høj genanvendelseskapacitet i Unionen via et stærkt marked for sekundære kritiske råstoffer.** På nuværende tidspunkt er genanvendelsesprocenten for de fleste kritiske råstoffer imidlertid lav, **idet affaldsstrømme såsom batterier, elektrisk og elektronisk udstyr og køretøjer overføres til lande uden for Unionen med henblik på genanvendelse.** Genanvendelsessystemer og -teknologier er ofte ikke tilpasset disse råstoffers særlige karakteristika. **Innovation spiller en vigtig rolle med hensyn til at mindske behovet for kritiske råstoffer, mindske risikoen for forsyningsknaphed og udvikle genanvendelsesteknologier til korrekt og sikker udvinding af materialer fra affald.** Der er derfor behov for **hurtige** foranstaltninger, hvormed der tages fat på de forskellige faktorer, der hæmmer cirkularitetspotentialet.

- I
- (51) Medlemsstaterne bevarer vigtige beføjelser inden for cirkularitet, f.eks. på området affaldsindsamlings- og -behandlingssystemer. Disse bør anvendes til at øge indsamlings- og genanvendelsesprocenten for affaldsstrømme med et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer, **herunder elektronisk affald**, f.eks. ved hjælp af finansielle incitamenter såsom rabatter, pengepræmier eller pantsystemer, **samtidig med at det indre markeds integritet beskyttes. Med henblik på at øge anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer kan dette også omfatte differentierede gebyrer for producentansvar, forudsat at der findes sådanne gebyrer i national ret, til gavn for produkter, der indeholder en større andel af sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendt affald, i overensstemmelse med de miljøstandarder, der er fastsat i EU-retten. Sådanne sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald, bør omfatte nyttiggørelse, der udføres i overensstemmelse med tredjelands standarder, som giver en beskyttelse svarende til EU-standarderne.**

Medlemsstaternes myndigheder bør også påvirke udviklingen i gunstig retning, da købere af kritiske råstoffer og produkter, der indeholder dem, og nationale forsknings- og innovationsprogrammer tilvejebringer betydelige ressourcer med henblik på at øge viden og teknologi angående kritiske råstoffers cirkularitet samt materialeeffektivitet. Endelig bør medlemsstaterne fremme nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald ved at forbedre adgangen til oplysninger og ved at tage hånd om juridiske, økonomiske og tekniske hindringer. En mulig løsning, som medlemsstaterne bør undersøge, er risikodelingsmekanismer mellem driftsherrer og medlemsstaterne for at fremme nyttiggørelse i forbindelse med nedlukkede affaldsanlæg. ***Udvalget bør også lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne om udformningen og gennemførelsen af deres nationale programmer.***

█

- (52) Unionen har i mange af sine regioner nedarvede anlæg, hvorfra råstoffer er udvundet, og der findes derfor betydelige mængder udvindingsaffald på nedlukkede anlæg, som, på grund af at de først for nylig har vundet i økonomisk betydning, generelt ikke har fået analyseret deres potentiale for så vidt angår kritiske råstoffer. Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg kan potentielt *øge Unionens kapacitet og samtidig* skabe økonomisk værdi og beskæftigelse i historiske mineregioner, som ofte berøres af afindustrialisering og tilbagegang. Den manglende bevågenhed og information om indholdet af kritiske råstoffer, navnlig hvad angår nedlukkede affaldsanlæg, udgør en central hindring for i højere grad at kunne udnytte udvindingsaffaldets potentiale med hensyn til kritiske råstoffer.
- (53) Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg bør indgå i udnyttelsen af relevante affaldsanlæg. I direktiv 2006/21/EF fastsættes høje krav til beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed i forbindelse med håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Disse høje krav bør opretholdes, men der bør indføres yderligere foranstaltninger for at maksimere nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald.

- (54) Driftsherrer af udvindingsaffaldsanlæg, både bestående og nye, bør foretage en foreløbig økonomisk vurdering af mulighederne for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, der findes på anlægget, og af det producerede affald. I overensstemmelse med affaldshierarkiet, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF²⁰, bør der gives forrang til at forebygge produktion af affald, der indeholder kritiske råstoffer, ved at udvinde kritiske råstoffer fra den udvundne mængde, inden den bliver til affald. I forbindelse med udarbejdelsen af denne undersøgelse bør driftsherrerne indsamle de fornødne oplysninger, herunder koncentrationer og mængder af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet, og foretage en vurdering af alternative muligheder vedrørende processer, operationer eller forretningsaftaler, der kan åbne mulighed for en økonomisk rentabel nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Denne forpligtelse kommer oven i de forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 2006/21/EF og den nationale lovgivning til gennemførelse heraf, og finder direkte anvendelse. Ved gennemførelsen heraf bør driftsherrer og kompetente myndigheder bestræbe sig på at minimere den administrative byrde og indarbejde procedurer i det omfang, det er muligt.

²⁰ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).*

- (55) For at afhjælpe den aktuelle mangel på oplysninger om potentialet for kritiske råstoffer i nedlukkede anlæg, der rummer udvindingsaffald, bør medlemsstaterne oprette en database med alle oplysninger, der er relevante for at fremme nyttiggørelsen, navnlig om mængder og koncentrationer af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldsanlægget, i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler. Oplysningerne bør gøres offentligt tilgængelige i en brugervenlig og digital form, hvormed der gives adgang til mere udførlige, tekniske oplysninger. For at lette en brugervenlig adgang til oplysningerne bør medlemsstaterne eksempelvis oprette et kontaktpunkt, der muliggør et mere dybtgående samspil med potentielle udviklere af projekter om nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Databasen bør udformes således, at potentielle projektivrksættere let kan udpege faciliteter med et stort potentiale for økonomisk rentabel nyttiggørelse. For at målrette de begrænsede ressourcer bør medlemsstaterne følge en trinvis tilgang til at indsamle oplysninger og kun udføre de mere krævende informationsindsamlingsstrin for de mest lovende faciliteters vedkommende. Informationsindsamlingsaktiviteterne bør tage sigte på at tilvejebringe nøjagtige og repræsentative oplysninger om udvindingsaffaldsanlæg og opnå den bedst mulige indikation af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer.

- (56) Permanente magneter indgår i en bred vifte af produkter, hvoraf vindmøller og elkøretøjer er de vigtigste og hurtigst voksende anvendelser, men også andre produkter, herunder **magnetisk** resonansbilleddannelsesudstyr, industrielle robotter, lette transportmidler, kølegeneratorer, varmepumper, elmotorer, industrielle elpumper, automatiske vaskemaskiner, tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere og opvaskemaskiner. De indeholder betydelige mængder, der med fordel kan nyttiggøres. **Elmotorer bør også være omfattet, når de indgår i andre produkter.** De fleste permanente magneter, navnlig de mest effektive typer, indeholder kritiske råstoffer såsom neodym, praseodym, dysprosium og terbium samt bor, samarium, nikkel eller kobolt. De kan genanvendes, men i Unionen på nuværende tidspunkt udelukkende i mindre målestok eller i forbindelse med forskningsprojekter. Permanente magneter bør derfor være et prioriteret produkt, således at cirkulariteten øges, **og dermed fremme et sekundært marked for permanente magneter og sikre forsyningsikkerheden for kritiske råstoffer.**

- (57) En forudsætning for en virkningsfuld genanvendelse af magneter er, at genanvendelsesvirksomhederne har adgang til de nødvendige oplysninger om mængden, typen og den kemiske sammensætning af magneter i et produkt, tillige med deres placering og anvendt(e) belægning, lim og additiver, samt oplysninger om, hvordan permanente magneter udtages af produktet *på sikker vis*. For at sikre et forretningsmæssigt grundlag for genanvendelse af magneter bør permanente magneter, der indgår i produkter, der bringes i omsætning i Unionen, desuden med tiden pålægges at indeholde en stadig større mængde genanvendte råstoffer. Samtidig med at der sikres gennemsigtighed med hensyn til genanvendt indhold i første fase, bør der fastsættes et *mindstemål* af genanvendt indhold efter en særlig vurdering af, hvilket niveau der er passende, og de sandsynlige virkninger.

- (58) Kritiske råstoffer, der sælges på EU-markedet, certificeres ofte med hensyn til produktions- og forsyningskædens bæredygtighed. Certificering kan opnås inden for rammerne af en bred vifte af offentlige og private certificeringsordninger med varierende anvendelsesområde og stringens, hvilket skaber grundlag for uvished med hensyn til arten og pålideligheden, hvad angår anprisninger af den relative bæredygtighed af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning i Unionen, på grundlag af en sådan certificering. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om anerkendelse af certificeringsordninger, som bør anses for pålidelige, og som giver myndigheder og markedsdeltagere et fælles grundlag for at vurdere kritiske råstoffers bæredygtighed. Anerkendelse bør udelukkende gives til certificeringsordninger, ***der indeholder bestemmelser om uafhængig tredjepartskontrol og overvågning af overholdelsen. Med hensyn til miljøbeskyttelse bør certificeringsordninger omfatte risici i forbindelse med f.eks. luft, vand, jord, biodiversitet og affaldshåndtering.***

Kravene til alle bæredygtighedsdimensioner bør sikre et højt niveau af social og miljømæssig beskyttelse og være i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller de internationale instrumenter, der er opført i bilag III. For at sikre effektive procedurer bør iværksættere af projekter, for hvilke der ansøges om anerkendelse som strategiske projekter, kunne regne med, at deltagelse i en anerkendt ordning er relevant dokumentation for, at deres projekt gennemføres på en bæredygtig måde og dermed bidrager til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer. Når der gøres brug af denne mulighed, bør de omhandlede ordninger omfatte alle bæredygtighedsdimensioner. Ved anerkendelsen af sådanne certificeringsordninger bør Kommissionen tage hensyn til erfaringerne opnået fra vurderingen af certificeringsordninger i forbindelse med anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til vurderingen af lignende ordninger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821²¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542²².

²¹ ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).***

²² ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).***

(59) Produktionen af kritiske råstoffer i værdikædens forskellige led har miljøvirkninger, hvad enten det gælder klima, vand, **jord**, fauna eller flora. For at begrænse sådanne skader og tilskynde til, at der produceres mere bæredygtige kritiske råstoffer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at opstille et system til beregning af kritiske råstoffers miljøaftryk, herunder en verifikationsproces, for at sikre, at kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, angiver tilgængelige oplysninger om et sådant fodaftryk **og fremmer cirkularitet af kritiske råstoffer**. Systemet bør bygge på et hensyn til videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder og relevante internationale standarder på området livscyklusvurdering. Kravet om at deklare et materiales miljøaftryk bør kun finde anvendelse, hvis det på grundlag af en særlig vurdering er blevet konkluderet, at det vil bidrage til Unionens klima- og miljømål ved at lette indkøb af kritiske råstoffer med lavere miljøaftryk og ikke vil påvirke handelsstrømmene **og de økonomiske omkostninger** uforholdsmæssigt.

Når de relevante beregningsmetoder er vedtaget, bør Kommissionen udvikle ydeevneklasser for kritiske råstoffer, således at potentielle købere let kan sammenligne de tilgængelige materialers relative miljøaftryk, og markedet ledes i retning af mere bæredygtige materialer. Forhandlere af kritiske råstoffer bør sikre, at deklARATIONEN af miljøaftryk er tilgængelig for deres kunder. Gennemsigtighed med hensyn til det relative fodaftryk af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, kan også bane vejen for andre politikker på EU-plan og nationalt plan såsom incitamentter eller kriterier for grønne offentlige indkøb, der fremmer produktion af kritiske råstoffer med lavere miljøvirkninger.

- (60) Miljøaftryksmetoderne udgør et relevant grundlag for at udarbejde beregningsreglerne. De bygger på videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder, hvori der tages hensyn til udviklingen på internationalt plan, og miljøvirkningerne indregnes, herunder klimaændringer og virkninger i forbindelse med vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.

- (61) Det bør sikres, at **EU** produkters eller materialers efterlevelse af kravene med henblik på at forbedre permanente magneters cirkularitet og deklarerer kritiske råstoffers miljøaftryk **vurderes af de ansvarlige fabrikanter**, inden de bringes i omsætning, og at de kompetente nationale myndigheder håndhæver disse krav på en virkningsfuld måde. Bestemmelserne om overensstemmelse og markedsovervågning i henhold til forordning (EU) 2019/1020²³ og **EU direktiv 2009/125/EF** er udformet med henblik på at tage hånd om denne udfordring, og de bør derfor også finde anvendelse på disse krav. **Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere denne forordning for at sikre, at disse bestemmelser finder anvendelse, hvor det er relevant inden for rammen af denne forordning.** For derudover at sørge for, at de eksisterende rammer udnyttes optimalt, bør det sikres, at overholdelsen håndhæves gennem det eksisterende typegodkendelsessystem for produkter, der skal typegodkendes i henhold til **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858**²⁴ eller **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013**²⁵.
- (62) Kommissionen bør som fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde europæiske standarder til støtte for målene i nærværende forordning.

²³ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).**

²⁴ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).**

²⁵ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).**

(63) Unionen har indgået strategiske partnerskaber, der omfatter råstoffer, med tredjelande med henblik på at gennemføre handlingsplanen for kritiske råstoffer af 2020. For at diversificere udbuddet bør disse bestræbelser videreføres. For at udvikle og sikre en sammenhængende ramme for indgåelse af fremtidige partnerskaber bør medlemsstaterne og Kommissionen som led i deres samspil i udvalget drøfte blandt andet ■ , hvorvidt eksisterende partnerskaber opfylder de påtænkte mål, tredjelande gives forrang i forbindelse med nye partnerskaber, indholdet af sådanne partnerskaber samt deres sammenhæng og potentielle synergier mellem medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande. Dette **bør ikke berøre** Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne. Unionen bør tilstræbe gensidigt fordelagtige partnerskaber med vækstøkonomier og udviklingslande i overensstemmelse med Global Gateway-strategien, som bidrager til at diversificere Unionens råstofforsyningskæde og skaber merværdi i disse landes produktion.

(64) *Strategiske projekter i tredjelande, navnlig hvor der ikke findes et strategisk partnerskab, kan være særligt risikable for investorer og ofte stærkt afhængige af politisk støtte i mållandet. Dette problem kan afhjælpes ved øget risikodeling mellem interesserede virksomheder, der handler i Unionens strategiske interesse. Der bør derfor også ydes støtte for at gøre det muligt for virksomheder, herunder når de fungerer som konsortier, uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 101, at få adgang til markeder i tredjelande, der ikke er omfattet af et strategisk partnerskab eller en frihandelsaftale. En sådan støtte kan omfatte et støttenetværk, der kan hjælpe dem med at etablere kontakt i det relevante tredjeland og indsamle oplysninger om lokale og regionale forhold.*

I

- (65) For at støtte gennemførelsen af opgaver i relation til udviklingen af strategiske projekter og finansieringen heraf, efterforskningsprogrammer, overvågningskapaciteter eller strategiske lagre og for at rådgive Kommissionen på passende vis bør der oprettes et europæisk udvalg for kritiske råstoffer. Udvalget bør bestå af medlemsstaterne og Kommissionen, samtidig med at det kan åbne for andre parters deltagelse som observatører, **navnlig Europa-Parlamentet**. For at udvikle den nødvendige ekspertise til at gennemføre visse opgaver bør udvalget nedsætte stående undergrupper vedrørende finansiering, **offentlig accept**, efterforskning, overvågning og strategiske lagre **samt en undergruppe for cirkularitet, ressourceeffektivitet og substitution** **■**. De bør fungere som et netværk ved at samle de forskellige relevante nationale myndigheder og om nødvendigt høre industrien, den akademiske verden, civilsamfundet og andre relevante interessenter. Udvalgets rådgivning og udtalelser bør være ikkebindende, og fraværet af en sådan rådgivning eller udtalelse bør ikke hindre Kommissionen i at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning.
- (66) Manglende fremskridt med hensyn til at opfylde målene, herunder kapacitets- og diversificeringsbenchmarks, kan være et tegn på, at der er behov for at vedtage yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør derfor overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af målene.

- (67) For at minimere medlemsstaternes administrative byrde bør de forskellige rapporteringsforpligtelser strømlines, og Kommissionen bør opstille en model, der gør det muligt for medlemsstaterne at opfylde deres rapporteringsforpligtelser vedrørende projekter, efterforskning, overvågning eller strategiske lagre i et regelmæssigt offentliggjort enhedsdokument, som kan være fortroligt eller til tjenestebrug.
- (68) For at sikre et tillidsfuldt og konstruktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder på EU-niveau og nationale niveauer bør alle de parter, der er involveret i anvendelsen af denne forordning, respektere fortroligheden af de oplysninger og data, der er indhentet under udførelsen af deres opgaver. Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder, deres embedsmænd, funktionærer og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, samt embedsmænd og tjenestemænd fra andre myndigheder i medlemsstaterne bør ikke videregive oplysninger, som er modtaget eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som er omfattet af tavshedspligt. Dette bør også gælde for Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer. Dataene bør håndteres og lagres i et sikkert miljø.

(69) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²⁶. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

²⁶ *Fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om delegerede retsakter, der er knyttet som bilag til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).*

- (70) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser angående: a) præcisering af de modeller, der skal anvendes til at ansøge om anerkendelse af strategiske projekter, statusrapporter vedrørende strategiske projekter, de nationale efterforskningsprogrammer og medlemsstaternes rapportering vedrørende efterforskning, overvågning, strategiske lagre og cirkularitet, b) præcisering af, hvilke produkter, komponenter og affaldsstrømme der anses for at have et højt potentiale for genanvendelse af kritiske råstoffer og fastlæggelse af kriterier og deres anvendelse med henblik på at anerkende ordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁷.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, *ELI*: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

(71) For at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der pålægges i henhold til denne forordning **■**, bør virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser, herunder vedrørende risikoberedskab, projektrapportering og oplysninger om genanvendelighed, pålægges sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af denne forordning. ***Det er også nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at projektiværksættere, hvor det er relevant, har adgang til administrativ eller retslig prøvelse i overensstemmelse med national ret.***

(72) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger.

Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af denne forordning og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dens mål, herunder benchmarks for kapacitet og diversificering. På grundlag af gennemførelsen af foranstaltningerne vedrørende gennemsigtigheden af kritiske råstoffers miljøaftryk bør hensigtsmæssigheden af at fastsætte maksimumstærskler for miljøaftrykket ligeledes vurderes i rapporten.

Kommissionen bør også evaluere behovet for benchmarks for 2040 og 2050 og for individuelle strategiske råstoffer, overensstemmelsen mellem Unionens miljølovgivning og denne forordning, navnlig med hensyn til de strategiske projekters prioriterede status, indvirkningen af det fælles indkøbssystem, der er oprettet i henhold til artikel 25, på konkurrencen på det indre marked og hensigtsmæssigheden af at træffe yderligere foranstaltninger til at øge indsamlings, sorteringen og behandlingen af affald, navnlig med henblik på metalskrot.

- (73) I det omfang en af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, udgør statsstøtte, berører bestemmelserne vedrørende sådanne foranstaltninger ikke anvendelsen af traktatens artikel 107 og 108.
- (74) Eftersom målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion om fastlæggelse af en ramme, der skal sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af kritiske råstoffer, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af dets omfang og virkninger kun kan nås på EU-plan, kan Unionen således vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og formål

1. Denne forordnings overordnede målsætning går ud på at forbedre det indre markeds virkemåde ved at etablere en ramme for at sørge for, at Unionen har adgang til en sikker, ***modstandsdygtig*** og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, ***herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden.***
2. For at nå den overordnede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, ***fastlægger*** denne forordning ***foranstaltninger, der sigter mod at:***
 - a) ***mindske risikoen for forsyningsafbrydelser i forbindelse med kritiske råstoffer, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, navnlig ved at identificere og støtte strategiske projekter, der bidrager til at mindske afhængigheden og diversificere importen, og ved at gøre en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer***

-
- b) **forbedre** Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisikoen i relation til kritiske råstoffer
 - c) sikre den frie bevægelighed for kritiske råstoffer og produkter, som indeholder kritiske råstoffer, og som bringes i omsætning på EU-markedet, og samtidig sikre et højt niveau af miljøbeskyttelse **og bæredygtighed, herunder** ved at forbedre cirkulariteten ■ heraf.
-

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "råstof": et stof i forarbejdet eller uforarbejdet stand, der anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer, bortset fra stoffer, der fortrinsvis anvendes som fødevarer, foder eller brændsel
- 2) "kritiske råstoffer": råstoffer som defineret i artikel 4
- 3) "strategiske råstoffer": råstoffer som defineret i artikel 3
- 4) "råstofværdikæde": alle aktiviteter og processer, der indgår i efterforskning, udvinding, forarbejdning og genanvendelse af råstoffer
- 5) "efterforskning": alle aktiviteter, der har til formål at påvise mineralforekomster og fastslå disses egenskaber

- 6) "udvinding": ■ udvinding af malme, mineraler og planteprodukter fra deres oprindelige kilde *som hovedprodukt eller biprodukt*, herunder fra mineralforekomster under jorden, mineralforekomster under *og fra* vand, havvand og træer
- 7) "Unionens udvindingskapacitet": et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af aktiviteter, som finder sted i Unionen, med henblik på at udvinde malme, mineraler, planteprodukter og koncentrater indeholdende strategiske råstoffer, herunder forarbejdningsaktiviteter, som typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet
- 8) *"mineralforekomster": ethvert enkelt mineral eller enhver kombination af mineraler, der forekommer i en masse eller en aflejring, som har en potentiel økonomisk interesse*
- 9) "reserver": alle mineralforekomster, der kan udvindes på en økonomisk rentabel måde *i en given markedssammenhæng*

- 10) "forarbejdning": alle fysiske, kemiske og biologiske processer, der indgår i omdannelsen af et råstof fra malme, mineraler, planteprodukter eller affald til rene metaller, legeringer eller andre økonomisk anvendelige former, **herunder, men ikke begrænset til, oparbejdning, adskillelse, smeltning og raffinering, med undtagelse af bearbejdning og yderligere omdannelse af metal til mellemvarer og færdigvarer**
- 11) "Unionens forarbejdningskapacitet": et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af forarbejdningsaktiviteter med henblik på at opnå strategiske råstoffer, dog ikke sådanne aktiviteter der typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet, som finder sted i Unionen
- 12) "genanvendelse": **genanvendelse som defineret i direktiv 2008/98/EF**
- 13) "Unionens genanvendelseskapacitet": et aggregat af den maksimale årlige produktionsmængde, der følger af genanvendelsesaktiviteter med henblik på at opnå strategiske råstoffer **efter omforarbejdning**, herunder sortering og forbehandling af affald og forarbejdningen heraf til sekundære råstoffer, som finder sted i Unionen

14) "årligt forbrug af strategiske råstoffer": et aggregat af den mængde strategiske råstoffer, forbrugt af virksomheder der er etableret i Unionen, i forarbejdet form, undtagen strategiske råstoffer, som indgår i mellemvarer eller færdigvarer, og som bringes i omsætning på EU-markedet

15) "forsyningsrisiko": forsyningsrisiko som beregnet i overensstemmelse med bilag II

■

16) *"kritisk råstofprojekt": ethvert planlagt anlæg eller enhver planlagt betydelig udvidelse eller ændret anvendelse af et bestående anlæg, der beskæftiger sig med udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af kritiske råstoffer som defineret i artikel 4*

17) "aftager" en virksomhed, der har indgået en aftagningsaftale med en projektiværksætter

- 18) "aftagningsaftale": enhver kontraktmæssig aftale mellem en virksomhed og en projektiværksætter, der enten indeholder en forpligtelse for virksomheden til at købe en del af de råstoffer, der produceres i kraft af et specifikt råstofprojekt, over en vis periode eller en forpligtelse for projektiværksætteren til at tilbyde virksomheden denne mulighed
- 19) "projektiværksætter": enhver virksomhed eller ethvert konsortium af virksomheder, der udvikler et råstofprojekt
- 20) "proces for udstedelse af tilladelse": en proces, som omfatter alle relevante ■ tilladelser til at ■ anlægge og drive de *kritiske råstofprojekter*, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, og som omfatter alle ■ ansøgninger og procedurer fra anerkendelsen af, *at ansøgningen er fuldstændig*, til underretningen via det ansvarlige *centrale kontaktpunkt* om udfaldet af proceduren, jf. artikel 9, stk. 1

- 21) "samlet afgørelse": den afgørelse eller samling af afgørelser, der træffes af medlemsstaternes myndigheder, ■ hvori det afgøres, hvorvidt en projektiværksætter opnår tilladelse til at gennemføre et råstofprojekt, uden at dette berører afgørelser truffet i forbindelse med en ■ klageadgang
- 22) *"nationalt program": et nationalt program eller et samlet sæt programmer, der dækker hele området, og som udarbejdes og vedtages af nationale og regionale myndigheder*
- 23) "generel efterforskning": efterforskning på nationalt eller regionalt plan, bortset fra målrettet efterforskning
- 24) "målrettet efterforskning": udførlig undersøgelse af en individuel forekomst af mineraler

■

- 25) "prædiktivt kort": et kort, der angiver områder, hvor der sandsynligvis findes mineralforekomster af et givet råstof
- 26) "forsyningsafbrydelse": et uventet betydeligt fald i tilgængeligheden af et råstof eller en betydelig stigning i prisen på et råstof, **der overstiger normal markedsprisvolatilitet**
- 27) "råstofforsyningskæde": alle aktiviteter og processer i råstofværdikæden frem til det tidspunkt, hvor et råstof anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer
- 28) "afbødningsstrategier": politikker udviklet af en erhvervsdrivende med henblik på at begrænse sandsynligheden for en forsyningsafbrydelse i vedkommendes forsyningskæde eller afbøde de skader på vedkommendes økonomiske aktivitet, der forårsages af en sådan afbrydelse
- 29) "centrale markedsoperatører": **virksomheder i Unionens forsyningskæde for** kritiske råstoffer **og downstreamvirksomheder, der forbruger** kritiske råstoffer, **hvis pålidelige funktion er afgørende for forsyningen med** kritiske råstoffer

- 30) "strategisk lager": en mængde af et bestemt råstof i en hvilken som helst form, der oplagres af en offentlig eller privat driftsherre med henblik på frigivelse heraf i tilfælde af en forsyningsafbrydelse
- 31) "stor virksomhed": enhver virksomhed, som i gennemsnit havde over 500 ansatte og en nettoomsætning på verdensplan på over 150 mio. EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er udarbejdet årsregnskaber
- 32) "strategiske teknologier": de *centrale* teknologier, der er *afgørende* for den grønne og den digitale omstilling samt for forsvars- og *luft- og rumfartsapplikationer*
- 33) "bestyrelse": det administrations- eller tilsynsorgan, der er ansvarligt for at føre tilsyn med virksomhedens ledelse, eller, hvis et sådant organ ikke findes, den eller de personer, der varetager tilsvarende funktioner
- 34) "*affald*": *affald som defineret i direktiv 2008/98/EF*

- 35) "indsamling": *indsamling som defineret i direktiv 2008/98/EF*
- 36) "behandling": *behandling som defineret i direktiv 2008/98/EF*
- 37) "nyttiggørelse": *nyttiggørelse som defineret i direktiv 2008/98/EF*
- 38) "*genbrug*": *genbrug som defineret i direktiv 2008/98/EF*
- 39) "udvindingsaffald": udvindingsaffald som defineret i direktiv 2006/21/EF
- 40) "udvindingsaffaldsanlæg": affaldsanlæg som defineret i direktiv 2006/21/EF
- 41) "foreløbig økonomisk vurdering": en indledende konceptuel vurdering af et råstofprojekts potentielle økonomiske rentabilitet med henblik på at nyttiggøre kritiske råstoffer fra udvindingsaffald

- 42) "magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr": en ikkeinvasiv medicinsk anordning, der anvender magnetfelter til at lave anatomiske billeder, eller enhver anden anordning, der anvender magnetfelter til at lave billeder af genstandes indre
- 43) "vindenergigenerator": den del af en onshore- eller offshorevindmølle, der omdanner rotorens mekaniske energi til elektrisk energi
- 44) "industrirobot": en automatisk styret, omprogrammerbar multifunktionel manipulator, der kan programmeres i tre eller flere akser, og som enten kan være fast eller mobil til brug i industrielle automatiseringsapplikationer
- 45) "motorkøretøj": ethvert typegodkendt køretøj i klasse M eller N som omhandlet i forordning (EU) 2018/858
- 46) "let transportmiddel": ethvert *let* hjulkøretøj, der kan drives af elmotoren alene eller af en kombination af motor og menneskelig kraft, herunder elløbehjul, elcykler og typegodkendte køretøjer i klasse L som omhandlet i forordning (EU) nr. 168/2013

- 47) "køleenhed": den del af et kølesystem, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at afkøle den varme, der er udvundet fra det rum eller den proces, der skal køles, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- 48) "varmepumpe": den del af et varmeanlæg, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at tilføre varme til det rum eller den proces, der skal opvarmes, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- 49) "elmotor": en anordning, der omdanner elektrisk indgangseffekt til mekanisk udgangseffekt *i form af en rotation med en rotationshastighed og et moment, der afhænger af faktorer som bl.a. forsyningsspændingsfrekvens og antal poler på motoren*, med en mærkelast på mindst 0,12 kW ■
- 50) "automatisk vaskemaskine": en vaskemaskine, hvor tøjet færdigbehandles af maskinen, uden at brugeren er nødt til at foretage sig noget under programforløbet

- 51) "tørretumbler": et apparat til tørring af tekstiler ved hjælp af tumbling i en roterende tromle med gennemstrømning af varm luft
- 52) "mikrobølgeovn": ethvert apparat, der er beregnet til opvarmning af fødevarer ved brug af elektromagnetisk energi
- 53) "støvsuger": et apparat, der fjerner snavs fra den pågældende overflade ved hjælp af en luftstrøm, der dannes af et undertryk, der frembringes i apparatet
- 54) "opvaskemaskine": en maskine, der rengør og skyller bordservice
- 55) "permanent magnet": en magnet, der bevarer sin magnetisme efter at være blevet fjernet fra et eksternt magnetfelt
- 56) "databærer": et lineært strekodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning

- 57) "entydig produktidentifikator": en unik række tegn til identifikation af produkter
- 58) "magnetbelægning": et lag materiale, der almindeligvis anvendes til korrosionsbeskyttelse af magneter
- 59) "fjernelse": manuel, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk håndtering med det resultat, at de ønskede komponenter eller materialer kan påvises som en separat outputstrøm eller en del af en outputstrøm
- 60) "genanvendelsesvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, der foretager genanvendelse på et godkendt anlæg
- 61) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

- 62) "type kritisk råstof": et kritisk råstof, som bringes i omsætning, og som er differentieret ud fra dettes forarbejdningsstadium, kemiske sammensætning, geografiske oprindelse eller de anvendte produktionsmetoder
- 63) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet
- 64) "overensstemmelsesvurdering": en proces til påvisning af, om de krav, der er fastsat i artikel 27, 28 eller 34, er opfyldt

- 65) "strategisk partnerskab": en forpligtelse mellem Unionen og et tredjeland *eller oversøiske lande og territorier (OLT'er)* til at øge samarbejdet vedrørende råstofværdikæden, der oprettes gennem et ikkebindende instrument, hvori der fastsættes konkrete foranstaltninger af gensidig interesse, *som fremmer fordelagtige resultater for begge partnere*
- 66) *"forvaltning med flere interessenter": en formel, meningsfuld og væsentlig rolle for flere typer interessenter, herunder som minimum civilsamfundet, i ordningens beslutningsproces, dokumenteret ved et mandat, et kommissorium eller anden dokumentation, som bekræfter eller støtter, at repræsentanter for flere interessenter er involveret i ordningen.*

Kapitel 2

Kritiske og strategiske råstoffer

Artikel 3

Liste over strategiske råstoffer

1. ***De råstoffer, der er anført i bilag I, afdeling 1, herunder uforarbejdede, på alle stadier af forarbejdningen, og når de forekommer som et biprodukt fra andre udvindings-, forarbejdnings- eller genanvendelsesprocesser, betragtes som strategiske råstoffer.***
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at ændre bilag I, afdeling 1, for at ajourføre listen over strategiske råstoffer.

En ajourført liste over strategiske råstoffer skal blandt de vurderede råstoffer omfatte de råstoffer, der scorer højest med hensyn til strategisk betydning, forventet vækst i efterspørgslen og vanskeligheder ved at øge produktionen. Den strategiske betydning, den forventede vækst i efterspørgslen og vanskelighederne ved at øge produktionen fastlægges i overensstemmelse med bilag I, afdeling 2.

3. Kommissionen reviderer og ajourfører om nødvendigt listen over strategiske råstoffer senest den ... [OP: indsæt venligst: *tre* år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert *tredje* år. *Kommissionen skal til enhver tid på opfordring fra udvalget og på baggrund af overvågning og stresstest i overensstemmelse med denne forordning revidere og om nødvendigt ajourføre listen ud over de regelmæssige revisioner.*

4. *Som led i den første ajourføring af listen i henhold til stk. 3 vurderer Kommissionen navnlig, om syntetisk grafit på grundlag af dens vurdering i overensstemmelse med bilag I, afdeling 2 og stk. 2, bør forblive på listen over strategiske råstoffer.*

Artikel 4

Liste over kritiske råstoffer

1. ***De råstoffer, der er anført i bilag II, afdeling 1, herunder uforarbejdede, på alle stadier af forarbejdningen, og når de forekommer som et biprodukt fra andre udvindings-, forarbejdnings- eller genanvendelsesprocesser, betragtes som kritiske råstoffer.***
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre bilag II, afdeling 1, for at ajourføre listen over kritiske råstoffer.

En ajourført liste over kritiske råstoffer skal omfatte de strategiske råstoffer, der er opført i bilag I, afdeling 1, samt alle andre råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdierne for økonomisk betydning såvel som forsyningsrisiko, jf. stk. 3. Den økonomiske betydning og forsyningsrisikoen beregnes i overensstemmelse med bilag II, afdeling 2.

3. Tærskelværdierne skal være 1 for forsyningsrisici og 2,8 for økonomisk betydning.
4. Kommissionen reviderer og ajourfører om nødvendigt *i overensstemmelse med stk. 2* listen over kritiske råstoffer senest den ... [OP: indsæt venligst: *tre* år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter *mindst* hvert *tredje* år.

Kapitel 3

Styrkelse af Unionens råstofværdikæde

Afdeling 1

Strategiske projekter

Artikel 5

Benchmarks

1. *Kommissionen og medlemsstaterne styrker de forskellige led i værdikæden for strategiske råstoffer gennem foranstaltningerne i dette kapitel med henblik på at:*
 - a) *sikre, at Unionens kapacitet senest i 2030 er steget betydeligt for hvert strategisk råstof, således at Unionens samlede kapacitet nærmer sig eller når følgende benchmarks:*
 - i) *Unionens udvindingskapacitet er tilstrækkelig til at udvinde de malme, mineraler eller koncenterer, der er nødvendige for at producere mindst 10 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer, i det omfang Unionens reserver tillader det*

- ii) Unionens forarbejdningsskapacitet, herunder for alle mellemstadier i forarbejdningen, kan producere mindst 40 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer*
 - iii) Unionens genanvendelseskapacitet, herunder for alle mellemstadier i genanvendelsen, kan producere mindst 25 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer og kan genanvende betydeligt stigende mængder af hvert strategisk råstof i affald*
- b) diversificere Unionens import af strategiske råstoffer med henblik på at sikre, at Unionens årlige forbrug af hvert strategisk råstof på et hvilket som helst relevant forarbejdningstrin senest i 2030 kan bero på import fra flere tredjelande, hvoraf intet tegner sig for mere end 65 % af Unionens årlige forbrug.*

2. *Kommissionen og medlemsstaterne gør en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer, så den bliver under den referencefremskrivning, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, gennem de relevante foranstaltninger, der er fastsat i denne afdeling og kapitel V, afdeling 1.*

3. *Senest den 1. januar 2027 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte benchmarks for Unionens genanvendelseskapacitet udtrykt som en andel af de strategiske råstoffer, der er tilgængelige i relevante affaldsstrømme.*

Med henblik herpå præciserer de delegerede retsakter de affaldsstrømme og strategiske råstoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger om de relevante affaldsmængder og deres indhold af strategiske råstoffer baseret på rapporteringskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer²⁸, direktiv 2008/98/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU²⁹ og forordning (EU) 2023/1542 til at gøre det muligt at anslå Unionens genanvendelseskapacitet som en andel af de strategiske råstoffer, der er indeholdt i de relevante affaldsstrømme.

²⁸ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).*

²⁹ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (omarbejdning) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).*

Desuden skal der i den delegerede retsakt fastsættes et benchmark for Unionens genanvendelseskapacitet baseret på genanvendelseskapaciteten for hvert strategisk råstof i de relevante affaldsstrømme, der er identificeret i henhold til andet afsnit.

Kommissionen fastlægger niveauet for den genanvendelseskapacitet, der er omhandlet i stk. 3, på grundlag af følgende elementer:

- a) Unionens nuværende genanvendelseskapacitet udtrykt som en andel af de strategiske råstoffer, der er tilgængelige i relevante affaldsstrømme*

- b) *i hvilket omfang strategiske råstoffer fra de pågældende affaldsstrømme kan nyttiggøres, under hensyntagen til den teknologiske og økonomiske gennemførlighed*
- c) *andre mål, der er fastsat i anden EU-lovgivning, og som er relevante for nyttiggørelsen af strategiske råstoffer fra affald.*

Kommissionen tillægges beføjelser til at ajourføre den delegerede retsakt, hvis der som følge af den i artikel 46, stk. 1a, omhandlede vurdering fremkommer oplysninger om de relevante affaldsmængder og indhold af strategiske råstoffer i yderligere affaldsstrømme.

Artikel 6

Kriterier for anerkendelse af strategiske projekter

1. Efter en ansøgning fra projektivrksætteren og i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 anerkender Kommissionen råstofprojekter, der opfylder følgende kriterier, som strategiske projekter:
- a) projektet vil yde et meningsfuldt bidrag til sikkerheden for Unionens forsyning med strategiske råstoffer
 - b) projektet er eller vil blive teknisk gennemførligt inden for en rimelig tidshorisont, og projektets forventede produktionsudbytte kan anslås med en tilstrækkelig grad af sikkerhed

- c) projektet vil blive gennemført på bæredygtig vis, navnlig hvad angår overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, **forebyggelse og minimering af socialt negative virkninger gennem** anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder, **oprindelige folks rettigheder** og arbejdstagerrettigheder, **navnlig i tilfælde af ufrivillig genbesætning**, potentiale for kvalitetsjob og meningsfuld dialog med lokalsamfund og relevante arbejdsmarkedsparter samt anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder med hensigtsmæssige overholdelsespolitikker for at forebygge og minimere risikoen for negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde, herunder korrupsion og bestikkelse
- d) for projekter i Unionen vil etableringen, driften eller produktionen af projektet skabe fordele på tværs af landegrænser ud over den pågældende medlemsstat, herunder for downstreamsektorer

- e) for projekter i tredjelande, der er vækstmarkeder eller udviklingsøkonomier, vil projektet være til gensidig gavn for Unionen og det pågældende tredjeland, idet der tilføres merværdi til det pågældende land.

2. Opfyldelsen af anerkendelseskriterierne, jf. stk. 1, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de elementer og den dokumentation, der er anført i bilag III.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre bilag III for at tilpasse de elementer og den dokumentation, der skal tages i betragtning ved vurderingen af opfyldelsen af anerkendelseskriterierne i stk. 1, til den tekniske og videnskabelige udvikling eller for at tage hensyn til ændringer i EU-lovgivningen eller internationale instrumenter, der er opført i bilag III, punkt 4, eller vedtagelsen af yderligere EU-lovgivning eller internationale instrumenter, der er relevante for opfyldelsen af det kriterium, der er omhandlet i stk. 1, litra c).

3. Anerkendelsen af et projekt som et strategisk projekt berører ikke de krav, der gælder for det relevante projekt eller projektiværksætteren i henhold til folkeretten, EU-retten eller national ret.

Artikel 7

Ansøgning og anerkendelse

1. Ansøgninger om anerkendelse af et råstofprojekt som et strategisk projekt indgives af projektiværksætteren til Kommissionen. Ansøgningen skal indeholde:
 - a) relevant dokumentation for, at kriterierne i artikel 6, stk. 1, er opfyldt
 - b) en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer, understøttet af relevant dokumentation
 - c) en tidsplan for projektgennemførelsen, herunder en oversigt over de tilladelser, der kræves til projektet, og status for den tilsvarende proces for udstedelse af tilladelse

- d) en plan med foranstaltninger til fremme af offentlighedens accept, herunder, hvis det er relevant, *foranstaltninger, der fremmer en meningsfuld involvering og aktiv deltagelse af berørte samfund*, etablering af kanaler til periodisk kommunikation med *lokalsamfund, lokale organisationer*, herunder arbejdsmarkedets parter, *og myndigheder*, og gennemførelse af bevågenhedsskabende kampagner og oplysningskampagner og *potentielle* afbødnings- og kompensationsordninger
- e) *for projekter, der potentielt kan påvirke oprindelige folk, en plan med foranstaltninger til meningsfuld høring af de berørte oprindelige folk om forebyggelse og minimering af de negative indvirkninger på oprindelige folks rettigheder og, hvor det er relevant, rimelig compensation til de pågældende folk samt foranstaltninger til at adressere resultaterne af høringen. Hvis national ret i det land, hvis område projektet vedrører, indeholder bestemmelser om den ovennævnte høring, og forudsat at høringen omfatter alle de nævnte mål, kan planen tilpasses i overensstemmelse hermed*

- f) oplysninger om kontrollen med de virksomheder, der deltager i projektet, jf. artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004, **og, hvis flere virksomheder deltager, oplysninger om hver enkelt virksomheds relative deltagelse i projektet**
- g) en forretningsplan med en vurdering af projektets finansielle rentabilitet
- h) et skøn over projektets potentiale for skabelse af kvalitetsjob og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft **og arbejdsplan for støtte til opkvalificering og omskoling og fremme af inklusiv repræsentation af arbejdsstyrken**
- i) **for projekter i tredjelande eller OLT'er, der omfatter udvinding, en plan for forbedring af de berørte lokaliteters miljøtilstand efter endt udnyttelse med henblik på at genoprette den tidligere miljøtilstand, samtidig med at der tages hensyn til den tekniske og økonomiske gennemførlighed**

- j) *for projekter, der udelukkende vedrører forarbejdning eller genanvendelse, og som er beliggende i områder, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF eller direktiv 2009/147/EF, en beskrivelse af de teknisk egnede alternative placeringer, som projektiværksætteren har vurderet, og hvorfor de ikke anses for egnede til placering af projektet.*

2. Kommissionen *vedtager en gennemførelsesretsakt*, hvori der fastlægges en *fælles* model, som projektiværksættere skal anvende i forbindelse med de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1, *senest den ... [OP: Indsæt venligst: 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden]*. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal udtrykkes. *Denne gennemførelsesretsakt* vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Omfanget af den dokumentation, som kræves i den fælles model, der er omhandlet i første afsnit, skal være rimeligt.

- Kommissionen vurderer de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1, gennem en åben indkaldelse med regelmæssige skæringsdatoer.*

Kommissionen fastsætter skæringsdatoer mindst fire gange om året. Den første skæringsdato fastsættes senest den ... [OP: Indsæt venligst: 3 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

- Kommissionen underretter ansøgerne senest 30 dage efter den gældende skæringsdato, hvis den finder, at oplysningerne i ansøgningen er **fuldstændige**. Hvis ansøgningen er **ufuldstændig**, kan Kommissionen anmode ansøgeren om at forelægge de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at fuldstændiggøre ansøgningen, **uden unødige forsinkelse**. I så fald præciserer Kommissionen, hvilke yderligere oplysninger der er **nødvendige**.*

5. *Kommissionen underretter Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer, jf. artikel 35 ("udvalget"), om alle ansøgninger, der anses for at være fuldstændige i overensstemmelse med første afsnit.*

6. *Udvalget mødes med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med artikel [35, stk. xx] for på grundlag af en retfærdig og gennemsigtig proces at drøfte og afgive en udtalelse om, hvorvidt de foreslåede projekter opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1.*

Kommissionen giver udvalget sin vurdering af, om de foreslåede projekter opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1, forud for de møder, der er omhandlet i første afsnit.

7. *Kommissionen fremsender hele ansøgningen til den medlemsstat, det tredjeland eller det OLT, hvis område er berørt af et foreslået projekt.*

8. Gør den medlemsstat, hvis område er berørt af et foreslået projekt, indsigelse mod at give det foreslåede projekt status som et strategisk projekt, ***gives projektet ikke status som et strategisk projekt. Den berørte medlemsstat forelægger*** en behørig begrundelse herfor i løbet af den i stk. 6 omhandlede drøftelse.

For strategiske projekter i tredjelande ***eller OLT'er*** deler Kommissionen den modtagne ansøgning med det tredjeland, hvis område er berørt af det foreslåede projekt.

Kommissionen godkender ikke ansøgningen, før den har modtaget det relevante tredjelands udtrykkelige godkendelse.

9. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets udtalelse, jf. stk. 6, sin afgørelse om anerkendelse af projektet som et strategisk projekt inden for ***90 dage efter at have bekræftet fuldstændigheden af ansøgningen, jf. stk. 4***, og underretter ansøgeren herom.

Kommissionens afgørelse begrundes *og skal være berettiget*. Kommissionen deler *sin afgørelse* med udvalget og *den medlemsstat eller det tredjeland, hvis område er berørt af projektet*.

10. *I ekstraordinære tilfælde, hvor en ansøgnings art, kompleksitet eller omfang gør dette påkrævet, eller hvis antallet af ansøgninger, der er modtaget inden en bestemt skæringsdato, er for højt til at behandle en ansøgning inden for den frist, der er omhandlet i stk. 9, kan Kommissionen fra sag til sag, og senest 20 dage inden den udløber, forlænge den pågældende frist med højst 90 dage. I så fald underretter Kommissionen den projektansvarlige om årsagerne til forlængelsen og om den dato, hvor afgørelsen forventes at foreligge skriftligt.*

11. Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at et strategisk projekt ikke længere opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1, eller hvis anerkendelsen var baseret på en ansøgning, der indeholdt *oplysninger, der er ukorrekte, i en sådan grad at det påvirker dens opfyldelse af kriterierne i artikel 6, stk. 1*, kan den under hensyntagen til udtalelsen fra udvalget ophæve afgørelsen om at give et projekt status som et strategisk projekt.

Inden Kommissionen vedtager en afgørelse om at ophæve denne status, underretter den projektiværksætter om årsagerne hertil, projektiværksætter skal have mulighed for at svare, og Kommissionen tager højde for projektiværksætterens svar.

12. Projekter, der ikke længere anerkendes som strategiske projekter, mister alle rettigheder tilknyttet denne status i henhold til denne forordning.
13. *Strategiske projekter, der ikke længere opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 1, udelukkende på grund af en ajourføring af bilag I, kan bevare deres status som strategisk projekt i 3 år.*

Artikel 8

Rapporterings- og oplysningsforpligtelser for strategiske projekter

- I.** Projektiværksætteren forelægger hvert andet år efter datoen for anerkendelsen som et strategisk projekt **Kommissionen** en rapport, der som minimum indeholder oplysninger om:
- a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af projektet, navnlig med hensyn til processen for udstedelse af tilladelse
 - b) hvis det er relevant, årsagerne til forsinkelser sammenholdt med den tidsplan, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), og en plan for at afhjælpe sådanne forsinkelser

- c) fremskridt med hensyn til finansieringen af projektet, herunder oplysninger om offentlig finansiel støtte.

Kommissionen fremsender en kopi af rapporten til udvalget med henblik på drøftelserne som omhandlet i artikel 7, stk. 6.

- 2. ***Kommissionen*** kan anmode projektiværksættere om yderligere oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af det strategiske projekt, ***hvis det er nødvendigt for at sikre, at kriterierne i artikel 6, stk. 1, fortsat er opfyldt.***
- 3. Projektiværksætteren underretter Kommissionen om:
 - a) ændringer af projektet, der påvirker dets opfyldelse af kriterierne i artikel 6, stk. 1
 - b) ændringer med hensyn til kontrollen med de virksomheder, der deltager i projektet på et varigt grundlag, sammenholdt med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e).

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som projektiværksættere skal anvende i forbindelse med de rapporter, der er omhandlet i stk. **1, i denne artikel**. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. **1, i denne artikel** skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel **39**, stk. 2.

Gennemførelsesretsakterne fastlægger en fælles model, der dækker alle de oplysninger, som rapporten skal indeholde. Omfanget af den dokumentation, der er specificeret i den fælles model, skal være rimeligt.

5. Projektiværksætteren opretter og ajourfører regelmæssigt **virksomhedens websted eller** et særligt projektwebsted med **oplysninger, som er relevante for lokalbefolkningen, og som fremmer offentlighedens accept**, om det strategiske projekt, herunder **som minimum** oplysninger om de miljømæssige **og** sociale virkninger og de fordele, som er forbundet med det strategiske projekt. Webstedet skal være frit tilgængeligt for offentligheden og kunne tilgås på et eller flere sprog, der er let forståeligt for lokalbefolkningen.

Afdeling 2

Processen for udstedelse af tilladelse

Artikel 9

Centralt kontaktpunkt

1. Senest den ... [OP: Indsæt venligst: **9** måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] ***opretter eller*** udpeger medlemsstaterne én ***eller flere myndigheder som centrale kontaktpunkter. Hvis en medlemsstat opretter eller udpeger flere centrale kontaktpunkter, sikrer den, at der kun er ét centralt kontaktpunkt pr. relevant administrativt niveau og trin i værdikæden for kritiske råstoffer.***

2. *Hvis der er flere centrale kontaktpunkter, stiller medlemsstaterne et enkelt, tilgængeligt websted til rådighed, hvor alle centrale kontaktpunkter, herunder deres adresse og elektroniske kommunikationsmidler, er klart opført og kategoriseret efter relevant administrativt niveau og trin i værdikæden for kritiske råstoffer. Webstedet kan også indeholde indhold, der stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 18.*
3. *De centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i stk. 1, er ansvarlige for at lette og koordinere processen for udstedelse af tilladelse for projekter vedrørende kritiske råstoffer og give oplysninger om de elementer, der er omhandlet i artikel 18, herunder oplysninger om, hvornår en ansøgning anses for at være fuldført i henhold til artikel 11, stk. 5. De koordinerer og letter forelæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.*

4. *De centrale kontaktpunkter er projektiværksætterens eneste kontaktpunkt og bistår projektiværksætteren med at forstå ethvert administrativt spørgsmål, der er relevant for processen for udstedelse af tilladelse.*
5. *Projektiværksættere af projekter vedrørende kritiske råstoffer skal have mulighed for at kontakte den relevante administrative enhed i det centrale kontaktpunkt, der er ansvarlig for de opgaver, som er anført i denne artikel. Hvis den relevante enhed ændres, skal den relevante enhed fortsætte med at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette stykke, indtil projektiværksætteren er blevet underrettet om den pågældende ændring.*

6. Projektiværksættere skal gives mulighed for at forelægge alle dokumenter, der er relevante for processen for udstedelse af tilladelse, i elektronisk form.

7. Medlemsstaterne **sikrer, at der tages** hensyn til alle ▯ undersøgelser, tilladelser eller godkendelser, der er udstedt **eller gennemført** for et givet projekt vedrørende kritiske råstoffer, **og at der ikke pålægges** dobbeltarbejde med hensyn til undersøgelser, tilladelser eller godkendelser, medmindre andet kræves i henhold til **national ret eller** EU-retten.
8. **Medlemsstaterne** sikrer, at ansøgerne har let adgang til oplysninger om og ▯ procedurer for bilæggelse af tvister vedrørende processen for udstedelse af tilladelser ▯ vedrørende kritiske råstoffer, herunder alternative tvistbilæggesmekanismer, hvis det er relevant.
9. Medlemsstaterne sørger for, at **det centrale kontaktpunkt**, der er omhandlet i stk. 1, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige ▯ med henblik på en virkningsfuld udførelse af dets opgaver i henhold til denne forordning.

▯

Artikel 10

Strategiske projekters prioriterede status

- 1. Strategiske projekter anses for at bidrage til forsyningsikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen.*
- 2. Med hensyn til de miljøvirkninger eller forpligtelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF eller i artikel [4, stk. 8 og 8a, i forordning ... [forordningen om naturgenopretning som foreslået i COM(2022)0304], anses strategiske projekter i Unionen for at være af almen interesse eller for at tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, og de kan anses for at være af væsentlig almen interesse, forudsat at alle betingelserne i de nævnte retsakter er opfyldt.*

3. For at sikre en effektiv administrativ behandling af tilladelsesprocesserne vedrørende strategiske projekter i Unionen sikrer projektivrksætterne og alle berørte myndigheder, at disse sager behandles hurtigst muligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
4. Uden at det berører de EU-retlige forpligtelser tildeles strategiske projekter i Unionen status af størst mulig national betydning, hvis en sådan status findes i national ret, og de behandles i overensstemmelse hermed i processerne for udstedelse af tilladelse.

5. Alle procedurer for tvistbilæggelse, retstvister, behandling af ankesager samt domstolsprøvelser i forbindelse med processen for udstedelse af tilladelse og selve udstedelsen af tilladelser til strategiske projekter i Unionen ved de nationale domstole, retter, paneler, herunder mægling eller voldgift, hvis disse findes i national ret, behandles som hastende, hvis og i det omfang der er fastsat sådanne hasteprocedurer i national ret, og forudsat at den alment gældende ret til forsvar for enkeltpersoner eller lokalsamfund respekteres. Projektiværksættere af strategiske projekter deltager i en sådan hasteprocedure, hvis det er relevant.

Artikel 11

Varighed af processen for udstedelse af tilladelse

1. For strategiske projekter i Unionen må processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige:
- a) **27** måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - b) **15** måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.

2. For strategiske projekter i Unionen, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er indledt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt, **og for projekter om udvidelse af aktiviteter, for hvilke der allerede er udstedt tilladelse**, må varigheden af de resterende trin i processen for udstedelse af tilladelse, efter at projektet er tildelt status som et strategisk projekt, uanset stk. 1 ikke overstige:
- a) **24** måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - b) **12** måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.
 - c) **Hvis der kræves en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages det trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse som omhandlet i stk. 1 og 2.**

3. I ekstraordinære tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller dimensioner gør dette påkrævet, kan *medlemsstaten* forlænge de frister, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), med højst **6** måneder og de frister, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), med højst **3 måneder**, før de udløber, og fra sag til sag. I så fald underretter *det udpegede centrale kontaktpunkt*, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, projektiværksætteren om begrundelsen for forlængelsen og om den dato, hvor den samlede afgørelse forventes at foreligge skriftligt.

4. *Uanset artikel 4, stk. 6, i direktiv 2011/92/EU skal afgørelsen af, om projektet skal underkastes en vurdering i overensstemmelse med artikel 5-10 i ovennævnte direktiv, træffes senest 30 dage efter den dato, hvor udvikleren har forelagt alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 4, i ovennævnte direktiv.*

5. Senest **45 dage** efter modtagelsen af en ansøgning om udstedelse af tilladelse vedrørende et strategisk **skal det udpegede centrale kontaktpunkt**, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, **anerkende, at** ansøgningen **er fuldstændig**, eller, hvis projektiværksætteren ikke har indsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, anmode projektiværksætteren om at indsende en fuldstændig ansøgning **uden unødigt forsinkelse med angivelse af, hvilke oplysninger der mangler. Hvis den indsendte ansøgning anses for at være ufuldstændig for anden gang, må det udpegede centrale kontaktpunkt ikke anmode om oplysninger på områder, der ikke er omfattet af den første anmodning om yderligere oplysninger, og må kun anmode om yderligere dokumentation for at supplere de identificerede manglende oplysninger.**

Datoen for den anerkendelse **■**, der er omhandlet i **første afsnit**, betragtes som begyndelsesdatoen for processen for udstedelse af tilladelse.

6. Senest en måned efter datoen for anerkendelsen, *jf. stk. 5*, udarbejder *det udpegede centrale kontaktpunkt*, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i tæt samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder en detaljeret tidsplan for processen for udstedelse af tilladelse. Planen offentliggøres af projektiværksætteren på det websted, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5, *på et frit tilgængeligt websted. Det udpegede centrale kontaktpunkt*, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, *ajourfører tidsplanen i tilfælde af væsentlige ændringer, der potentielt kan påvirke tidspunktet for den samlede afgørelse.*

7. *Det udpegede centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, underretter projektiværksætteren, når den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, skal foreligge, under hensyntagen til tilrettelæggelsen af processen for udstedelse af tilladelse i den relevante medlemsstat og behovet for at give tilstrækkelig tid til at vurdere rapporten. Perioden fra den dato, hvor miljøkonsekvensvurderingsrapporten skal foreligge, til forelæggelsen af rapporten medregnes ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse, jf. stk. 1 og 2.*

8. *Hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU medfører et behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan det udpegede centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, give projektiværksætteren mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald underretter det udpegede centrale kontaktpunkt projektiværksætteren, når de supplerende oplysninger skal foreligge, hvilket ikke må være senere end 30 dage efter underretningen. Perioden fra den dato, hvor miljøkonsekvensvurderingsrapporten skal foreligge, til forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse, jf. stk. 1 og 2.*
9. De i denne artikel fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af EU-retten og international ret, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige afhjælpningsmuligheder ved domstolene.

De frister, der er fastsat i denne artikel for en hvilken som helst af procedurene for udstedelse af tilladelse, berører ikke eventuelle kortere frister, der fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Miljøvurderinger og -godkendelser

1. Hvis der **kræves** en miljøkonsekvensvurdering for et strategisk projekt i overensstemmelse med artikel 5-9 i direktiv 2011/92/EU, anmoder den pågældende projektivrksætter **senest 30 dage efter meddelelsen om anerkendelse som strategisk projekt, og inden ansøgningen indgives, det udpegede centrale kontaktpunkt om en udtalelse** om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv.

Det **udpegede centrale kontaktpunkt** sikrer, at den i første afsnit omhandlede udtalelse afgives hurtigst muligt og inden for højst **45** dage fra den dato, hvor projektivrksætteren forelagde sin anmodning.

2. I tilfælde af strategiske projekter, for hvilke forpligtelsen til at foretage vurderinger af indvirkningen på miljøet samtidig følger af Rådets direktiv 92/43/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2008/98/EF, 2009/147/EF, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU³⁰, sikrer *medlemsstaten*, at der anvendes en koordineret eller en fælles procedure, som opfylder *alle* krav i den pågældende EU-lovgivning.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede koordinerede procedure koordinerer den kompetente myndighed de forskellige individuelle vurderinger af et givet projekts indvirkning på miljøet, som krævet i henhold til gældende EU-lovgivning.

Inden for rammerne af den fælles procedure, der er omhandlet i første afsnit, forelægger den kompetente myndighed en samlet vurdering af et bestemt projekts miljøkonsekvenser som påkrævet ifølge den relevante EU-lovgivning.

³⁰ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).*

3. Den kompetente myndighed sørger for, at de berørte myndigheder udsteder den begrundede konklusion, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), i direktiv 2011/92/EU vedrørende vurdering af et strategisk projekts indvirkning på miljøet, senest **90 dage** efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, der er indsamlet i henhold til direktivets artikel 5, 6 og 7, og efter at have afsluttet de høringer, der er omhandlet i direktivets artikel 6 og 7.

4. ***I helt særlige tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller omfang kræver det, kan den kompetente myndighed forlænge den i denne artikels stk. 3 omhandlede frist med højst 20 dage, inden den udløber og ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag. I så fald underretter det udpegede centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, projektiværksætterten om begrundelsen for forlængelsen og om datoen, hvor den begrundede konklusion forventes at foreligge skriftligt.***

5. *Når det drejer sig om strategiske projekter, må fristen for høring af den berørte offentlighed, jf. artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/92/EU, og af de myndigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i nævnte direktiv, om den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv, ikke overstige 85 dage og ikke være under 30 dage i overensstemmelse med artikel 6, stk. 7, i ovennævnte direktiv. I særlige tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller omfang kræver det, kan medlemsstaten forlænge denne frist med maksimalt 40 dage yderligere. Det centrale kontaktpunkt underretter projektiværksættereren om begrundelsen for forlængelsen.*

█

6. Denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt.

Denne artikels stk. 2-4 finder udelukkende anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt, for så vidt de tiltag, der omhandles i disse afsnit, endnu ikke er fuldført.

Artikel 13

Planlægning

1. **█** Nationale, regionale og lokale myndigheder med ansvar for udarbejdelse af planer, herunder zoneplaner, fysiske planer og arealanvendelsesplaner, *overvejer* i sådanne planer, hvis det er relevant, *at indføje* bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer. Kunstige og bebyggede arealer, industriområder, brownfieldområder, *aktive og forladte miner, herunder, hvis det er relevant, påviste mineralforekomster*, opprioriteres *i den forbindelse*.

2. Hvis planer, der indeholder bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer, er genstand for en vurdering i henhold til **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2001/42/EF³¹ og i henhold til artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, skal disse vurderinger kombineres. Hvis det er relevant, skal denne kombinerede vurdering også omhandle indvirkningen på potentielt berørte vandområder ■ som omhandlet ■ i direktiv 2000/60/EF ■ . Hvis det er relevant, skal medlemsstaterne vurdere virkningerne af eksisterende og fremtidige aktiviteter på havmiljøet, herunder samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4 i **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2014/89/EU³², og disse virkninger skal også tages op i den kombinerede vurdering.

³¹ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).**

³² **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).**

Artikel 14

Anvendelse af UNECE-konventionerne

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke forpligtelserne i henhold til **■** De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der er undertegnet i Århus den 25. juni 1998, og i henhold til UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der er undertegnet i Espoo den 25. februar 1991, **og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering, der er undertegnet den 21. maj 2003 i Kyiv.**
2. Alle afgørelser, der vedtages i henhold til denne afdeling, gøres offentligt tilgængelige **på en letforståelig måde, og alle afgørelser vedrørende et projekt skal kunne tilgås på samme websted.**

Afdeling 3

Grundforudsætninger

Artikel 15

Fremskyndet gennemførelse *af strategiske projekter*

1. Kommissionen iværksætter aktiviteter for at fremskynde og tiltrække private investeringer til strategiske projekter, *hvis det er hensigtsmæssigt i samarbejde med medlemsstaterne*. Sådanne aktiviteter kan, uden at dette berører artikel 107 og artikel 108 i TEUF, omfatte tilvejebringelse og koordinering af støtte til strategiske projekter, der har vanskeligt ved at få adgang til finansiering.

2. **En medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, træffer foranstaltninger for at lette *dets rettidige* og virkningsfulde gennemførelse. Disse foranstaltninger kan omfatte:**

- a) bistand til at sikre, at de gældende administrative forpligtelser og rapporteringsforpligtelser overholdes
- b) bistand til projektiværksættere med henblik på yderligere at øge ***meningsfuld inddragelse og aktiv deltagelse af berørte lokalsamfund.***

█

Artikel 16

Koordinering af finansieringen

1. Den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra a), drøfter og rådgiver efter anmodning fra en projektivrærksætter for et strategisk projekt om, hvordan finansieringen af dens projekt kan fuldføres i betragtning af den allerede opnåede finansiering og under hensyntagen til mindst følgende elementer:
 - a) yderligere private finansieringskilder
 - b) støtte gennem ressourcer fra Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe eller andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, *med særligt fokus på Global Gateway-initiativet for strategiske projekter uden for Unionen*
 - c) medlemsstaternes eksisterende instrumenter og programmer, herunder fra *eksportkreditagenturer*, nationale erhvervsfremmende banker og institutter
 - d) relevante EU-bevillings- og finansieringsprogrammer.

2. *På grundlag af rådgivning fra den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, forelægger Kommissionen to år efter denne forordnings ikrafttræden udvalget en rapport, der beskriver hindringer for adgang til finansiering og indeholder henstillinger til, hvordan adgangen til finansiering for strategiske projekter kan gøres lettere.*

Artikel 17

Fremme af aftagningsaftaler

1. Kommissionen opretter et system, der gør det lettere at indgå aftagningsaftaler i forbindelse med strategiske projekter under overholdelse af konkurrencereglerne.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for potentielle aftagere at afgive bud med angivelse af:
 - a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, de agter at købe
 - b) påtænkt pris eller prisinterval
 - c) aftagningsaftalens planlagte varighed.

3. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for projektiværksættere af strategiske projekter at udbyde leverancer med angivelse af:
 - a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, for hvilke de ønsker at indgå aftagningsaftaler
 - b) påtænkt pris eller prisinterval, som de er villige til at sælge til
 - c) aftagningsaftalens planlagte varighed.

4. På grundlag af bud og udbud, der modtages i henhold til stk. 2 og 3, bringer Kommissionen projektivrksættere af strategiske projekter i kontakt med potentielle aftagere, der er relevante for deres projekt.

Artikel 18

Onlineadgang til administrative oplysninger

1. Medlemsstaterne oplyser følgende om administrative processer, der er relevante for projekter vedrørende kritiske råstoffer, online og på en centraliseret og lettilgængelig måde:
 - a) *de i artikel 9, stk. 2, omhandlede oplysninger*
 - b) *processen for udstedelse af tilladelse og relaterede administrative processer, der er nødvendige for at opnå tilladelsen*

- c) finansierings- og investeringstjenesteydelser
- d) bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau
- e) erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret.

2. Kommissionen tilvejebringer på en centraliseret og lettilgængelig måde onlineoplysninger om administrative processer, der er relevante for at opnå status som strategiske projekter, samt om fordelene ved denne status.

Afsnit 4

Efterforskning

Artikel 19

Nationale efterforskningsprogrammer

1. Hver medlemsstat udarbejder et nationalt program for generel efterforskning efter kritiske råstoffer *og bærerminerale for kritiske råstoffer*. Hver medlemsstat udarbejder sit første sådanne program senest den ... [OP: Indsæt venligst: 1 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. De nationale programmer gennemgås og ajourføres om nødvendigt mindst hvert femte år.

2. De nationale efterforskningsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte foranstaltninger med henblik på at øge adgangen til oplysninger om forekomsten af kritiske råstoffer i Unionen **■**. De skal, hvis det er relevant, omfatte følgende foranstaltninger:
- a) kortlægning af mineraler i en hensigtsmæssig målestok
 - b) geokemiske kampagner, herunder til fastlæggelse af den kemiske sammensætning af jord, sedimenter og klipper
 - c) geovidskabelige undersøgelser såsom geofysiske undersøgelser
 - d) behandling af data indsamlet gennem generel efterforskning, herunder gennem udarbejdelse af prædiktive kort
 - e) gennemarbejdning af eksisterende geovidskabelige undersøgelsesdata for at kontrollere for ikkepåviste mineralforekomster, der indeholder kritiske råstoffer **og bærerminerale for kritiske råstoffer**.

f) Hvis de geologiske forhold i en medlemsstat er sådan, at der med en høj grad af sikkerhed ikke vil blive fundet forekomster af kritiske råstoffer eller bærerminerale for disse gennem de foranstaltninger, der er anført i stk. 2, kan det nationale program, der er omhandlet i stk. 1, bestå af videnskabelig dokumentation herfor. Denne dokumentation ajourføres i forbindelse med den regelmæssige gennemgang af det nationale program for at afspejle eventuelle ændringer i listen over kritiske råstoffer.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale programmer, jf. stk. 1.
4. Medlemsstaterne giver som led i den i artikel 45 omhandlede rapport oplysninger om de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne i deres nationale programmer.

5. Medlemsstaterne offentliggør ***kort med basisoplysninger*** om **■** mineralforekomster, som indeholder kritiske råstoffer, og som er indsamlet gennem foranstaltningerne i de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, på et websted med fri adgang. Disse oplysninger skal i relevant tilfælde omfatte klassificeringen af de udpegede forekomster ved hjælp af De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer. ***Mere detaljerede oplysninger, herunder bearbejdede geofysiske og geokemiske data i en passende opløsning og geologisk kortlægning i stor skala, stilles til rådighed efter anmodning.***

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som anvendes til at offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

6. Under hensyntagen til det eksisterende samarbejde om generel efterforskning drøfter den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra c), de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførelsen heraf, herunder som minimum:
- a) potentialet for samarbejde, herunder om efterforskning af mineralforekomster på tværs af landegrænser og fælles geologiske formationer
 - b) bedste praksis i relation til de foranstaltninger, der er anført i stk. 2
 - c) muligheden for at oprette en integreret database til lagring af resultaterne af de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1.

Kapitel 4

Risikoovervågning og -afbødning

Artikel 20

Overvågning og stresstest

1. Kommissionen overvåger *forsyningsrisiciene* i forbindelse med kritiske råstoffer, *navnlig dem, der risikerer at forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked.*

Denne overvågning skal mindst omfatte udviklingen med hensyn til følgende parametre:

- a) handelsstrømmene *mellem Unionen og tredjelande og i det indre marked*
- b) udbud og efterspørgsel

- c) koncentrationen af udbuddet
- d) Unionens og den globale produktion og produktionskapacitet i værdikædens forskellige led
- e) *prisvolatilitet*
- f) *flaskehalse i alle faser af Unionens produktion og flaskehalse med hensyn til godkendelse af strategiske projekter i Unionen*
- █
- g) *potentielle hindringer for grænseoverskridende handel med råstoffer eller varer, hvori kritiske råstoffer anvendes som input, på det indre marked.*
- █

2. De nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), støtter Kommissionen i den overvågning, der er omhandlet i stk. 1, ved:
- a) at udveksle *relevante* oplysninger, de har til rådighed, om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1, *med undtagelse af artikel 20, stk. 1, litra e)*, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21
 - b) i samarbejde med Kommissionen og de øvrige deltagende myndigheder at indsamle oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21
 - c) at foretage en analyse af forsyningsrisiciene for kritiske råstoffer i lyset af udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1.
 - d) *straks at underrette Kommissionen, hvis medlemsstaten bliver opmærksom på en risiko for en alvorlig afbrydelse af forsyningen med kritiske råstoffer.*

3. Kommissionen sikrer i samarbejde med de nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), at der mindst hvert tredje år, *eller hvis der som følge af den i stk. 1 omhandlede overvågning påvises en betydelig forøget forsyningsrisiko*, udføres en stresstest for hvert strategisk råstofs forsyningskæde. Til dette formål koordinerer og opdeler den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), de forskellige deltagende myndigheders gennemførelse af en stresstest for de forskellige strategiske råstoffer.

De i første afsnit omhandlede stresstest skal bestå af en vurdering af EU-forsyningskædens sårbarhed over for forsyningsafbrydelser for de relevante strategiske råstoffers vedkommende ved at anslå virkningen af forskellige scenarier, der kan forårsage sådanne forstyrrelser, og deres potentielle følgevirkninger, idet der som minimum tages hensyn til følgende elementer:

- a) hvor det pågældende råstof udvindes, forarbejdes eller genanvendes

- b) de erhvervsdrivendes kapacitet i værdikædens enkelte led samt markedsstrukturen
- c) faktorer, der kan påvirke udbuddet, herunder, men ikke begrænset til, den geopolitiske situation, logistik, energiforsyning, arbejdsstyrke eller naturkatastrofer
- d) tilgængeligheden *og evnen til hurtigt at diversificere* forsyningskilder, *erstatte materialer eller afbøde efterspørgslen*
- e) brugerne af det relevante råstof i hele værdikæden og deres andel af efterspørgslen, idet der lægges særlig vægt på fremstilling af teknologier, der er relevant for den grønne og den digitale omstilling samt forsvars- og *rumfartsapplikationer*
- f) *potentielle hindringer for grænseoverskridende handel med relevante råstoffer eller varer, hvori råstoffer anvendes som input, på det indre marked.*

4. På et websted med fri adgang offentliggør Kommissionen og ajourfører efterfølgende regelmæssigt en overvågningsoversigt, der indeholder:
- a) **aggregerede** oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er omhandlet i stk. 1
 - b) **en aggregeret beskrivelse af** beregningen af forsyningsrisikoen for kritiske råstoffer i lyset af de oplysninger, der er omhandlet i litra a)
-
- c) hvis det er relevant, **generelle** forslag til egnede afbødningsstrategier for at mindske forsyningsrisikoen, **medmindre det bringer beskyttelsen af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger i fare.**

5. **Kommissionen analyserer** de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3. Finder Kommissionen på grundlag af **analysen** klare tegn på en risiko for forsyningsafbrydelse, **som kan forventes at forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked**, advarer Kommissionen medlemsstaterne, udvalget og Unionens forvaltningsorganer om kriseovervågnings- eller krisestyringsmekanismer, hvis anvendelsesområde omfatter relevante kritiske eller strategiske råstoffer. **Hvis det er relevant, vurderer Kommissionen også, om denne risiko kræver en ajourføring af listen over strategiske råstoffer i henhold til artikel 3, stk. 3.**

█

Artikel 21

Oplysningsforpligtelser i forbindelse med overvågning

1. Medlemsstaterne forelægger som led i den i artikel 45 omhandlede rapport Kommissionen oplysninger om ■ nye eller eksisterende projekter vedrørende *kritiske* råstoffer på deres område af relevans for artikel 20, stk. 1, litra d), herunder en klassificering af nye projekter i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

2. Medlemsstaterne udpeger de centrale markedsaktører i værdikæden for kritiske råstoffer, der er etableret på deres område, og:
- a) overvåger deres aktiviteter ***ved at undersøge offentligt tilgængelige data og, om nødvendigt, gennem regelmæssige og forholdsmæssigt afpassede undersøgelser med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage de overvågningsopgaver, der er omhandlet i artikel 20. Centrale markedsoperatører kan afvise at indsende data, der anmodes om i disse undersøgelser, hvis deling af disse data vil føre til videregivelse af handels- og forretningshemmeligheder, og skal kun udfylde spørgeskemaet, i det omfang de allerede har adgang til de ønskede oplysninger. Hvis en central markedsaktør nægter at indsende de ønskede data, forelægger den en begrundet meddelelse for den anmodende medlemsstat***
 - b) oplyser som led i den rapport, der er omhandlet i artikel 45, om resultaterne ***af indsamlingen af oplysninger i henhold til stk. 2, litra a)***
 - c) underretter uden ophold Kommissionen om større begivenheder, der kan hindre de centrale markedsaktørers normale drift af deres aktiviteter.

3. Medlemsstaterne sender de data, der er indsamlet i henhold til denne artikels stk. 2, litra a) og b), til de nationale statistiske myndigheder og til Eurostat med henblik på udarbejdelse af statistik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009. Medlemsstaterne udpeger den nationale myndighed, der er ansvarlig for at sende dataene til de nationale statistiske kontorer og Eurostat.

Artikel 22

Rapportering af strategiske lagre

1. Medlemsstaterne forelægger som led i den i artikel 45 omhandlede rapport Kommissionen oplysninger om status for deres strategiske lagre af strategiske råstoffer. ***Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at indsende oplysninger om visse strategiske lagre, når disse oplysninger kan bringe deres forsvar og nationale sikkerhed i fare. I sådanne tilfælde forelægger de en begrundet meddelelse.***

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte lagre, der indehaves af alle offentlige myndigheder, offentligt ejede virksomheder eller erhvervsdrivende, som en medlemsstat har pålagt at opbygge strategiske lagre på dens vegne, og de skal som minimum indeholde en beskrivelse af:
- a) niveauet af disponible lagre for hvert strategisk råstof *på et aggregeret niveau*, målt både i ton og som en procentdel af det årlige nationale forbrug af de relevante materialer, samt de opbevarede materialers kemiske form og renhed
 - b) udviklingen i niveauet af disponible lagre for hvert strategisk råstof *på et aggregeret niveau* i de foregående 5 år
 - c) eventuelle regler eller procedurer for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre, *medmindre det bringer beskyttelsen af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger i fare.*
3. Rapporten kan også indeholde oplysninger om strategiske lagre af kritiske og andre råstoffer.

Artikel 23

Koordinering af strategiske lagre

1. Senest den ... [OP: Udfyld venligst: to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og hvert andet år derefter deler Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 22, stk. 1, følgende med udvalget:
 - a) et udkast til benchmark, der angiver et sikkert niveau for EU-lagre for hvert strategisk råstof som fastsat i henhold til stk. 2
 - b) en sammenligning af det samlede niveau for EU-lagre for hvert strategisk råstof og udkastet til benchmark som omhandlet i litra a)
 - c) oplysninger om den potentielle adgang på tværs af landegrænser til strategiske lagre i lyset af reglerne eller procedurerne for deres frigivelse, tildeling og fordeling.

2. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets synspunkter et benchmark, der angiver et sikkert niveau for EU-lagre af strategiske råstoffer, som skal:
- a) udtrykkes som den fornødne mængde til at dække et bestemt antal dage med gennemsnitlig daglig nettoimport i tilfælde af en forsyningsafbrydelse, som beregnes ud fra importmængden i det foregående kalenderår
 - b) tage hensyn til *offentligt tilgængelige oplysninger om* private driftsherrers lagre ■
 - c) stå i et rimeligt forhold til den forsyningsrisiko og økonomiske betydning, der tillægges det relevante strategiske råstof.

3. Kommissionen kan under hensyntagen til udvalgets synspunkter afgive udtalelser rettet til medlemsstaterne om:
- a) at øge niveauet for strategiske lagre **og, hvis det er relevant, produktionskapacitet** under hensyntagen til den sammenligning, der er omhandlet i stk. 1, litra b), den relative fordeling af eksisterende lagre blandt medlemsstaterne og de erhvervsdrivendes forbrug af strategiske råstoffer på medlemsstaternes respektive områder
 - b) at ændre eller koordinere reglerne eller procedureerne for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre med henblik på at forbedre den potentielle tilgængelighed på tværs af landegrænser, navnlig hvis det er nødvendigt for produktionen af strategiske teknologier.
4. Ved udarbejdelsen af de udtalelser, der er omhandlet i stk. 3, lægger **Kommissionen og** udvalget særlig vægt på behovet for at opretholde **og øge** incitamenter for private driftsherrer, der er afhængige af strategiske råstoffer som input, til at oprette deres egne lagre eller træffe andre forholdsregler for at styre deres eksponering for forsyningsrisici.

5. Medlemsstaterne oplyser som led i den i artikel 45 omhandlede rapport om, hvorvidt og hvordan de har efterlevet eller agter at efterleve de udtalelser, der er omhandlet i stk. 3.
6. Forud for mindst to medlemsstaters deltagelse i internationale eller multilaterale fora på områderne strategiske lagre af strategiske råstoffer sørger Kommissionen for en forudgående koordinering enten mellem de berørte medlemsstater og Kommissionen eller på et særligt møde i udvalget.
7. Kommissionen forelægger de indsamlede data om de disponible EU-lagre til de EU-forvaltningsorganer, som er ansvarlige for kriseovervågnings- eller krisestyringsmekanismer, der dækker relevante strategiske råstoffer.
8. ***Ingen bestemmelser i henhold til denne artikel og artikel 22 indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at opbevare eller frigive strategiske lagre.***

Artikel 24

Virksomheders risikoberedskab

1. ***Senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden og senest 12 måneder efter hver ajourføring af listen over strategiske råstoffer i overensstemmelse med artikel 3*** udpeger medlemsstaterne de store virksomheder, ***der er aktive på deres område, og som anvender strategiske råstoffer til at fremstille batterier til energilagring og e-mobilitet, udstyr i relation til brintproduktion og -anvendelse, udstyr i relation til produktion af vedvarende energi, drivmotorer, varmepumper, datatransmission og -lagring, mobile elektroniske enheder, udstyr i relation til additiv fremstilling, robotteknologi, droner, løfteraketter, satellitter og avancerede chips.***

■

2. **█** Virksomheder, der er omhandlet i stk. 1, foretager *mindst* hvert *tredje* år, *og i det omfang de har adgang til de nødvendige oplysninger, en risikovurdering* af deres forsyningskæde *af strategiske råstoffer*, herunder:
- a) en kortlægning af, hvor de strategiske råstoffer, som de anvender, udvindes, forarbejdes eller genanvendes
 - b) *en analyse af de faktorer, der kan påvirke deres forsyning med strategiske råstoffer*
 - c) *en vurdering af deres sårbarhed over for forsyningsafbrydelser.*
3. *Stilles de i stk. 2 omhandlede oplysninger ikke til rådighed for de virksomheder, der er omhandlet i stk. 1, af deres leverandører efter anmodning, kan virksomhederne foretage deres risikovurdering på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen har offentliggjort i henhold til artikel 20, stk. 4, eller andre offentligt tilgængelige oplysninger, så vidt det er muligt.*

4. *Hvis der i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede risikovurdering konstateres væsentlige sårbarheder over for forsyningsafbrydelser, bestræber de virksomheder, der er omhandlet i stk. 1, sig på at afbøde disse sårbarheder, herunder ved at vurdere muligheden for at diversificere deres forsyningskæder eller erstatte de strategiske råstoffer.*
5. *De i stk. 1 omhandlede virksomheder kan forelægge deres bestyrelse en rapport med resultaterne af den risikovurdering, der er omhandlet i stk. 2, herunder kilden til de oplysninger, som vurderingen er baseret på, eventuelle væsentlige risici, som blev konstateret, samt planlagte eller gennemførte afbødende foranstaltninger.*
6. *Medlemsstaterne kan kræve, at de i stk. 1 omhandlede virksomheder forelægger deres bestyrelse den i stk. 2 omhandlede rapport og de i stk. 3 omhandlede anmodninger om oplysninger.*

Artikel 25

Fælles indkøb

1. Kommissionen opretter og driver et system, hvormed efterspørgslen aggregeres fra interesserede virksomheder, som forbruger strategiske råstoffer, og som er etableret i Unionen, og som efterspørger tilbud fra leverandører med henblik på at opfylde denne aggregerede efterspørgsel. Dette omfatter både uforarbejdede og forarbejdede strategiske råstoffer.
2. *Forud for etableringen af det system, der er omhandlet i stk. 1, foretager Kommissionen i samråd med Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer en vurdering af systemets forventede indvirkning på markedet for hvert enkelt strategisk råstof med henblik på at undgå en uforholdsmæssigt stor påvirkning af konkurrencen på det indre marked.*

3. ***På grundlag af den i stk. 1a omhandlede vurdering*** skal Kommissionen i forbindelse med oprettelsen og driften af det i stk. 1 omhandlede system:
- a) vælge, for hvilke strategiske råstoffer og på hvilket forarbejdningsstadium systemet kan anvendes, idet der tages hensyn til forskellige strategiske råstoffers relative forsyningsrisiko ■
 - b) fastsætte minimumsmængder af efterspurgt materiale for at kunne deltage i systemet, idet der tages hensyn til det forventede antal interesserede deltagere og behovet for at sikre et håndterbart antal deltagere, ***og samtidig tage hensyn til små og mellemstore virksomheders behov.***
4. Adgangen til at deltage i den i stk. 3, ***litra b)***, omhandlede ordning skal være åben og gennemsigtig for alle interesserede virksomheder, der er etableret i Unionen ■ .

5. EU-virksomheder ■, der deltager i det i stk. 1 omhandlede system, kan på gennemsigtig vis i fællesskab forhandle indkøb, herunder priserne eller andre vilkår og betingelser i købsaftalen, eller anvende fælles indkøb for at opnå bedre vilkår hos deres leverandører eller for at forebygge mangelsituationer. Deltagende EU-virksomheder ■ skal overholde EU-retten, herunder Unionens konkurrencelovgivning.
6. Enheder udelukkes fra at deltage som leverandør, i efterspørgselsaggregeringen og fælles indkøb eller som serviceleverandør, hvis de:
- a) er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF
 - b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger.

7. Uanset artikel 176 i *Europa-Parlamentets og Rådets* forordning (EU, Euratom) 2018/1046³³ *indgår* Kommissionen gennem en udbudsprocedure i henhold til forordning (EU, Euratom) 2018/1046 kontrakt om de nødvendige tjenesteydelser fra en enhed, der er etableret i Unionen og fungerer som serviceleverandør, med henblik på at oprette og drive det system, der er omhandlet i stk. 1. Den valgte serviceleverandør må ikke have nogen interessekonflikt.
8. Kommissionen fastlægger i tjenesteydelseskontrakten, hvilke opgaver serviceleverandøren skal udføre, herunder tildeling af efterspørgsel, tildeling af adgangsrettigheder med henblik på levering, registrering og verifikation af alle deltagere, offentliggørelse og rapportering af aktiviteterne og enhver anden opgave, der er nødvendig for at oprette og drive systemet. I tjenesteydelseskontrakten fastlægges endvidere de praktiske aspekter af serviceleverandørens virksomhed, herunder brugen af IT-værktøjet, sikkerhedsforanstaltningerne, valutaen eller valutaerne, betalingsordningen og forpligtelserne.

³³ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).*

- 9.** I tjenesteydelseskontrakten med serviceleverandøren forbeholdes Kommissionen ret til at overvåge og revidere serviceleverandøren. Til dette formål skal Kommissionen have fuld adgang til de oplysninger, som serviceleverandøren er i besiddelse af. Alle servere og oplysninger skal fysisk befinde sig og opbevares på Unionens område.
- 10.** Tjenesteydelseskontrakten med den valgte serviceleverandør skal fastlægge ejerskabet til de oplysninger, som serviceleverandøren har indhentet, og indeholde bestemmelser om muligheden for at overføre disse oplysninger til Kommissionen ved tjenesteydelseskontraktens opsigelse eller udløb.

Kapitel 5

Bæredygtighed

Afdeling 1

Cirkularitet

Artikel 26

Nationale foranstaltninger vedrørende cirkularitet

1. Hver medlemsstat skal senest *to* år efter datoen for *den i stk. 7 omhandlede gennemførelsesretsakts* ikrafttræden vedtage og gennemføre nationale programmer *eller indføre* foranstaltninger *heri*, som har til formål at:

■

- a) *tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer*

- b) *fremme affaldsforebyggelse og øge* genbrug og reparation af produkter og komponenter med et *relevant* potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer
- c) øge *indsamlingen, sorteringen og forarbejdningen af affald* med et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer, *herunder metalskrot, og sikre, at det indgår i det relevante genanvendelsessystem, med henblik på at maksimere tilgængeligheden og kvaliteten af genanvendelige materialer som input i anlæg til genanvendelse af kritiske råstoffer*
- d) øge anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer **■**, herunder *gennem foranstaltninger såsom* at tage genanvendt indhold i betragtning i tildelingskriterierne i forbindelse med offentlige udbud *eller økonomiske incitament*er til at anvende sekundære kritiske råstoffer

■

- e) øge genanvendelsesteknologiers teknologiske modenhed for kritiske råstoffers vedkommende og fremme *cirkulært design*, materialeeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer i *produkter og* anvendelser, i det mindste ved at medtage støtteforanstaltninger med dette formål for øje inden for rammerne af nationale forsknings- og innovationsprogrammer
- f) sørge for, at *der findes foranstaltninger til at bibringe* deres arbejdsstyrke **■** de færdigheder, der er nødvendige for at støtte cirkulariteten i værdikæden for kritiske råstoffer, *herunder foranstaltninger vedrørende opkvalificering og omskoling*
- g) *fremme, at finansielle bidrag, der betales af producenten, hvis sådanne findes i national ret, i overensstemmelse med dennes forpligtelser med hensyn til udvidet producentansvar, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, tilskynder til, at produkter indeholder en større andel af sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald, som er genanvendt i overensstemmelse med de relevante miljøstandarder i EU-retten*

- h) træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at produkter og materialer, som eksporteres med status som affald, der er ophørt med at være affald, opfylder bestemmelserne i henhold til direktiv 2008/98/EF og anden relevant EU-ret*
- i) støtte anvendelsen af EU-kvalitetsstandarder for genanvendelse af affaldsstrømme, der indeholder kritiske råstoffer, hvis det er relevant.*

2. De i stk. 1 omhandlede programmer kan integreres i nye eller eksisterende affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer vedtaget i henhold til artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF.

De nationale programmer, der er omhandlet i første afsnit, revideres og ajourføres om nødvendigt senest fem år efter deres vedtagelse.

3. De programmer, der er omhandlet i stk. 1, omfatter navnlig produkter og affald, der ikke er pålagt specifikke krav vedrørende indsamling, behandling, genanvendelse eller genbrug i henhold til EU-lovgivningen. For andre produkter og andet affald gennemføres foranstaltningerne i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.

Med hensyn til stk. 1, litra a), **b) og d)**, kan de programmer, der er omhandlet i nævnte stykke, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte indførelse af finansielle incitamentter såsom rabatter, kontante belønninger eller pantordninger for at tilskynde til **forberedelse til genbrug** og genbrug af produkter med et højt potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer og til indsamling **og behandling** af affald fra sådanne produkter.

█

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede nationale foranstaltninger udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med TEUF.
5. **█** Medlemsstaterne bestemmer og indberetter særskilt mængderne af komponenter, der indeholder relevante mængder af kritiske råstoffer, der er fjernet fra *affald af elektrisk og elektronisk* udstyr, og mængderne af kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra *sådant* udstyr. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og de nærmere enkeltheder for denne rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3. Den første rapporteringsperiode dækker det første hele kalenderår efter vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter. *Medlemsstaterne indsender disse data, når de indberetter data om mængden af genanvendt affald af elektrisk og elektronisk udstyr til Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 6, i direktiv 2012/19/EU.*

█

6. Medlemsstaterne oplyser som led i den i artikel **45** omhandlede rapport om vedtagelsen af de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til *effektiv* gennemførelse af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.
7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer en liste over produkter, komponenter og affaldsstrømme, der som minimum anses for at have et stort potentiale for nyttiggørelse af *relevante* kritiske råstoffer i den i stk. 1, litra a) og b), omhandlede betydning.

Ved udarbejdelsen af denne liste tager Kommissionen hensyn til:

- a) den samlede mængde kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres af disse produkter, komponenter og affaldsstrømme:
- b) i hvilket omfang disse produkter, komponenter og affaldsstrømme er omfattet af EU-lovgivningen

- c) juridiske tomrum
- d) særlige udfordringer i forbindelse med indsamlingen og behandlingen af affald heraf
- e) eksisterende indsamlings- og affaldsbehandlingssystemer, der gælder for dem.

De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages senest *[12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* efter undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 3.

Artikel 27

Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald

1. Driftsherrer, der er pålagt at **udarbejde** affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2006/21/EF, forelægger den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, **stk. 27**, i direktiv 2006/21/EF en undersøgelse med en foreløbig økonomisk vurdering af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra:
 - a) det udvindingsaffald, der er oplagret på anlægget, og
 - b) det producerede udvindingsaffald eller, hvis det anses for mere virkningsfuldt, den udvundne mængde, inden den bliver til affald.

Driftsherrer er undtaget fra forpligtelsen i stk. 1, hvis de med en høj grad af sikkerhed over for den kompetente myndighed kan påvise, at udvindingsaffaldet ikke indeholder kritiske råstoffer, der teknisk kan nyttiggøres.

2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse skal mindst omfatte et estimat af mængderne og koncentrationerne af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet og den udvundne mængde samt en vurdering af de tekniske og økonomiske muligheder for at nyttiggøre disse.
Driftsherrerne beskriver nærmere de metoder, der er anvendt til at anslå mængderne og koncentrationerne.
3. Driftsherrer af *udvindingsaffaldsanlæg* forelægger den i stk. 1 omhandlede undersøgelse for den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, *stk. 27*, i direktiv 2006/21/EF senest den ... [OP indsæt venligst: *30 måneder* efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Driftsherrer af nye affaldsanlæg forelægger denne undersøgelse for den kompetente myndighed, når de forelægger deres affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2006/21/EF.

4. Medlemsstaterne opretter en database over **■** nedlukkede *udvindingsaffaldsanlæg*, herunder forladte *udvindingsaffaldsanlæg*, der er beliggende på deres område, *hvis affaldsanlæggenes beskaffenhed eller geologiske forhold ikke gør forekomsten af mængder af kritiske råstoffer, som potentielt kan nyttiggøres teknisk, usandsynlig*. Denne database skal indeholde oplysninger om:
- a) affaldsanlæggets beliggenhed, areal og affaldsmængde *eller, hvis det er relevant, den skønnede mængde*
 - b) driftsherren eller den tidligere driftsherre af affaldsanlægget og, hvis det er relevant, dennes retssuccessor
 - c) de omtrentlige mængder og koncentrationer af alle råstoffer, der er indeholdt i udvindingsaffaldet og, hvis det er muligt, i den oprindelige mineralaflejring i overensstemmelse med denne artikels stk. 6
 - d) eventuelle yderligere oplysninger, som medlemsstaten anser for relevante for at muliggøre nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra et affaldsanlæg.

5. *Medlemsstaterne skal senest den ... [OP: Indsæt venligst: 42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtage og gennemføre foranstaltninger for at fremme nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, navnlig fra nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg, der i den i artikel 4 omhandlede database er udpeget som indeholdende kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde.*
6. Den database, der er omhandlet i stk. 4, oprettes senest den ... [OP: Indsæt venligst: **18 måneder** efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], og alle oplysninger er indlæst senest den ... [OP: Indsæt venligst: tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. De stilles til rådighed i en alment tilgængelig, digital form og ajourføres mindst hvert 3. år med henblik på at indarbejde yderligere disponible oplysninger og oplysninger om nyligt nedlukkede eller nyligt udpegede anlæg.

7. For at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), iværksætter medlemsstaterne som minimum følgende aktiviteter:
- a) for ■ nedlukkede **udvindingsaffaldsanlæg** foretager medlemsstaterne en fyldestgørende gennemgang af de tilgængelige tilladelsesdossierer **eller anden tilgængelig dokumentation, hvis der ikke findes nogen tilladelsesdossierer**, senest den ... [OP: Indsæt venligst: **18 måneder** efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
 - b) for **udvindingsaffaldsanlæg**, hvor de disponible oplysninger **kunne pege på** tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, skal medlemsstaterne desuden senest den ... [OP: Indsæt venligst: 2 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udtage ■ repræsentative geokemiske stikprøver.

- c) for *udvindingsaffaldsanlæg*, hvor de i dette stykkes litra a) og b) beskrevne aktiviteter peger på tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, udfører medlemsstaterne desuden senest den ... [OP: Indsæt venligst: *34 måneder* efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en mere udførlig *stikprøveudtagning med påfølgende fastlæggelse af kemiske og mineralogiske karakteristika*, der omfatter core logging eller ækvivalente teknikker, hvis dette er miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende miljøkrav på EU-niveau og med kravene i direktiv 2006/21/EF, hvis det er relevant.

8. De aktiviteter, der er beskrevet i stk. 6, gennemføres inden for rammerne af de nationale retssystemer vedrørende ejendomsret, ejendomsret til jord, mineralressourcer og affald, **miljø- og sundhedsmæssige virkninger** samt andre relevante bestemmelser. Hvis sådanne faktorer hæmmer aktiviteterne, søger medlemsstatens myndigheder at samarbejde med affaldsanlæggets driftsherre eller ejer. Resultaterne af de aktiviteter, der er beskrevet i stk. 6, gøres tilgængelige som en del af databasen, **der er omhandlet i stk. 4**. Hvis det er muligt, indfører medlemsstaterne i databasen en klassificering af de nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

Artikel 28

Permanente magneters genanvendelighed

1. Fra *to* år efter datoen for ikrafttrædelsen af *gennemførelsesretsakten, som er omhandlet i stk. 2*, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, vindenergigeneratorer, industrirobotter, motorkøretøjer, lette transportmidler, køleenheder, varmepumper, elmotorer, herunder hvis de er integreret i andre produkter, automatiske vaskemaskiner, tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere eller opvaskemaskiner, sørge for, at disse produkter er forsynet med et iøjnefaldende, let læseligt og uudsletteligt mærke med angivelse af:
 - a) hvorvidt disse produkter indeholder én eller flere permanente magneter

b) hvis produktet indeholder en eller flere permanente magneter, om disse magneter tilhører en af følgende typer:

i) neodym-jern-bor

ii) samarium-kobolt

iii) aluminium-nikkel-kobolt

iv) ferrit.

■

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for den mærkning, der er omhandlet i stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages *senest den ...* **[OP: Indsæt venligst: 18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]** efter undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 3.

3. Fra *to* år efter datoen for ikrafttrædelsen af *den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2*, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter de i stk. 1 omhandlede produkter, som indeholder én eller flere permanente magneter af de typer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), **■** sørge for, at der findes en databærer på eller i produktet.
4. Den databærer, der er omhandlet i stk. 3, knyttes til en entydig produktidentifikator, der giver adgang til følgende:
 - a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes
 - b) oplysninger om vægt, placering og kemisk sammensætning af hver enkelt permanent magnet, der indgår i produktet, og om tilstedeværelsen og typen af magnetbelægnings, lim og eventuelle anvendte additiver

- c) oplysninger, der gør det muligt at få adgang til og **sikkert at** fjerne alle permanente magneter, der indgår i produktet, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne den permanente magnet, jf. dog artikel 15, stk. 1, i direktiv 2012/19/EU.
5. For produkter, hvor de indbyggede permanente magneter udelukkende findes i en eller flere elmotorer, der er indbygget i produktet, kan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra b), erstattes af oplysninger om placeringen af disse elmotorer, og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), kan erstattes af oplysninger om adgang til og fjernelse af elmotorer, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne elmotorerne.
6. For produkter, der er omhandlet i stk. 3, for hvilke der kræves et produktpas i henhold til en anden EU-retsakt, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, angives i produktpasset.

7. **Den erhvervsdrivende, som bringer de produkter**, der er omhandlet i stk. 1, i omsætning, sikrer, at de i stk. 3 omhandlede oplysninger er fyldestgørende, ajourførte og nøjagtige, og de skal være tilgængelige i en periode, der mindst svarer til produktets typiske driftslevetid plus ti år, også i tilfælde af insolvens, likvidation eller ophør af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons aktivitet i Unionen. **Den kan bemyndige en driftsherre til at handle på sine vegne.**

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal angive produktmodellen eller, hvis oplysningerne varierer mellem enheder af samme model, til et bestemt parti eller en bestemt enhed. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal være tilgængelige for **reparatører**, genanvendelsesvirksomheder, markedsovervågningsmyndigheder og toldmyndigheder.

█

█

8. Hvis der er fastsat oplysningskrav vedrørende genanvendelse af permanente magneter i **1** EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse i stedet for bestemmelserne i nærværende artikel.

1

9. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene i denne artikel.

10. For magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, finder kravene i denne artikel anvendelse fra den ... [OP indsæt venligst: 5 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

11. *Denne artikel finder ikke anvendelse på:*

- a) *køretøjer til særlig anvendelse som defineret i artikel 3, nr. 31), i forordning (EU) 2018/858*
- b) *andre dele af et køretøj end basiskøretøjet, der er blevet typegodkendt ved etapevis typegodkendelse af klasse N1, N2, N3, M2 eller M3*
- c) *køretøjer fremstillet i små serier som defineret i artikel 3, nr. 30), i forordning 2018/858.*

12. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage *en delegeret retsakt* i overensstemmelse med artikel 38 ■ for at tilvejebringe ■ en liste over koder i den kombinerede nomenklatur³⁴ og varebeskrivelser svarende til de produkter, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at lette toldmyndighedernes arbejde i forbindelse med disse produkter og kravene i nærværende artikel og i artikel 29.

³⁴ Den kombinerede nomenklatur i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

Artikel 29

Permanente magneters genanvendte indhold

1. Fra den ... [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller subsidiært to år efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter produkter som omhandlet i artikel 28, stk. 1, som indeholder et eller flere af de permanente magneter, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, litra *b*), *nr. i-iii*), og for hvilke den samlede vægt af alle sådanne permanente magneter overstiger 0,2 kg, på et websted med fri adgang offentliggøre den andel af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkell og kobolt, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugerleddet, i de permanente magneter, der indgår i produktet.

2. Senest den ... [OP: Indsæt venligst: 2 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af andelen af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, i de permanente magneter, der indgår i de i stk. 1 omhandlede produkter.

I beregnings- og verifikationsreglerne angives den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure blandt modulerne i bilag II til **Europa-Parlamentets og Rådets** afgørelse 768/2008/EF³⁵ med de nødvendige tilpasninger alt efter de pågældende produkter. Ved fastlæggelsen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

- a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for produkttypen og står i et rimeligt forhold til den almene interesse, der forfølges

³⁵ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).**

- b) *arten af de risici, der er forbundet med produktet, og i hvor høj grad overensstemmelsesvurderingen svarer til risikotypen og -graden*
- c) hvor inddragelse af tredjepart er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

█

3. Efter ***ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt i henhold til stk. 2 og senest den 31. december 2031 vedtager*** Kommissionen delegerede retsakter, der supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsandele for neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, som skal være til stede i den permanente magnet, der indgår i de produkter, der er omhandlet i stk. 1. ***Den delegerede retsakt kan anvende forskellige minimumsandele for forskellige produkter og undtage visse produkter fra denne forpligtelse.***

De delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, skal fastsætte overgangsperioder, der er afpasset efter vanskelighederne ved at tilpasse de produkter, der er omfattet af foranstaltningen, med henblik på at sikre overholdelsen.

Den minimumsandel, der er omhandlet i første afsnit, baseres på en forudgående konsekvensanalyse under hensyntagen til:

- a) den eksisterende og forventede tilgængelighed af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt fra affald efter forbrugsleddet

- b) de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, og den relative fordeling af andelen af genanvendt indhold i permanente magneter, der indgår i omsatte produkter som omhandlet i stk. 1
 - c) tekniske og videnskabelige fremskridt, herunder betydelige teknologiske ændringer på området permanente magneter, som påvirker typen af materialer, der nyttiggøres
 - d) minimumsandelens virkningsfulde og potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål
 - e) mulige virkninger for virkemåden af produkter, der indeholder permanente magneter
 - f) behovet for at forebygge uforholdsmæssigt store negative indvirkninger på prisoverkommeligheden af permanente magneter og produkter, der indeholder permanente magneter.
4. Hvis der er fastsat krav til indholdet af genanvendte materialer i permanente magneter i EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse i stedet for bestemmelserne i nærværende artikel.

5. Fra datoen for anvendelsen af kravet i stk. 1 sikrer fysiske og juridiske personer, der udbyder de i stk. 1 omhandlede produkter til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, at deres kunder har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, inden kunderne bindes af en købsaftale.

Fysiske og juridiske personer, der bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i stk. 1 omhandlede oplysninger. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene i denne artikel.

6. For magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, finder kravene i stk. 1 og 5 anvendelse fra fem år efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2.
7. *Denne artikel finder ikke anvendelse på:*
- a) *køretøjer til særlig anvendelse som defineret i artikel 3, nr. 31), i forordning (EU) 2018/858*
 - b) *andre dele af et køretøj end basiskøretøjet, der er blevet typegodkendt ved etapevis typegodkendelse af klasse N1, N2, N3, M2 eller M3*
 - c) *køretøjer fremstillet i små serier som defineret i artikel 3, nr. 30), i forordning 2018/858.*

Afdeling 2

Certificering og miljøaftryk

Artikel 30

Anerkendte ordninger

1. Regeringer, *branchesammenslutninger og grupper af interesserede* organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med certificeringsordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed ("ordningens ejere"), kan ansøge om, at Kommissionen anerkender deres ordninger.

De ansøgninger, der er omhandlet i første afsnit, skal indeholde al relevant dokumentation vedrørende opfyldelsen af kriterierne i bilag IV. Kommissionen **vedtager senest ... [OP: Indsæt: tre år efter forordningens ikrafttræden] en gennemførelsesretsakt**, hvori det præciseres, hvilke oplysninger ansøgningerne mindst skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

Gennemførelsesretsakten fastlægger en fælles model, der dækker alle de oplysninger, som ansøgningen skal indeholde. De oplysninger, der kræves for at udfylde den fælles model, skal være af et rimeligt omfang.

2. Fastslår Kommissionen på grundlag af den dokumentation, der er forelagt i henhold til stk. 1, at en certificeringsordning opfylder kriterierne i bilag IV ***eller en del af disse***, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tildeles en anerkendelse, ***og præciserer det anerkendte dækningsområde for ordningen***. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.
3. ***Det anerkendte dækningsområde for hver ordning skal præciseres med hensyn til følgende:***
 - a) ***de faser i værdikæden, som ordningen dækker***

b) de faser i et projekts livscyklus, herunder før, under og efter afslutningen, som ordningen dækker, og

c) de bæredygtighedsdimensioner og miljørisikokategorier, der er anført i bilag IV, litra b), og som ordningen tilgodeser.

Bilag IV, litra a), c), d) og e), bør være en forudsætning for enhver anerkendelse af ordningen.

4. Kommissionen kontrollerer *mindst hvert tredje år*, at anerkendte ordninger til stadighed opfylder kriterierne i bilag IV *eller den anerkendte del af disse kriterier*.
5. Ejere af anerkendte ordninger underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer eller ajourføringer *med hensyn til opfyldelsen af kriterierne i bilag IV eller af den anerkendte del af disse kriterier, der foretages* i disse ordninger. Kommissionen vurderer, om sådanne ændringer eller ajourføringer påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.

6. Findes der belæg for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor erhvervsdrivende, der gennemfører en anerkendt ordning, har undladt at opfylde kravene i den pågældende ordning, undersøger Kommissionen i samråd med ejeren af den anerkendte ordning, om disse tilfælde tyder på mangler ved ordningen, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.
7. Hvis Kommissionen konstaterer mangler i en anerkendt ordning, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, kan den give ordningens ejer en passende frist *på ikke over 12 måneder* til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

8. Hvis ejeren af ordningen undlader eller afviser at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, og hvis Kommissionen har fastslået, at de mangler, der er omhandlet i stk. 6, indebærer, at ordningen ikke længere opfylder kriterierne i bilag IV *eller den anerkendte del af disse kriterier*, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om at trække anerkendelsen af ordningen tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

9. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte ordninger. Dette register gøres offentligt tilgængeligt på et frit tilgængeligt websted. *Webstedet skal også gøre det muligt at indsamle feedback fra alle relevante interessenter vedrørende gennemførelsen af anerkendte ordninger. Denne feedback fremsendes til de respektive ejere af ordningen til overvejelse.*

Artikel 31

Deklaration af miljøaftryk

1. ***Under hensyntagen til resultatet af den rapport, der er omhandlet i stk. 1a, og den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk i overensstemmelse med bilag V, idet der tages hensyn til videnskabeligt forsvarlige vurderingsmetoder og relevante internationale standarder. Det skal af beregnings- og verifikationsreglerne som minimum fremgå, hvilke tre påvirkningskategorier der er de mest relevante og tegner sig for størstedelen af det samlede miljøaftryk. Drivhusgasemissioner skal være en af miljøkategorierne. Deklarationen af miljøaftryk afgrænses til disse påvirkningskategorier.***

2. ***Senest ... [18 måneder efter ikrafttrædelsen] forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori det fastsættes, hvilke kritiske råstoffer der vil blive prioriteret med henblik på at vurdere, om forpligtelsen til at angive et kritisk råstofs miljøaftryk er nødvendig og forholdsmæssig. For så vidt angår de kritiske råstoffer, som Kommissionen har udpeget som prioriterede, fremlægger den konklusionerne af den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, senest ... [12 måneder efter rapporten].***

3. Kommissionen ***vedtager*** beregnings- og verifikationsregler for et specifikt kritisk råstof, hvis den efter at have overvejet de forskellige relevante miljøvirkningskategorier har konkluderet, at det pågældende kritiske råstof har et betydeligt miljøaftryk, og at en forpligtelse til at deklarerer det pågældende materiales miljøaftryk for så vidt angår ***de påvirkningskategorier, der er omhandlet i stk. 1***, når det bringes i omsætning, er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning for at bidrage til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål ved at lette forsyningen med kritiske råstoffer, som har et relativt mindre miljøaftryk.

4. Når Kommissionen vurderer, om den i stk. 2 omhandlede forpligtelse er nødvendig, tager den hensyn til:
- a) hvorvidt og på hvilken måde **samt hvor effektivt** Unionens klima- og miljømål allerede opfyldes gennem anden EU-lovgivning, der gælder for det pågældende kritiske råstof
 - b) eksistensen og udbredelsen af relevante internationale standarder og retningslinjer eller udsigterne til, at der opnås enighed om sådanne standarder på internationalt plan, samt bæredygtig praksis på markedet, herunder de frivillige ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 29
 - c) virkningsfuldheden af strategiske partnerskaber, strategiske projekter, handelsaftaler og andre internationale instrumenter og opsøgende arbejde, som udføres af Unionen med henblik på at opfylde Unionens klima- og miljømål
 - d) ***de dermed forbundne økonomiske omkostninger og den administrative byrde for erhvervsdrivende.***

5. Kommissionen foretager en forudgående konsekvensanalyse for at afgøre, om der skal vedtages en delegeret retsakt i henhold til stk. 1. En sådan vurdering skal:

a) bl.a. bygge på en høring af:

- i) alle relevante interessenter såsom industrien, herunder downstreamindustrien, SMV'er og, hvis det er relevant, håndværksindustrien, arbejdsmarkedets parter, forhandlere, detailhandlere, importører, **organisationer, der driver fortalervirksomhed for menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, forbrugerorganisationer og den akademiske verden**
- ii) tredjelande **eller OLT'er**, hvis handel med Unionen kan påvirkes i væsentlig grad af denne forpligtelse
- iii) udvalget
- iv) **EU-agenturer med kompetencer på miljøbeskyttelsesområdet, alt efter hvad der er relevant**

- b) sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke udarbejdes, vedtages eller anvendes med det sigte eller med den virkning at skabe unødvendige hindringer for den internationale handel og ikke er mere handelsbegrænsende end nødvendigt for at opfylde Unionens klima- og miljømål, idet der tages hensyn til tredjelandslieferandørers evne til at overholde en sådan deklARATION, således at de aggregerede handelsstrømme og omkostninger til kritiske råstoffer ikke påvirkes uforholdsmæssigt
- c) *vurdere, om lignende forpligtelser i henhold til EU-retten har givet de tilsigtede virkninger og i væsentlig grad har bidraget til opfyldelsen af Unionens miljømål*
- d) vurdere, om foranstaltningen vil bidrage til at opfylde Unionens klima- og miljømål uden i en uforholdsmæssigt høj grad at påvirke EU-industriens evne til at source det pågældende kritiske råstof.

6. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, **herunder forarbejdede og genanvendte**, for hvilke Kommissionen har vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til stk. 1, skal stille en deklaration om miljøaftryk til rådighed.

Kravet i første afsnit finder anvendelse på hver enkelt type kritisk råstof, der bringes i omsætning, og det finder ikke anvendelse på kritiske råstoffer, der indgår i mellemvarer eller færdigvarer.

7. Den deklaration af miljøaftryk, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde følgende oplysninger:
- a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes

- b) oplysninger om, hvilken type kritisk råstof deklARATIONEN gælder for
- c) oplysninger om, i hvilket land og hvilken region det kritiske råstof er udvundet, forarbejdet, raffineret og genanvendt, alt efter hvad der er relevant
- d) kritiske råstoffers miljøaftryk, der er beregnet i overensstemmelse med de gældende verifikations- og beregningsregler, der er vedtaget i henhold til stk. 1
- e) den præstationsklasse for miljøaftryk, som det kritiske råstof henhører under, fastslået i overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til stk. 7
- f) et weblink, der giver adgang til en offentlig udgave af den undersøgelse, der ligger til grund for resultaterne i deklARATIONEN af miljøaftryk.

8. Kommissionen **vedtager** delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved inden for **en rimelig tidshorison**t at fastsætte præstationsklasser for miljøaftryk af kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til stk. 1, i overensstemmelse med bilag V.
9. **Kommissionen skal, når den fastsætter beregningsregler for miljøaftrykket af mellemvarer og færdigvarer, der indeholder kritiske råstoffer, kræve, at de regler for beregning af miljøaftryk, der er omhandlet i denne artikel, anvendes, hvor det er muligt.**

█

- 10.** Deklarationen af miljøaftryk skal kunne tilgås på et frit tilgængeligt websted *og på en letforståelig måde*.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for den deklaration af miljøaftryk, der er omhandlet i stk. 5. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel **39**, stk. 3.

- 11.** Når fysiske og juridiske personer, der udbyder kritiske råstoffer til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de kritiske råstoffer i omsætning, sikrer de, at deres kunder har adgang til deklarationen af miljøaftryk, inden kunderne bindes af en købsaftale.

Fysiske og juridiske personer, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i deklarationen af miljøaftryk omhandlede oplysninger.

Afdeling 3

Fri bevægelighed, overensstemmelse og markedsovervågning

Artikel 32

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører oplysninger om genanvendelse eller genanvendt indhold af permanente magneter eller af grunde, der vedrører oplysninger om miljøaftrykket af kritiske råstoffer, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af produkter, der indeholder permanente magneter, eller af kritiske råstoffer, der opfylder kravene i denne forordning.

2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer, udstillinger, samt ved demonstrationer eller lignende arrangementer forevises produkter, der indeholder permanente magneter eller kritiske råstoffer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning klart er anført, at disse produkter eller materialer ikke overholder denne forordning, og at de ikke kan gøres tilgængelige på markedet, før de er blevet bragt i overensstemmelse hermed.

Artikel 33

Overensstemmelse og markedsovervågning

1. Før de ansvarlige fysiske eller juridiske personer bringer et produkt, der er omfattet af artikel 28 eller 29, i omsætning, skal de sørge for, at den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure er gennemført, og at den krævede tekniske dokumentation er udarbejdet. Hvis et produkts overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved overensstemmelsesvurderingsproceduren, sørger de ansvarlige fysiske eller juridiske personer for, at der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, og at CE-mærkningen er blevet anbragt.
2. Overensstemmelsesvurderingsproceduren for produkter, der er omfattet af kravene i artikel 28, er den procedure, der er fastsat i bilag IV til *direktiv 2009/125/EF*, medmindre disse produkter også er omfattet af kravene i artikel 29; i så fald er overensstemmelsesvurderingsproceduren den procedure, som er fastsat i de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget i henhold til artikel 29, stk. 2.

3. Med hensyn til markedsovervågning finder følgende regler anvendelse:

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på produkter, der er omfattet af typegodkendelse i henhold til forordning (EU) 2018/858 og forordning (EU) nr. 168/2013.

Artikel 34

Gennemførelse og tilpasning til EU-harmoniseringslovgivning

1. *Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere artikel 28, 29, 31 og 33 med henblik på at:*

- a) fastsætte krav til den tekniske udformning og driften af den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4*
- b) henvise til tekniske standarder, der skal anvendes i forbindelse med den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4*
- c) fastsætte regler for medtagelse af den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 4, i registre, der er relevante for markedsovervågning og toldkontrol*

- d) *fastsætte krav vedrørende toldkontrol i forbindelse med den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4*
- e) *fastlægge procedurer for håndtering af produkter, der udgør en risiko på nationalt plan, eller tilfælde af formel manglende overholdelse samt dermed forbundne beskyttelsesprocedurer, hvis der gøres indsigelse mod de markedsovervågningsforanstaltninger, der er truffet*

f) fastsætte krav vedrørende EU-overensstemmelseserklæringen og generelle principper og regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning

Kommissionen skal i den forbindelse henvide til eller sikre tilpasning til anden EU-harmonisering og -lovgivning, navnlig [OP: indsæt venligst henvisning til direktivet om miljøvenligt design], og tage hensyn til behovet for at begrænse den administrative byrde og samtidig sikre en effektiv gennemførelse af artikel 28, 29 og 31.

Kapitel 6

Kapitel 7

Ledelse og forvaltning

Artikel 35

Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer

1. Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer ("*udvalget*") nedsættes.
2. Udvalget *har en rådgivende funktion over for Kommissionen og* varetager de opgaver, der er fastsat ved denne forordning.

Artikel 36

Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffers sammensætning og virkemåde

1. Udvalget sammensættes af **repræsentanter for alle** medlemsstaterne og Kommissionen. Formandskabet varetages af Kommissionen.
2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til udvalget. Hvis det er relevant for så vidt angår virkemåden og sagkundskaben, kan en medlemsstat udpege forskellige repræsentanter i tilknytning til udvalgets forskellige opgaver. Hvert medlem af udvalget har en suppleant. ***Kun medlemsstaterne har stemmeret. Hver medlemsstat har kun én stemme uanset antallet af repræsentanter.***

Formanden indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til som observatører at deltage i udvalgets møder, herunder i de stående eller midlertidige undergrupper, der er omhandlet i stk. 6.

3. *Formanden for udvalget kan, hvor det er relevant, indbyde repræsentanter for industrien, navnlig små og mellemstore virksomheder, civilsamfundet, den akademiske verden, fagforeninger, lokale eller regionale myndigheder, tredjelande, oversøiske lande og territorier samt for Det Europæiske Forsvarsagentur, Det Europæiske Kemikalieagentur, Det Europæiske Miljøagentur eller Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at deltage i møder i udvalget eller dets stående eller midlertidige undergrupper, jf. stk. 6, som observatører eller til at yde skriftlige bidrag.*

Observatører må ikke deltage i udarbejdelsen af rådgivning fra udvalget og dets undergrupper.

I

4. *På sit første møde vedtager udvalget på forslag af Kommissionen sin forretningsorden med simpelt flertal blandt sine medlemmer.*

5. Udvalget mødes med regelmæssige mellemrum for at muliggøre en virkningsfuld udførelse af de opgaver, der er fastsat ved denne forordning. Udvalget mødes om nødvendigt efter begrundet anmodning fra Kommissionen *eller en medlemsstat, der kan godtgøre en særlig interesse med hensyn til et strategisk projekt på dens område, som berettiger til et yderligere møde.*

Udvalget mødes mindst:

- a) hver 3. måned med henblik på at vurdere ansøgninger vedrørende strategiske projekter i henhold til kapitel 3, afdeling 1
- b) hver 6. måned med henblik på at udvikle overvågningen i henhold til kapitel 4

■

- c) en gang om året for at drøfte fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af medlemsstaternes forpligtelser i tilknytning til efterforskning, jf. kapitel 3, afdeling 4, bl.a. i lyset af ajourføringer af listerne over kritiske eller strategiske råstoffer.

6. Kommissionen *koordinerer arbejdet i* udvalget ved hjælp af et administrativt sekretariat, der yder teknisk og logistisk støtte.
7. *Udvalget skal:*
- a) *regelmæssigt drøfte gennemførelsen af artikel 9 og udveksle bedste praksis med hensyn til at fremskynde tilladelsesproceduren for projekter vedrørende kritiske råstoffer og forbedre offentlighedens deltagelse og den offentlige høring*
 - b) *hvis det er relevant, foreslå Kommissionen retningslinjer for gennemførelsen af artikel 9, stk. 1, som de centrale kontaktpunkter skal tage hensyn til*

- c) *regelmæssigt drøfte gennemførelsen af de strategiske projekter og om nødvendigt de foranstaltninger, der kan træffes af projektværksætteren eller den medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, for yderligere at lette gennemførelsen af disse strategiske projekter i henhold til artikel 15*
- d) *rådgive Kommissionen om vurderingen af oprettelsen af systemet i henhold til artikel 25*
- e) *lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne om, hvordan de kan forbedre deres nationale programmer i henhold til artikel 26.*

8. Udvalget kan nedsætte stående eller midlertidige undergrupper for at beskæftige sig med specifikke spørgsmål og opgaver.

Udvalget nedsætter som minimum følgende stående undergrupper:

- a) en undergruppe, der skal drøfte og koordinere finansieringen af strategiske projekter i henhold til artikel 16; repræsentanter for nationale erhvervsfremmende banker og institutter, *eksportkreditagentur*, de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner, EIB-Gruppen, andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og, hvis det er relevant, private finansielle institutioner indbydes som observatører
- b) *en undergruppe, der skal drøfte og udveksle synspunkter om foranstaltninger til at øge offentlighedens viden om forsyningskæden for kritiske råstoffer og udveksle bedste praksis vedrørende offentlig deltagelse og inddragelse af interessenter i projekter vedrørende kritiske råstoffer, og hvortil repræsentanter for civilsamfundsorganisationer jævnlige indbydes som observatører*

- c) en undergruppe bestående af nationale geologiske institutter eller, *hvor det er relevant, regionale* geologiske undersøgelser eller, hvis et sådant institut eller syn ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for generel efterforskning, med det formål at bidrage til at koordinere nationale efterforskningsprogrammer, jf. artikel **19**
- d) *en undergruppe, der skal drøfte og udveksle synspunkter om foranstaltninger til fremme af cirkularitet, ressourceeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer*
- e) en undergruppe, der samler nationale forsynings- og informationsagenturer, der dækker kritiske råstoffer, eller, hvis et sådant agentur ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til overvågningsopgaverne, jf. artikel **20**

- f)* en undergruppe, der samler det nationale beredskabsagentur og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for strategiske lagre, eller, hvis et sådant agentur eller en sådan myndighed ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til at koordinere strategiske lagre, jf. artikel 23.

I

Udvalget sikrer i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, hvis det er relevant, koordinering, samarbejde og informationsudveksling med de relevante kriserespons- og kriseberedskabsstrukturer, der er oprettet i henhold til EU-retten.

9. Udvalget træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sørge for en sikker håndtering og behandling af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger *i overensstemmelse med artikel 46.*
10. Udvalget skal gøre sit yderste for at nå til enighed.

Artikel 37

Internationalt samarbejde og strategiske partnerskaber

1. Udvalget drøfter regelmæssigt:

- a) i hvilket omfang strategiske partnerskaber indgået af Unionen bidrager til:
 - i) at forbedre Unionens forsyningsikkerhed, herunder de benchmarks, som er fastsat i artikel 5, litra b)*
 - ii) at forbedre samarbejdet i værdikæden for kritiske råstoffer mellem Unionen og partnerlandene, herunder programmer for kapacitetsopbygning og teknologioverførsel for at fremme ansvarlig genanvendelse af kritiske råstoffer i producerende lande*
 - iii) den økonomiske og sociale udvikling i partnerlandene, herunder ved at fremme bæredygtige og cirkulære økonomiske praksisser, anstændige arbejdsvilkår og respekt for menneskerettighederne i deres råstofværdikæder**

- b) *sammenhængen og de potentielle synergivirkninger mellem medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande og de tiltag, der gennemføres af Unionen i forbindelse med strategiske partnerskaber*
- c) *hvilke tredjelande der kan opprioriteres med henblik på at indgå strategiske partnerskaber under hensyntagen til følgende kriterier:*
 - i) *det potentielle bidrag til forsynings sikkerheden samt dennes modstandsdygtighed i betragtning af tredjelandets potentielle reserver, udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelseskapacitet i relation til kritiske råstoffer*

- ii) *hvorvidt et samarbejde mellem Unionen og et tredjeland kunne forbedre tredjelandets evne til at sikre overvågning, forebyggelse og minimering af negative miljøvirkninger gennem dets lovgivningsmæssige ramme og gennemførelsen heraf, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, navnlig angående tvangs- og børnearbejde, meningsfuld dialog med lokalsamfund, herunder oprindelige folk, anvendelse af gennemsigtige og ansvarlige forretningsmetoder, forebyggelse af negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde og retsstatsprincippet*

- iii) hvorvidt der findes eksisterende samarbejdsaftaler mellem et tredjeland og Unionen, og for vækstmarkeders og udviklingsøkonomiers vedkommende potentialet for udbredelse af Global Gateway-investeringsprojekter, herunder med henblik på at fremme investeringer i strategiske projekter*
 - iv) for vækstøkonomiers og udviklingsøkonomiers vedkommende, hvorvidt og på hvilken måde et partnerskab kan bidrage til lokal værditilvækst, herunder downstreamaktiviteter, og være til gensidig gavn for partnerlandet og Unionen*
- d) rådgive Kommissionen om, hvordan det sikres, at de strategiske partnerskaber, der er omhandlet i stk. 1, er i overensstemmelse med Unionens politikker med vækstmarkeder og udviklingsøkonomier.*

2. *Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne.*
3. *Medlemsstaterne:*
 - a) *underretter Kommissionen om deres bilaterale samarbejde med relevante tredjelande, når det omfatter værdikæden for kritiske råstoffer*
 - b) *kan bistå Kommissionen i gennemførelsen af de samarbejdsforanstaltninger, der er fastsat i de strategiske partnerskaber i hele råstofværdikæden.*
4. *En gang om året underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om indholdet og resultatet af de drøftelser, der er omhandlet i [de foregående stykker].*

Kapitel 8

Delegerede beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 38

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 28, stk. 12, artikel 29, stk. 2, og artikel 31, stk. 1 og 5, tillægges Kommissionen for en periode på otte år fra den ... [OP: Indsæt venligst: én måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af *otteårsperioden*. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 28, stk. 12, artikel 29, stk. 2, og artikel 31, stk. 1 og 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Høringen af medlemsstaternes eksperter finder sted efter konsultationen, jf. artikel 14.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel **6**, stk. 2, artikel **28**, stk. 12, artikel **29**, stk. 2, og artikel **31**, stk. 1 og 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget i forbindelse med gennemførelsen af [OP: Indsæt venligst henvisning til denne retsakt]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Kapitel 9

Ændring

Artikel 40

Ændring af forordning (EU) 2018/1724

I forordning (EU) 2018/1724 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I, første kolonne, tilføjes en ny række "S. Projekter vedrørende kritiske råstoffer".
- 2) I bilag I, anden kolonne, i rækken "*AJ*. Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende punkt:

"1. de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1

2. oplysninger om processen for udstedelse af tilladelse."

- "3. oplysninger om finansierings- og investeringstjenesteydelser"
- "4. oplysninger om bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau"
- "5. oplysninger om erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret".

3) I bilag II, første kolonne, tilføjes en ny række "Projekter vedrørende kritiske råstoffer".

4) I bilag II, anden kolonne, i rækken "Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende punkter:

"Procedure i relation til alle relevante ■ tilladelser til at ■ anlægge og drive *projekter vedrørende kritiske råstoffer*, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, som omfatter alle ■ ansøgninger og procedurer *fra anerkendelsen af, at ansøgningen er fuldstændig, til underretningen via det ansvarlige centrale kontaktpunkt om udfaldet af proceduren.*"

- 5) I bilag II, tredje kolonne, i rækken "Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende punkt:

"Alle output vedrørende procedurerne lige fra anerkendelse af ansøgningens *fuldstændighed* til meddelelse af *det centrale kontaktpunkts* samlede afgørelse om udfaldet af proceduren".

- 6) I bilag III tilføjes følgende punkt:

"9) *Det centrale kontaktpunkt*, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i [OP: Indsæt venligst henvisning til dette forslag]".

Artikel 41

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 5, affattes "(EU) 2016/425 (35) og (EU) 2016/426 (36)" således: "(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) og [(EU) [...] [året for vedtagelse af nærværende forordning]/... (***)]".
- 2) I bilag I tilføjes følgende nummer: "X. [OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer] Forordning (EU) .../... om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 [OP: Indsæt venligst oplysningerne om offentliggørelse af nærværende forordning], for så vidt som den vedrører kravene i artikel 28, 29 eller 31 i nævnte forordning.

Artikel 42

Ændring af forordning (EU) 2018/858

I bilag II til forordning (EU) 2018/858 foretages følgende ændringer:

I del I, tabellen, tilføjes følgende:

[OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer i afsnit G]	Krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Forordning (EU) XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: Oplysninger om offentliggørelse i EUT af denne forordning]	X	X	X	X	X	X								X	X
---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	---	---

Artikel 43

Ændring af forordning (EU) nr. 168/2013

I bilag II til forordning (EU) nr. 168/2013 foretages følgende ændringer:

I del I, tabellen, tilføjes følgende:

[OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer under overskriften C1]	Krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Forordning (EU) XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: Oplysninger om offentliggørelse i EUT af denne forordning]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
--	---	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Kapitel 10

Afsluttende bestemmelser

Artikel 44

Overvågning af udviklingen

- 1. Senest den ... [OP: Indsæt venligst: 18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen en rapport med vejledende fremskrivninger af det årlige forbrug af hvert kritisk råstof i 2030, 2040 og 2050, herunder en lav, en høj og en referencefremskrivning, samt vejledende benchmarks for udvinding og forarbejdning pr. strategisk råstof med henblik på at opfylde de benchmarks, der er fastsat i artikel 5, litra a), for 2030.***

2. Kommissionen overvåger under hensyntagen til udvalgets rådgivning fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af de *benchmarks*, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, samt *afdæmpningen af den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer som omhandlet i artikel 5, stk. 2*, og offentliggør mindst hvert 3. år en rapport om Unionens fremskridt med hensyn til at opfylde disse *benchmarks og denne begrænsning*.

Den første rapport udarbejdes senest den ... [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde:

- kvantitative oplysninger om rækkevidden af Unionens fremskridt med hensyn til at nå de benchmarks *og den afdæmpning*, der er fastsat i artikel 5
- *en liste over de strategiske partnerskaber, der er indgået mellem Unionen og tredjelande, og som omfatter råstoffer, samt*
- *en vurdering af deres bidrag til det mål, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b).*

Erhvervsdrivende er med henblik på denne artikel ikke forpligtet til at forelægge oplysninger ud over de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 21.

4. *For at sikre en sammenhængende gennemførelse af denne forordning overvåger Kommissionen, at de foranstaltninger, den træffer for at gennemføre den, er i overensstemmelse med anden EU-ret. Derudover offentliggør Kommissionen senest den ... [OJ: Indsæt venligst: 1 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en rapport om denne forordnings overensstemmelse med anden EU-ret.*
5. *Hvis Kommissionen på grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport konkluderer, at Unionen sandsynligvis ikke vil nå målene i artikel 5, vurderer den gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af disse mål.*
6. *Kommissionen anmoder de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder eller europæiske standardiseringspublikationer til støtte for denne forordnings mål.*

Artikel 45

Medlemsstaternes rapportering

1. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen en rapport med de oplysninger, der er omhandlet i artikel **19**, stk. 4, artikel **21**, stk. 1 og 2, artikel **22**, stk. 1, artikel **23**, stk. 5, og artikel **26**, stk. 6. Den første rapport sendes senest den ... [OP: Indsæt venligst: **to** år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Erhvervsdrivende er ikke forpligtet til at forelægge oplysninger ud over de oplysninger, der er givet i forbindelse med de bestemmelser, som er opført i stk. 1.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der opstilles en model for de rapporter, der er omhandlet i stk. 1. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel **39**, stk. 2.
3. Oplysningerne i de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, behandles i overensstemmelse med artikel **46**.

Artikel 46

Behandling af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger, der modtages i løbet af gennemførelsen af denne forordning, må kun anvendes til de formål, der er fastsat i denne forordning, og de beskyttes i henhold til relevant EU-lovgivning og national lovgivning.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger, der er indhentet og genereret i medfør af denne forordning, herunder henstillinger og foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med EU-retten og den respektive nationale ret.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen *i overensstemmelse med relevant national ret eller EU-ret.*

4. Hvis en medlemsstat vurderer, at forelæggelsen af aggregerede oplysninger i forbindelse med artikel 22 ikke desto mindre kan bringe dens nationale sikkerhedsinteresser i fare, kan den gøre indsigelse mod Kommissionens forelæggelse ved en begrundet meddelelse.
5. Kommissionen og de nationale myndigheder, deres tjenestemænd, ansatte og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, sørger for, at de oplysninger, de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og aktiviteter, behandles fortroligt *i overensstemmelse med relevant national ret eller EU-ret*. Denne forpligtelse gælder ligeledes for alle repræsentanter for medlemsstaterne, observatører, sagkyndige og andre deltagere, der deltager i udvalgets møder i henhold til artikel 36.
6. ***Kommissionen sørger for standardiserede og sikre midler til indsamling, behandling og opbevaring af de oplysninger, der er erhvervet i medfør af denne forordning.***
7. ***Eventuelle forpligtelser til udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning finder ikke anvendelse på data, der vedrører medlemsstaternes væsentlige sikkerheds- eller forsvarsinteresser.***

Artikel 47

Sanktioner

Senest **18** måneder efter denne forordnings ikrafttræden fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 48

Evaluering

1. Senest den ... [OP: Indsæt venligst: 5 år efter denne forordnings ikrafttræden] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af de mål, den forfølger, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport derom.
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal som minimum vurdere:
 - om det er hensigtsmæssigt at fastsætte maksimale grænseværdier for miljøaftryk for kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler, ***og om der er behov for at styrke forsyningskæderne for kritiske råstoffer yderligere efter 2030***

- *overensstemmelsen mellem Unionens miljølovgivning og denne forordning, navnlig med hensyn til de strategiske projekters prioriterede status*
- *tilgængeligheden af oplysninger om affaldsmængder og indhold af strategiske råstoffer for relevante affaldsstrømme*
- *om det er hensigtsmæssigt at fastsætte benchmarks for 2040 og 2050 på aggregeret niveau og pr. strategisk råstof*
- *virksomheden af det fælles indkøbssystem, der er oprettet i henhold til artikel 25 om konkurrencen på det indre marked*
- *om det er hensigtsmæssigt at træffe yderligere foranstaltninger til at øge indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affald, navnlig med henblik på metalskrot, herunder jernskrot.*

3. *På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen relevante lovgivningsforslag, hvis det er hensigtsmæssigt.*

Artikel 49

Ikrafttræden

- I.* Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. *Artikel 42 og 43 finder anvendelse fra den ... [fem år efter ikrafttrædelsen].*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

Bilag I
Strategiske råstoffer

Afdeling 1
Liste over strategiske råstoffer

Følgende råstoffer betragtes som strategiske:

- a) ***Bauxit/aluminiumoxid/aluminium***
- b) Bismut
- c) Bor – metallurgikvalitet
- d) Kobolt
- e) Kobber
- f) Gallium

- g) Germanium
- h) Lithium – batterikvalitet
- i) Magnesiummetal
- j) Mangan – batterikvalitet
- k) █ Grafit – batterikvalitet
- l) Nikkel – batterikvalitet
- m) Platinmetaller
- n) Sjældne jordarter til magneter (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm og Ce)
- o) Siliciummetal
- p) Titanmetal
- q) Wolfram

Afdeling 2

Metode til udvælgelse af strategiske råstoffer

1. Den strategiske betydning fastlægges ud fra et råstof's relevans for den grønne og den digitale omstilling samt forsvars- og *luft- og rumfartsapplikationer efter følgende kriterier:*
 - a) mængden af strategiske teknologier, der anvender det pågældende råstof som input
 - b) mængden af et råstof, der er nødvendigt for at fremstille relevante strategiske teknologier
 - c) den forventede globale efterspørgsel efter relevante strategiske teknologier.

2. Den forventede vækst i efterspørgslen ($D_{F/C,\tau}$) beregnes som følger:

$$D_{F/C,\tau} = \frac{DF_{\tau}}{GS_{\tau_0}}$$

hvor:

DF_{τ} er en prognose over efterspørgslen efter et råstof i år τ

GS_{τ_0} er den samlede årlige produktion af et råstof i en referenceperiode, τ_0 .

3. Vanskelighederne ved at øge produktionen bestemmes som minimum under hensyntagen til:

- a) den nuværende *globale årlige* produktionsskala \mathbf{P} for et råstof \mathbf{R}
- b) forholdet mellem reserver og produktion \mathbf{R} af et råstof *baseret på kendte reserver af økonomisk ekstraherbare geologiske ressourcer og den nuværende globale årlige produktion*
 \mathbf{R}
- c) *gennemførelsestiderne for nye projekter, der øger forsyningskapaciteten, når der foreligger pålidelige oplysninger.*
 \mathbf{R}

Bilag II
Kritiske råstoffer

Afdeling 1
Liste over kritiske råstoffer

Følgende råstoffer betragtes som kritiske:

- a) Antimon
- b) Arsen
- c) ***Bauxit/aluminiumoxid/aluminium***
- d) Baryt

- e) Beryllium
- f) Bismut
- g) Bor
- h) Kobolt
- i) Kokskul
- j) Kobber
- k) Feldspat
- l) Flusspat
- m) Gallium
- n) Germanium
- o) Hafnium

- p) Helium
- q) Tunge sjældne jordarter
- r) Lette sjældne jordarter
- s) Lithium
- t) Magnesium
- u) Mangan
- v) **■** Grafit
- w) Nikkel – batterikvalitet
- x) Niobium
- y) Råphosphat
- z) Fosfor

- aa) Platinmetaller
- ab) Scandium
- ac) Siliciummetal
- ad) Strontium
- ae) Tantal
- af) Titanmetal
- ag) Wolfram
- ah) Vanadium

Afdeling 2

Beregning af økonomisk betydning og forsyningsrisiko

1. **Det vurderede** råstofs økonomiske betydning (EI) beregnes som følger:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

hvor:

s betegner økonomiens NACE-sektorer (på tocifret niveau)

A_s er andelen af det vurderede råstofs endelige anvendelse i en NACE-sektor (på tocifret niveau) (ved anvendelse af EU-værdier, når de foreligger, og ellers globale andele)

Q_s er den relevante NACE-sektors værditilvækst (på tocifret niveau) som en andel af den samlede økonomi

SI_{EI} er substitutionsindekset i relation til økonomisk betydning.

2. Substitutionsindekset for *det vurderede* råstof i relation til økonomisk betydning (SI_{EI}) beregnes *ud fra dets mest relevante industrielle anvendelser* som følger:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SPP_{i,a;EI} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

hvor:

i betegner et individuelt substitutionsmateriale

a betegner en individuel anvendelse af råstoffet

$SPP_{i,a;EI}$ er præstationsparameteren for økonomisk betydning for hvert substitutionsmateriale, i , sammenlignet med det vurderede råstof, baseret på teknisk ydeevne, herunder funktionalitet, og omkostningseffektivitet, for hver anvendelse, a

$Share_a$ betegner råstoffernes andel i en endelig anvendelse

$Sub_share_{i,a}$ er underandelen af hvert substitutionsprodukt inden for hver anvendelse.

3. **Det vurderede** råstofs forsyningsrisiko (SR) beregnes som følger:

$$SR = \left[(HHI_{WGI,t_c})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t_c})_{EU_sourcing} * \left(1 - \frac{IR}{2}\right) \right] * (1 - EoL_{RIR}) \cdot SI_{SR}$$

hvor:

GS betegner den samlede årlige produktion af **det vurderede** råstof

EU_sourcing betegner den faktiske sourcing af forsyningen til EU, dvs. EU's indenlandske produktion plus **EU-import fra lande uden for EU**

HHI er Herfindahl-Hirschman-indekset (anvendes som en indikator for **koncentrationen af udbuddet på tværs af landene**)

WGI er *et indeks baseret på Verdensbankens* skalerede *Worldwide Governance Indicators* (anvendes som en indikator for landes styreform)

t_c er handelsparameteren til justering af WGI, som fastlægges under hensyntagen til potentielle eksportafgifter (eventuelt afbødet af en gældende handelsaftale), fysiske eksportkvoter eller eksportforbud pålagt af et land, c .

■

EoL_{RIR} er inputssatsen for genanvendelse, efter at produktet er udtjent, dvs. forholdet mellem sekundære råstofinput (genanvendt fra gammelt skrot) og alle input af et råstof (primært og sekundært)

SI_{SR} er substitutionsindekset i relation til forsyningsrisiko

IR er importafhængighed.

4. Importafhængigheden, **IR**, af råstoffer beregnes som følger:

$$IR = \max \left\{ 0 ; \frac{Import - Export}{DomesticProduction + Import - Export} \right\}$$

5. *Det vurderede* råstofs Herfindahl-Hirschman-indeks (HHI_{WGI}) beregnes som følger:

$$HHI_{WGI,t_c} = \sum_c (S_c)^2 * WGI_c * t_c$$

hvor:

c betegner de lande, der leverer det vurderede råstof

S_c er land c 's andel af *forsyningen ((GS or EU_sourcing))* af *det vurderede råstof*

WGI er *et indeks baseret på Verdensbankens* skalerede *Worldwide Governance Indicators* for land c

t_c er et lands handelsparameter til justering af WGI, som fastlægges under hensyntagen til potentielle eksportafgifter (eventuelt afbødet af en gældende handelsaftale), fysiske eksportkvoter eller eksportforbud pålagt af et land, c .

6. Substitutionsindekset for et råstof i relation til forsyningsrisici (SI_{SR}) beregnes som følger:

$$SI_{SR} = \sum_i \sum_a SPP_{i;SR} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

hvor:

i betegner et individuelt substitutionsmateriale

a betegner en individuel anvendelse af kandidatmaterialet

■

SPP_{i,SR} er præstationsparameteren for forsyningsrisiko for hvert substitutionsmateriale, i, baseret på den globale produktion af materialet og dets kritiske karakter og økonomiske betydning (primærprodukt, samproduceret produkt, biprodukt)

Share_a betegner kandidatmaterialernes andel i en endelig anvendelse

Sub_share_{i,a} er underandelen af hvert substitutionsprodukt inden for hver anvendelse.

7. Hvis strukturelle eller statistiske ændringer påvirker målingen af den økonomiske betydning og forsyningsrisikoen horisontalt for alle vurderede materialer, korrigeres de tilsvarende værdier for at udligne sådanne ændringer.

Beregningerne ***af formlerne i dette afsnit*** baseres på gennemsnittet over de seneste 5 år, for hvilke der foreligger data. Dataenes prioritering, kvalitet og tilgængelighed skal tages i betragtning.

Bilag III

Vurdering af kriterierne for anerkendelse af strategiske projekter

1. Det vurderes, hvorvidt et projekt i Unionen opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra a), under hensyntagen til:
 - a) om projektet bidrager til at nå de benchmarks, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a)
 - b) om projektet bidrager til at opretholde eller styrke Unionens kapacitet betragtet som en andel af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer under hensyntagen til den forventede stigning i Unionens forbrug

- c) om projektet bidrager til at styrke Unionens kapacitet til at producere innovative råstoffer, der kan substituere strategiske råstoffer i en eller flere strategiske teknologier, og samtidig træffer foranstaltninger til at opnå et tilsvarende eller mindre miljøaftryk i forhold til det materiale, der substitueres.*

Et projekts bidrag til at nå det relevante kapacitetsbenchmark vurderes under hensyntagen til projektets forretningsplan og understøttende tekniske oplysninger i ansøgningen samt projektets anslåede tidsramme for praktisk udnyttelse.

2. Det vurderes, hvorvidt et projekt i et tredjeland *eller OLT'er* opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra a), under hensyntagen til:
- a) om projektet bidrager til at nå de benchmarks, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra b), eller bidrager til at opretholde modstandsdygtigheden i Unionens forsyning med strategiske råstoffer
 - b) om den gældende retlige ramme eller andre betingelser giver sikkerhed for, at handel og investeringer i forbindelse med projektet ikke forvrides, navnlig idet der tages hensyn til, om Unionen har indgået et strategisk partnerskab som omhandlet i artikel 37 eller en handelsaftale, der indeholder et kapitel om råstoffer, med det pågældende tredjeland *eller OLT'er*, og er i overensstemmelse med Unionens fælles handelspolitik

- c) i hvilket omfang der findes virksomheder, som har indgået eller er indstillet på at indgå aftagningsaftaler med projektiværksætteren med henblik på at anvende eller forarbejde de strategiske råstoffer, der produceres af de relevante projekter i Unionen
- d) om projektet er i overensstemmelse med Unionens mål for udviklingssamarbejde og udenrigspolitik.

Et projekts bidrag til at nå de benchmarks, der er omhandlet i litra a), vurderes under hensyntagen til projektets forretningsplan og understøttende tekniske oplysninger i ansøgningen, projektets anslåede tidsramme for praktisk udnyttelse samt den andel af projektets output, der er omfattet af eksisterende eller potentielle aftagningsaftaler, jf. litra c). Dokumentation vedrørende litra c) kan omfatte kontraktlige aftaler, hensigtserklæringer eller aftalememoranda.

3. Det vurderes, hvorvidt et projekt opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra b), under hensyntagen til:

- a) kvaliteten af de gennemfØrlighedsundersØgelser, der er udfØrt vedrØrende projektets udviklingspotentialer
- b) om den teknologi, der pÅtænkes anvendt, er blevet demonstreret i det relevante miljØ.

De gennemfØrlighedsundersØgelser, der er omhandlet i litra a), skal udformes med henblik pÅ at:

- a) vurdere, om det er sandsynligt, at et foreslÅet projekt vil lykkes, ved at analysere teknologiske og miljØmæssige overvejelser
- b) udpege potentielle tekniske spØrgsmål og problemer, der kan opstå i forbindelse med projektets gennemfØrelse.

Der kan være behov for yderligere undersØgelser for at bekræfte projektets gennemfØrlighed.

4. Det vurderes, hvorvidt *projekter beliggende i Unionen* opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra c), under hensyntagen til *en samlet vurdering af* et projekts overensstemmelse med *relevant EU-lovgivning eller national lovgivning samt relevant supplerende dokumentation under hensyntagen til projektets placering.*

Det vurderes, hvorvidt projekter i tredjelande opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra c), under hensyntagen til dets overensstemmelse med følgende internationale instrumenter og gældende national lovgivning, hvis den giver tilstrækkelig sikkerhed for, at kriteriet eller aspekter heraf er opfyldt:

■

- a) ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik
- b) OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd, navnlig retningslinjerne for bekæmpelse af korruption
- c) OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder fra konfliktramte områder og højrisikoområder
- d) OECD's due diligence-retningslinjer for meningsfuld inddragelse af interessenter i udvindingsektoren, *herunder når der henvises til principperne i De Forenede Nationers erklæring om oprindelige folks rettigheder*
- e) OECD's principper for corporate governance
- f) OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder *om ansvarlig virksomhedsadfærd*

g) FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder

h) IFC's præstationsstandard 5 om erhvervelse af jord og ufrivillig genbosætning.

Projektiværksættere kan også attestere, at kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra c), er opfyldt, ved:

- a) at forelægge dokumentation for, at det pågældende projekt er individuelt certificeret **ved en eller flere ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 30, stk. 2, og som i fællesskab dækker alle de krav, der er anført i bilag IV, litra b),** eller
- b) at forpligte sig til at opnå certificering for det pågældende projekt **ved en eller flere ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 30, stk. 2, og som i fællesskab dækker alle de krav, der er anført i bilag IV, litra b),** og forelægge tilstrækkelig dokumentation for, at det pågældende projekt, når det gennemføres, vil kunne opfylde kriterierne for en sådan certificering.

5. Det vurderes, hvorvidt et projekt i Unionen opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra d), under hensyntagen til:
- a) hvorvidt virksomheder fra forskellige medlemsstater deltager i projektet
 - b) om potentielle aftagere også er lokaliseret i mere end én medlemsstat
 - c) virkninger for adgangen til strategiske råstoffer for downstreambrugere i mere end én medlemsstat.

6. Det vurderes, hvorvidt et projekt i et tredjeland opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 1, litra e), under hensyntagen til, i hvilket omfang projektet i det pågældende tredjeland bidrager:
- a) til at styrke mere end ét led i råstofværdikæden i det pågældende land eller den omkringliggende region
 - b) til at fremme private investeringer i den indenlandske råstofværdikæde
 - c) til at skabe bredere økonomiske eller sociale fordele, herunder jobskabelse.

Bilag IV
Kriterier for certificeringsordninger

En anerkendt certificeringsordning skal opfylde følgende kriterier:

- a) den skal være åben på gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende vilkår for alle erhvervsdrivende, der vil og kan opfylde ordningens krav, ***og være omfattet af forvaltning med flere interessenter***

- b) kravene til certificering skal mindst omfatte:
- i) krav, der sikrer en miljømæssigt bæredygtig praksis, herunder krav, der sikrer miljøforvaltning og afbødning af virkninger *i følgende miljømæssige risikokategorier:*
 - ia) luft, herunder luftforurening såsom drivhusgasemissioner*
 - ib) vand, herunder havbunds- og havmiljø, og vandforurening, vandanvendelse, vandmængder (oversvømmelse eller tørke) og adgang til vand*
 - ic) jord, herunder jordforurening, jorderosion, arealanvendelse og jordforringelse*
 - id) biodiversitet, bl.a. skade på habitater, vilde dyr og planter, flora og økosystemer, herunder økosystemtjenester*

ie) farlige stoffer

if) støj og vibrationer

ig) anlægssikkerhed

ih) energiforbrug

ii) affald og rester

- ii) krav om at sikre socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, *herunder oprindelige folks samfundsliv*
- iii) krav til sikring af forretningsmæssig integritet og gennemsigtighed, herunder krav om en forsvarlig forvaltning af finansielle, miljømæssige og sociale anliggender *og politikker til bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse*

█

- c) verifikation og overvågning af overholdelsen skal være objektiv og bygge på internationale standarder, EU-standarder eller nationale standarder, krav og procedurer, og den skal udføres uafhængigt af den relevante erhvervsdrivende
- d) den skal indeholde tilstrækkelige krav og procedurer til at sikre de ansvarlige verifikatorers kompetence og uafhængighed
- e) *den skal indeholde krav til at sikre, at der udarbejdes en auditrapport på anlægsniveau.*

Bilag V
Miljøaftryk

Del I
Definitioner

I dette bilag forstås ved:

- a) "aktivitetsdata": de oplysninger, der er forbundet med processer ved modellering af livscyklusopgørelser (LCI). De aggregerede LCI-resultater fra de proceskæder, der repræsenterer aktiviteterne i en proces, multipliceres hver især med de tilsvarende aktivitetsdata, hvorefter de sammenlægges for at udlede det miljøaftryk, der er forbundet med processen

- b) "materialeliste": en liste over råstoffer, delmontager, intermediære montager, delkomponenter, dele og de mængder af hvert enkelt af disse, der er nødvendige for at fremstille det produkt, der er genstand for undersøgelsen
- c) "virksomhedsspecifikke data": direkte målte eller indsamlede data fra et eller flere anlæg (anlægsspecifikke data), som er repræsentative for virksomhedens aktiviteter. Betegnelsen er synonym med "primære data"
- d) "konsekvensvurderingsmetode": protokollen for kvantitativ omskrivning af data i livscyklusopgørelser til bidrag til en miljøvirkning, der giver anledning til betænkeligheder
- e) "påvirkningskategori": kategori af ressourceanvendelse eller miljøvirkning, som data i livscyklusopgørelsen vedrører

- f) "livscyklus": de fortløbende og sammenhængende faser for et produktsystem fra anskaffelse eller indvinding af råstoffer til bortskaffelse (ISO 14040:2006)
- g) "livscyklusopgørelse (Life cycle inventory – LCI)": det kombinerede sæt udvekslinger af elementære strømme, affaldsstrømme og produktstrømme i et datasæt for livscyklusopgørelse
- h) "LCI-datasæt": et dokument eller en fil med livscyklusoplysninger for et bestemt produkt eller en anden reference (f.eks. anlæg eller proces), der omfatter beskrivende metadata og kvantitativ livscyklusopgørelse. Et LCI-datasæt kan være et enhedsprocesdatasæt, et delvist aggregeret eller et aggregeret datasæt

- i) "sekundære data": data, der ikke stammer fra en specifik proces i forsyningskæden i den virksomhed, der udfører en undersøgelse af et miljøaftryk. Dette henviser til data, der ikke direkte indsamles, måles eller estimeres af virksomheden, men som er indsamlet fra en tredjeparts LCI-database eller andre kilder. Sekundære data omfatter gennemsnitlige data for industrien (f.eks. fra offentliggjorte produktionsdata, offentlige statistikker og brancheforeninger), litteraturundersøgelser, tekniske undersøgelser og patenter og kan også være baseret på finansielle data og indeholde proxydata samt andre generiske data. Primære data, der gennemgår et horisontalt aggregeringstrin, betragtes som sekundære data
- j) "systemgrænse": aspekter, der indgår i eller udelukkes fra livscyklusundersøgelsen.

Desuden skal beregningsreglerne for et kritisk råstofs miljøaftryk omfatte enhver yderligere definition, der er nødvendig for fortolkningen heraf.

Del II

Anvendelsesområde

Dette bilag indeholder væsentlige elementer til beregning af kritiske råstoffers miljøaftryk.

Beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk skal bygge på de væsentlige elementer i dette bilag under hensyntagen til videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder og relevante internationale standarder inden for livscyklusvurdering.

Beregningen af et kritisk råstofs miljøaftryk baseres på den materialeliste og den energi samt de produktionsmetoder og de hjælpematerialer, som anvendes på de anlæg, der deltager i produktionen af kritiske råstoffer.

Ved fastsættelsen af beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk tilstræber Kommissionen at sikre overensstemmelse med beregningsreglerne for miljøaftrykket af *mellemløbsvarer og færdigvarer*, der gør brug af de relevante kritiske råstoffer.

Del III

Angivet enhed

Den angivne enhed skal være 1 kg af den relevante type kritisk råstof.

Beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk kan specificere en højere eller lavere angiven enhed, udtrykt i kg, hvis det er nødvendigt for at tage hensyn til arten eller anvendelsen af det relevante kritiske råstof.

Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikanten til kvantificering af CO₂-aftrykket, skal beregnes i forhold til den angivne enhed.

Del IV

Systemgrænse

Udvinding, koncentrering og raffinering er de tre livscyklusfaser, der skal indgå i systemgrænsen for primære kritiske råstoffer med følgende processer (hvis det er relevant for det specifikke råstof):

- a) Upstreamprocesser, herunder udvinding af malm til råstofproduktion, produktion og levering (*herunder* transport) af kemikalier, hjælpestoffer, produktion og levering (*herunder* transport) af drivmidler, produktion og levering af elektricitet og transport af materialer i køretøjer, der ikke ejes *eller drives* af organisationen
- b) Transport af malm, koncentrat og råstoffer i køretøjer, der ejes eller drives af organisationen

- c) Oplagring af malm, koncentrat og råstoffer
- d) Malmknusning og -rensning
- e) Produktion af råstofkoncentrat
- f) Metaludvinding (ved hjælp af kemiske, fysiske eller biologiske midler)
- g) Smeltning
- h) Metalkonvertering
- i) Rensning af slagge
- j) Metalraffinering
- k) Elektrogalvanisering

- l) Støbning eller emballering af metal
- m) Behandling af brugt materiale og slagger
- n) Alle tilknyttede hjælpeprocesser såsom spildevandsrensning (på stedet, herunder rensning af procesvand, vand benyttet til direkte køling og overfladeafstrømningsvand), gasrensningssystemer (herunder primære og sekundære afgasser, kedler (herunder forbehandling af fødevand) og intern logistik.

I systemgrænsen for sekundære kritiske råstoffer (som afgrænser genanvendelseslivscyklusfasen) skal følgende processer (hvis det er relevant for det specifikke genanvendte råstof) medtages:

- a) Upstreamprocesser, herunder generering af rå fødemateriale (koncentrater af skrot og råkobber), produktionen og leveringen (transport) af kemikalier, hjælpestoffer, produktionen og leveringen (transport) af drivmidler, produktionen og leveringen af elektricitet og transporten af materialer i køretøjer, der ikke ejes af organisationen

- b) Transport af koncentrat og skrot i køretøjer, der ejes eller drives af organisationen
- c) Oplagring af skrot, koncentrat og råstoffer
- d) Forbehandling af sekundært materiale
- e) Smeltning
- f) Metalkonvertering
- g) Metalraffinering
- h) Elektrogalvanisering
- i) Støbning eller emballering af metal
- j) Behandling af brugt materiale
- k) Alle tilknyttede hjælpeprocesser såsom spildevandsrensning (på stedet, herunder rensning af procesvand, vand benyttet til direkte køling og overfladeafstrømningsvand), gasrensningssystemer (herunder primære og sekundære afgasser, kedler (herunder forbehandling af fødevand) og intern logistik.

Brugsfasen og fasen ved endt livscyklus udelukkes fra beregningerne af miljøaftrykket, da den ansvarlige erhvervsdrivende ikke har direkte indflydelse på disse. Andre processer kan udelukkes, hvis deres bidrag til et specifikt kritisk råstofs miljøaftryk er ubetydeligt.

Del V

Påvirkningskategorier

Beregningsreglerne skal angive *de påvirkningskategorier*, der skal medtages i beregningen af miljøaftrykket. Valget baseres på den hotspotanalyse, som foretages i overensstemmelse med videnskabeligt velfunderede metoder, der er udviklet på internationalt plan, og under hensyntagen til:

- a) de forskellige påvirkningers relative betydning, herunder deres relative betydning for opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål
- b) behov hos downstreamvirksomheder, der ønsker at kommunikere om miljøaftrykket af de kritiske råstoffer, de anvender.

Del VI

Anvendelse af virksomhedsspecifikke og sekundære datasæt

Beregningsreglerne skal præcisere anvendelsen af virksomhedsspecifikke eller sekundære datasæt for alle relevante processer og materialer. ***Hvis beregningsreglerne giver valget mellem et virksomhedsspecifikt datasæt og et sekundært datasæt, skal Kommissionen overveje at give et incitament til at anvende det virksomhedsspecifikke datasæt.***

Anvendelsen af virksomhedsspecifikke data skal som minimum være påkrævet for de processer, som den ansvarlige driftsherre har direkte indflydelse på, og som yder det væsentligste bidrag til de relevante påvirkningskategorier.

De virksomhedsspecifikke aktivitetsdata skal anvendes i kombination med de relevante sekundære datasæt, der er i overensstemmelse med miljøaftrykket. I beregningsreglerne bør det præciseres, om prøveudtagning er tilladt i overensstemmelse med de kriterier, som er fastsat i videnskabeligt velfunderede metoder, der er udviklet på internationalt plan.

En ændring i den materialeliste eller det energimiks, der anvendes til fremstilling af en type kritisk råstof, kræver en ny beregning af CO₂-aftrykket for det pågældende miljøaftryk.

Ved fastsættelsen af beregningsregler, herunder for de drivhusgasemissioner, der genereres af den elektricitet, som anvendes til produktion af kritiske råstoffer, sikrer Kommissionen overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning og tilpasning til denne lovgivning, medmindre det er begrundet.

De beregningsregler, der skal udarbejdes ved hjælp af en delegeret retsakt, skal omfatte detaljeret modellering af de følgende livscyklusfaser:

- a) primære råstoffers udvindings-, koncentrerings- og raffineringfase
- b) sekundære råstoffers anskaffelses- og behandlingsfase.

Del VII

Konsekvensvurderingsmetoder

Miljøaftrykket beregnes ved hjælp af videnskabeligt velfunderede konsekvensvurderingsmetoder, hvori der tages hensyn til udviklingen på internationalt plan for relevante påvirkningskategorier relateret til klimaændringer, vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.

Resultaterne angives som karakteriserede resultater (uden normalisering og vægtning).

Del VIII

Præstationsklasser for miljøaftryk

Afhængigt af fordelingen af værdierne i de deklARATIONER af miljøaftryk, der bringes i omsætning på EU's indre marked, vil der blive fastlagt et meningsfyldt antal ydeevneklasser, hvor kategori A er den bedste klasse med den laveste påvirkning i livscyklussen, således at markedet kan differentieres. Fastlæggelsen af tærskelværdien for hver ydeevneklasse samt deres bredde vil blive baseret på fordelingen af ydeevnen for de relevante kritiske råstoffer, der er bragt i omsætning på markedet i de foregående 3 år, de forventede teknologiske forbedringer og andre tekniske faktorer, der skal afdækkes.

Kommissionen reviderer antallet af præstationsklasser og tærsklerne mellem dem hvert 3. år for at sikre, at de er repræsentative for markedsrealiteterne og den forventede markedsudvikling.

Del IX

Overensstemmelsesvurdering

I beregnings- og verifikationsreglerne specificeres den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure blandt de moduler, som er fastsat i bilag II til afgørelse 768/2008/EF, med fornødne tilpasninger alt efter det pågældende materiale.

Ved fastlæggelsen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

- a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for materialetypen og står i et rimeligt forhold til den almene interesse, der forfølges
- b) ***arten af de risici, der er forbundet med produktet, og den grad, i hvilken overensstemmelsesvurdering svarer til risikotype og -grad***
- c) hvis inddragelse af tredjeparter er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.